

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

19 päivänä lokakuuta 2006*

Asiassa T-311/04,

José Luis Buendía Sierra, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat M. van der Woude ja V. Landes,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Berscheid ja V. Joris, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa vaaditaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa

- komission oikeudellisen yksikön pääjohtajan tekemän, 2.7.2003 tiedoksi annetun päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste vuoden 2003 ylennyskierröksellä ja joka vahvistettiin 16.12.2003 tehdyllä nimittävän viranomaisen päätöksellä

- nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajalle ei vuoden 2003 ylennyskierröksellä myönnetty yhtäkään erityisetusijapistettä ylimääräisestä toiminnasta toimielimen hyväksi ja joka annettiin tiedoksi Sysper 2 -järjestelmän välityksellä 16.12.2003

- seuraavat päätökset: nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin vuoden 2003 ylennyskierröksellä yhteensä 20 pistettä; 13.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 69-2003 julkaistun palkkaluokan A 5 ansioituneimpien virkamiesten luettelon vuoden 2003 ylennyskierrökseltä; 27.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 73-2003 julkaistun luettelon palkkaluokkaan A 4 ylennetyistä virkamiehistä vuoden 2003 ylennyskierrökseltä ja joka tapauksessa päätöksen olla merkitsemättä kantajan nimeä mainittuihin luetteloihin

- kumoaa tarvittaessa 15.6.2004 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajan 12.2.2004 tekemä valitus hylättiin,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby ja K. Jürimäe,
kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.9.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- ¹ Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettaviin henkilöstösääntöihin, sellaisena kuin ne olivat voimassa tosiseikkojen tapahtuma-aikana (jäljempänä henkilöstösäännöt), sisältyy 26 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta, joiden sanamuoto on seuraava:

”Virkamiestä koskeva henkilökansio sisältää:

- a) virkamiehen hallinnollista asemaa koskevat asiakirjat sekä hänen pätevyyttään, tehokkuuttaan ja käytöstään koskevat arvioinnit,

b) virkamiehen kyseisten asiakirjojen osalta esittämät huomautukset.

Asiakirjat on merkittävä luetteloon, numeroitava juoksevasti ja luokiteltava aukottomasti; toimielin ei voi esittää perusteeksi edellä a alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja eikä vedota niihin virkamiestä vastaan, jos niitä ei ole annettu hänelle tiedoksi, ennen niiden sisällyttämistä henkilökansioon.”

2 Henkilöstösääntöjen 43 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Virkamiehen pätevyydestä, tehokkuudesta ja käytöksestä viranhoidossa, lukuun ottamatta palkkaluokkien A 1 – A 2 virkamiehiä, laaditaan arviointi vähintään kahden vuoden välein kunkin toimielimen 110 artiklan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti.”

3 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Ylentämisestä päättää nimittävä viranomainen. Se tapahtuu nimittämällä virkamies lähinnä ylempään palkkaluokkaan sillä ura-alueella tai siinä virkaryhmässä, johon hän kuuluu. Ylennys voidaan suorittaa ainoastaan valitsemalla ylennettävät niiden virkamiesten joukosta, jotka ovat palvelleet tietyn vähimmäisajan palkkaluokassaan, heidän ansioidensa vertailun sekä heistä laadittujen arviointien perusteella.”

4 Komissio hyväksyi 30.10.2001 tiedonannon SEC(2001) 1617, joka koski ”urakehityskertomusta” (henkilöstön arviointi) ja ylennyksiä. Se hahmotteli siinä henkilöstöpolitiikkansa suuntaviivoja, jotta ”urakehitys perustuisi työntekijän tulosten ja

potentiaalin arviointiin”. Se esittää muun muassa, että ”[uuden ylennysjärjestelmän] keskeisin piirre on se, että se perustuu ansioihin”. Komissio lisää, että ”ansiot ovat dynaaminen ja kumulatiivinen käsite (’pääomaa’) – – Ne lasketaan pistejärjestelmän perusteella. Tietyn ajan kuluttua (kertyneiden ansioiden perusteella) pisteiden muodostama ’pääoma’ antaa virkamiehelle oikeuden tulla ehdotetuksi ylennettäväksi ylempään palkkaluokkaan”. Komissio täsmentää, että ”arvosanat ja arvioinnit, joita saadaan – – urakehityskertomusten yhteydessä, vastaavat ansiopisteitä” (jäljempänä ansiopisteet), joihin lisätään etusijapisteitä (jäljempänä etusijapisteet). Komissio korostaa, että ”[näiden etusijapisteiden] myöntäminen on aina perusteltava kirjallisesti ansioihin liittyvin perustein”. Niiden ”tarkoituksena on palkita ansioituneimmiksi katsottuja virkamiehiä lisäämällä pitkällä aikavälillä heidän ylennysmahdollisuuksiaan tai antamalla heille heti mahdollisuus ylennykseen meneillään olevan ylennyskierroksen aikana”. Komissio täsmentää, että ”myös etusijapisteiden myöntäminen on perusteltava yksityiskohtaisilla arvioinneilla”. Se lisää, että ”etusijapisteet myönnetään sellaisen perusteiden hierarkian mukaan, jolla pyritään tekemään ratkaisu ansioituneen henkilöstön osalta”. Komission mukaan ”keskeisenä perusteena on ansioiden vertailu koko [pääosaston] sisällä siten, että otetaan huomioon muun muassa henkilöstön potentiaali (työsuorituksia ja osoitettua pätevyyttä koskevan objektiivisen arvioinnin perusteella)”. Komissio korostaa sitä, että ”järjestelmällä pyritään varmistamaan erityisesti se, että arvioinnit ovat mahdollisimman yhdenmukaisia komission eri yksiköissä”. Se täsmentää lopuksi, että ”samalla on johdonmukaisesti varmistettava se, että kaikkien henkilöstön jäsenten ylennykset suoritetaan samalla tahdilla eri pääosastoissa”.

- 5 Komissio teki 26.4.2002 päätöksen henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä ja päätöksen henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä (jäljempänä henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös).
- 6 Henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan säännöllisin aikaväleihin tehtävä arviointi, jota kutsutaan nimellä urakehityskertomus, ”laaditaan vuosittain kaikkien vakituisten virkamiesten pätevyydestä, tehokkuudesta ja käytöksestä viranhoidossa – –”.

- 7 Henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa määritellään ansiopisteiden ja etusijapisteiden käsitteet henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevien päätösten soveltamista varten. Kyseisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan toisen, kolmannen, neljännen ja viidennen alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Sekä ansiopisteiden että etusijapisteiden tarkoituksena on ansioista palkitseminen, ja etusijapisteiden myöntäminen on aina perusteltava ansioihin liittyvillä näkökohdilla.

Ansiopisteet perustuvat urakehityskertomuksen arvosanoihin ja arviointeihin.

Etusijapisteitä voivat myöntää

- a) pääjohtajat (A/LA-henkilöstön osalta) – – ansioituneille henkilöstön jäsenille sen jälkeen, kun urakehityskertomukset on laadittu asianomaisessa [pääosastossa] tai yksikössä. Myöntämisperusteet määritellään henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklassa
- b) nimittävä viranomainen ylennyskomiteoiden suosituksesta ansioituneille henkilöstön jäsenille, jotka ovat suostuneet hoitamaan ylimääräisiä tehtäviä toimielimen hyväksi. Myöntämisperusteet määritellään henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklassa
- c) nimittävä viranomainen ylennyskomiteoiden suosituksesta vastauksena valituksiin, joita on tehty etusijapisteiden myöntämisestä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Sekä ansiopisteet että etusijapisteet kertyvät pääomaksi vuosien aikana. Ylennyksen jälkeen pisteitä vähennetään ylennyskynnystä vastaavalla määrällä, ja mahdollisesti yli jäävät pisteet säilyvät seuraavalle ylennyskierrokselle.”

- 8 Vuosien 2001–2002 (siirtymäkausi) henkilöstön arviointikierrosta koskevien 3.12.2002 päivätyjen hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 mukaan ”jokainen virkamies saa arvioinnin yhteydessä kokonaisarvosanan [0:n] ja [20:n] väliltä, jolloin paras arvosana on [20]”. Tämä arvosana muunnetaan tämän jälkeen ansiopisteiksi, jotka ovat käytettävissä ylennystä varten. Samoista hallinnollisista tiedonannoista ilmenee, että ansiopisteiden määrä vastaa poikkeustapauksia lukuun ottamatta kokonaisarvosanaa.
- 9 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3 artiklassa määrätään, että virkamiehiä voidaan ylentää vasta ”sen jälkeen, kun on otettu huomioon ylennyskelpoisten virkamiesten vertailut ansiot”. Kyseisestä artiklasta ilmenee, että ”ensimmäinen huomioon otettava seikka on siten niiden ansiopisteiden ja etusijapisteiden määrä, joka kullekin virkamiehelle on kertynyt vuoden tai aikaisempien vuosien aikana”. Komissio lisää, että ”muitakin täydentäviä seikkoja voidaan ottaa huomioon henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 1 kohdassa määrättyin edellytyksin, jotta voidaan tehdä ratkaisu niiden virkamiesten välillä, joilla on yhtä paljon ansiopisteitä ja etusijapisteitä”.
- 10 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 4 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Ylennyskierros sisältää seuraavat kaksi vaihetta:

- a) pääosastot ja tämän jälkeen 14 artiklassa määritellyt ylennyskomiteat myöntävät etusijapisteet 6, 7 ja 9 artiklassa määrättyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti,

b) 10 artiklassa kuvattu varsinainen ylennysmenettely.”

- 11 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan mukaan pääjohtajat tai johtajat jakavat kunkin pääosaston käyttöön annetut etusijapisteet (jäljempänä pääosaston etusijapisteet) arviointikomiteoita kuultuaan.
- 12 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että pisteitä jaettaessa ”kullakin pääosastolla on käytettävissään – – etusijapistekiintiö, joka on suuruudeltaan 2,5 kertaa niiden virkamiesten lukumäärä, jotka ovat vielä ylennettävissä, kun otetaan huomioon heidän palkkaluokkansa, ja joilla on virka kyseisessä pääosastossa”. Samasta määräyksestä ja hallinnollisista tiedonannoista nro 99-2002 ilmenee kuitenkin, että niiltä pääosastoilta, joiden ansiopisteiden keskiarvo tietyn palkkaluokan osalta ylittää yli pisteellä keskiarvon 14/20, etusijapistekiintiötä pienennetään ylitystä täsmälleen vastaavalla määrällä. Pääosastot voivat kuitenkin perustella tämän ylityksen, ja ylennyskomiteat voivat päättää tämän pienennyksen kumoamisesta poikkeuksellisesti kokonaan tai osittain.
- 13 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”pääjohtajat ja johtajat kokoontuvat etusijapisteiden myöntämistä varten ylennyskierroksen alussa kunkin pääosaston sisällä ja sopivat perusteista, joiden mukaan etusijapistekiintiö jaetaan osastojen kesken”.
- 14 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Tutkittuaan urakehityskertomusten tulokset pääjohtajat myöntävät johtajiensa ehdotuksesta ura-alueen A henkilöstön osalta – – etusijapisteet ansioituneimpina pidettäville virkamiehille erityisesti

- i) sen perusteella, että he ovat edistäneet tuloksiin pääsyä osaston/pääosaston työohjelman yhteydessä tavalla, joka ylittää heidän omat tavoitteensa, jolloin huomioon otetaan myös heidän toisille yksiköille antamansa tuki

- ii) sen perusteella, että he ovat työskennelleet erityisen ahkerasti ja saavuttaneet loistavia tuloksia tehtäviä hoitaessaan heidän urakehityskertomuksistaan ilmenevällä tavalla.”

15 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdassa määrätään, että ”erojen saamiseksi henkilöstön jäsenten välille

- 'a) 50 prosenttia pääosaston käyttöön annettuun kiintiöön kuuluvista etusijapisteistä jaetaan sellaisten tehokkaimpien virkamiesten kesken, jotka ovat osoittaneet erityisiä ansioita täyttämällä 3 kohdan i ja ii alakohdassa mainitut edellytykset. Nämä virkamiehet muodostavat noin 15 prosenttia pääosaston henkilöstöstä kussakin palkkaluokassa. Jokaiselle virkamiehelle jaetaan 6–10 pistettä.

- b) Loput 50 prosenttia pisteistä jaetaan niiden muiden virkamiesten kesken, joita pidetään 3 kohdan i ja ii alakohdassa mainittujen edellytysten valossa ansioituneina ja joille kullekin jaetaan 0–4 pistettä.

Tietyn virkamiehen saamat etusijapisteet voivat kuulua vain jompaan kumpaan edellä mainituista kahdesta tapauksesta. Näin ollen suurin mahdollinen etusijapisteiden määrä, jonka sama virkamies [voi] saada kullakin ylennyskierröksellä, on 10”.

- 16 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa määrätään, että kun etusijapisteitä myönnetään 6 artiklan mukaisessa menettelyssä, henkilöstön ja hallinnon pääosasto (PO) laatii ansioituneimpien virkamiesten luettelot kunkin asianomaisen palkkaluokan osalta pistejärjestyksessä, julkaisee ne intranetissä ja ilmoittaa ne koko henkilöstölle. Näissä luetteloissa on niiden virkamiesten nimet, joilta puuttuu enintään viisi pistettä ylennyskynnykseen, ja niiden virkamiesten nimet, jotka ovat saavuttaneet tai ylittäneet tämän kynnyksen.
- 17 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan virkamiehet voivat viiden työpäivän kuluessa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa tarkoitetun ansioituneimpien virkamiesten luettelon julkaisemisesta tehdä ylennyskomitealle hallinnollisen valituksen (jäljempänä hallinnollinen valitus) etusijapisteiden myöntämisestä. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 2 kohdan mukaan ”kutakin tapausta tutkiessaan ylennyskomitea ehdottaa tietyn etusijapisteiden määrän myöntämistä, mikäli se pitää tätä tarkoituksenmukaisena. Ylennyskomitea esittää perustellussa lausunnossaan suosituksen [nimittävälle viranomaiselle]”, joka päättää mahdollisten täydentävien etusijapisteiden myöntämisestä, ja näiden jaettavien pisteiden määrä julkaistaan (jäljempänä valituksen perusteella myönnettävät etusijapisteet).
- 18 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 1 kohdan nojalla ylennyskomiteoiden tehtävänä on lisäksi esittää nimittävälle viranomaiselle suosituksia etusijapisteiden myöntämisestä toimielimen hyväksi suoritettujen ylimääräisten tehtävien perusteella (jäljempänä ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet). Nämä tehtävät luetellaan kyseisten täytäntöönpanoa koskevien päätösten liitteessä I.
- 19 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklassa vahvistetaan vuoden 2003 ylennyskierrosta koskevia siirtymäkauden määräyksiä, jotta ”ansiot kyettäisiin ottamaan asianmukaisesti huomioon pitkältä aikaväliltä”. Kyseisen määräyksen 3 kohdassa vahvistetaan seuraavat kolme siirtymäkauden etusijapisteiden (jäljempänä siirtymäkauden etusijapisteet) ryhmää:
- ”a) virkamiehille myönnetään siirtymäkauden etusijapisteitä yksi piste palkkaluokassa palveltua vuotta kohti, kuitenkin yhteensä enintään 7 pistettä. Lisäksi

ylennyskomiteoilla on siirtymäkauden etusijapisteiden kiintiö, jonka suuruus on 0,25 pistettä virkamiestä kohti ja josta ne voivat jakaa enintään 2 pistettä yhdelle virkamiehelle.

- b) pääosastot voivat myöntää täydentäviä erityisiä etusijapisteitä, jotta huomioon otettaisiin edellisellä ylennyskierroksella ylennettäväksi ehdotetut virkamiehet, joita ei tuolloin ylennetty – – ” (jäljempänä jäännösryhmä).

20 Täydentäviä erityisiä etusijapisteitä (jäljempänä täydentävät erityiset etusijapisteet) voidaan 17.2.2003 julkaistujen hallinnollisten tiedonantojen nro 18-2003 (Ylennykset 2003 – Ura-alueet A, LA, B, C ja D – Toimintabudjetti – Vuoden 2002 ylennyskierroksen jäännösryhmä) ja 2.5.2003 julkaistujen hallinnollisten tiedonantojen nro 34-2003 (vuoden 2003 ylennyskierron) III kohdan mukaan jakaa enintään neljä.

21 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Kun 9 artiklassa kuvattu menettely on saatettu päätökseen, 14 artiklassa tarkoitetut ylennyskomiteat kokoontuvat tutkimaan ansioituneimpien virkamiesten luetteloa ja tekemään ehdotuksia [tekemällä valinnan] sellaisten virkamiesten ryhmästä, jotka ovat saavuttaneet ylennyskynnyksen mutta joiden lukumäärä ylittää todelliset ylennysmahdollisuudet (samalla sijalla olevien ryhmä). Kun komiteat tekevät tämän valinnan yhtä paljon pisteitä saaneiden virkamiesten välillä, ne ottavat huomioon erityisesti sellaisia seikkoja kuten sen, miten pitkään asianomainen on palvelut kyseisessä palkkaluokassa, sekä yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyvät näkökohdat. Tämä ylennyskierron alkaa viimeistään 15.5. Komiteoiden on perusteltava ehdotuksensa ja esitettävä ne nimittävälle viranomaiselle. Nämä ehdotukset sisältävä ansioituneimpien virkamiesten luettelo julkaistaan intranetissä. Kun kyseessä ovat virkamiehet, joiden pistemäärä on sama kuin ylennyskynnys, luettelossa erotetaan heidät toisistaan sen mukaan, ehdottaako ylennyskomitea heitä ylennettäväksi vai ei.

2. Virkamiehen ylentäminen edellyttää sitä, että hänen viimeisintä arviointikierrosta koskevassa urakehityskertomuksessaan on yhteensä vähintään 10 ansiopistettä – –.

3. Nimittävä viranomainen päättää kesäkuussa ylennyskomiteoiden ehdotusten perusteella, ketkä virkamiehet ylennetään kussakin palkkaluokassa. Kunkin ylennyksen yhteydessä viitekynnys vähennetään ylennettävien virkamiesten pistekertymästä, ja yli jääneet pisteet säilyvät seuraavia vuosia varten.

4. Henkilöstön ja hallinnon pääosasto julkaisee heinäkuussa ylennettyjen virkamiesten luettelon.”

22 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Perustetaan viisi ylennyskomiteaa siten, että A-, LA-, B-, C- ja D-ura-alueen henkilöstöllä on kullakin oma ylennyskomiteansa.

2. Komiteoiden kokoonpano on seuraava:

– Ura-alueen A henkilöstön osalta: puheenjohtaja, joka on henkilöstön ja hallinnon pääosaston johtaja, sekä jäsenet, joiden määrä vastaa pääjohtajien ja yksiköiden päälliköiden lukumäärää, sekä 15 henkilöstön keskuskomitean nimeämää jäsentä, joiden on oltava vähintään palkkaluokan A 4/LA 4 virkamiehiä.

– – –.”

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 23 Kantaja on ollut Euroopan yhteisöjen virkamies huhtikuusta 1991 lähtien. Hän on ollut komission oikeudellisen yksikön palveluksessa 1.7.2001 lähtien.
- 24 Kantajalle annettiin 15.3.2003 hänen urakehityskertomuksessaan arvosanaksi 16/20 heinäkuun 2001 ja joulukuun 2002 väliseltä ajanjaksolta. Tämä arvosana muunnettiin 16 ansiopisteeksi.
- 25 Oikeudellisen yksikön pääjohtaja myönsi lisäksi kantajalle päätöksellä, joka annettiin hänelle tiedoksi 3.7.2003, yhden pääosaston etusijapisteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan perusteella.
- 26 Oikeudellinen yksikkö myönsi hänelle henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen virkkeen perusteella myös kolme siirtymäkauden etusijapistettä eli yhden pisteen kultakin vuodelta, jonka hän oli palvellut kyseisessä palkkaluokassa (jäljempänä pääosaston siirtymäkauden etusijapisteet), koska hän oli palvellut kolme vuotta palkkaluokassa A 5.
- 27 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa tarkoitettu ansiotuneimpien virkamiesten luettelo, joka koski kantajan kaltaisia palkkaluokan A 5 virkamiehiä, julkaistiin vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta 7.7.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 48-2003. Siinä mainitaan kunkin asianosaisen virkamiehen osalta kertyneiden ansiopisteiden ja pääosaston etusijapisteiden määrän lisäksi myös pääosaston siirtymäkauden etusijapisteet ja täydentävät erityiset etusijapisteet. Luettelossa ei ole kantajan nimeä.
- 28 Kantaja teki henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan perusteella 14.7.2003 valituksen siitä, että hänelle oli myönnetty vain yksi pääosaston etusijapiste. Lisäksi hän vaati ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä. Ura-alueen A henkilöstön ylennyskomitea kokoontui 17.10. ja 24.10.2003 tutkimaan muun muassa tätä valitusta.

- 29 Edellä mainittu ylennyskomitea hyväksyi tämän jälkeen 13.11.2003 henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitetun palkkaluokan A 5 ansioituneimpien virkamiesten luettelon. Tämä luettelo julkaistiin samana päivänä hallinnollisissa tiedonannoissa nro 69-2003. Siinä ei ole kantajan nimeä.
- 30 Nimittävä viranomainen laati 20.11.2003 luettelon vuoden 2003 ylennyskierröksellä ylennettävistä virkamiehistä, eikä siihen sisälly kantajan nimeä. Tämä luettelo julkaisiin 27.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 73-2003.
- 31 Tutkittuaan 16.12.2003 oman ylennyskansionsa komission intranetin Sysper 2 -sivuilla kantaja sai tietää, että hänelle oli vuoden 2003 ylennyskierröksellä myönnetty yhteensä 20 pistettä.
- 32 Komissio julkaisi 19.12.2003 yhteenvetomuistion kyseisen ylennyskierröksen kulusta hallinnollisissa tiedonannoissa nro 82-2003.
- 33 Kantaja teki 12.2.2004 päivätyllä muistiolla henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen.
- 34 Nimittävä viranomainen hylkäsi tämän valituksen 15.6.2004 tekemällään päätöksellä, jonka se antoi asianomaiselle tiedoksi seuraavana päivänä.
- 35 Kantaja on nostanut nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.7.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä.

- 36 Vastinekirjelmä jätettiin 19.11.2004.
- 37 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 14.1.2005 saapuneella kirjeellään luopunut vastauskirjelmän jättämisestä.
- 38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti työjärjestyksensä 14 artiklan nojalla ja viidennen jaoston ehdotuksesta asianosaisia edellä mainitun työjärjestyksen 51 artiklan mukaisesti kuultuaan siirtää asian laajennetun jaoston käsiteltäväksi.
- 39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti työjärjestyksen 64 artiklassa tarkoitettuina prosessinjohtotoimenpiteinä kantajalle ja komissiolle kirjallisia kysymyksiä, joihin se kehotti niitä vastaamaan 31.8.2005 mennessä. Asianosaiset noudattivat tätä pyyntöä asetetussa määräajassa.
- 40 Asianosaisia kehoitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamon 15.9.2005 päivätyssä kirjeessä esittämään huomautuksensa vastapuolen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamista vastauksista 23.9.2005 mennessä. Kantaja jätti huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 23.9.2005 ja komissio 22.9.2005.
- 41 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 29.9.2005 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

42 Kantaja vaatii kannekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- määrää prosessinjohtotoimina tiettyjen asiakirjojen esittämisestä

- kumoaa seuraavat toimet:
 - oikeudellisen yksikön pääjohtajan tekemän, 2.7.2003 tiedoksi annetun päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste vuoden 2003 ylennyskierroksella ja joka vahvistettiin 16.12.2003 tehdyllä nimittävän viranomaisen päätöksellä

 - nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajalle ei vuoden 2003 ylennyskierroksella myönnetty yhtäkään ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävää etusijapistettä ja joka annettiin tiedoksi Sysper 2 -järjestelmän välityksellä 16.12.2003

 - seuraavat päätökset: nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin vuoden 2003 ylennyskierroksella yhteensä 20 pistettä; 13.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 69-2003 julkaistun palkkaluokan A 5 ansioituneimpien virkamiesten luettelon vuoden 2003 ylennyskierrokselta; 27.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 73-2003 julkaistun luettelon palkkaluokkaan A 4 ylennetyistä virkamiehistä vuoden 2003 ylennyskierrokselta ja joka tapauksessa päätöksen olla merkitsemättä kantajan nimeä mainittuihin luetteluihin

- kumoaa tarvittaessa 15.6.2004 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajan 12.2.2004 tekemä valitus hylättiin

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

43 Vastaaja vaatii vastinekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- jättää tutkimatta ja toteaa perusteettomiksi kantajan vaatimukset, joiden mukaan päätös siitä, että hänelle myönnettiin yhteensä 20 pistettä, on kumottava

- muilta osin hylkää kanteen perusteettomana ja

- määrää oikeudenkäyntikuluista asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

44 Komissio luopui suullisessa käsittelyssä väitteistään, jotka koskivat kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista siltä osin kuin kanne koskee päätöstä antaa kantajalle yhteensä 20 ylennyspistettä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kirjasi tämän suullisesta käsittelystä laadittuun pöytäkirjaan.

45 Tämän ilmoituksen jälkeen kantaja ilmoitti luopuvansa vaatimuksista, jotka koskivat niiden erillispäätösten kumoamista, joilla hänelle oli myönnetty tai ei ollut myönnetty eri ryhmiin kuuluvia etusijapisteitä; tämä kuitenkin sillä edellytyksellä, että hänellä olisi edelleen mahdollisuus riitauttaa eri pisteiden myöntämisperusteiden pätevyys kanteella, joka koskee ylennyspisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta tehtyä päätöstä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kirjasi tämän suullisesta käsittelystä laadittuun pöytäkirjaan.

Tutkittavaksi ottaminen

46 Kuten edellä 44 kohdassa todettiin, komissio luopui suullisessa käsittelyssä väitteestään, joka koski kanteen tutkittavaksi ottamista siltä osin kuin kanne koskee päätöstä antaa kantajalle yhteensä 20 pistettä vuoden 2003 ylennyskierroksella.

47 On kuitenkin muistettava, että koska kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ovat ehdottomia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tutkia ne viran puolesta, eikä sen tutkinta rajoitu asianosaisten esittämiin oikeudenkäyntiväitteisiin. On näet yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä tutkia ja määritellä asianosaisten kannanotoista riippumatta, onko kussakin yksittäistapauksessa tehty kantajalle vastainen päätös (ks. asia T-275/02, D v. EIP, tuomio 8.3.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-51 ja II-211, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta; yhdistetyt asiat T-32/89 ja T-39/89, Marcopoulos v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 22.6.1990, Kok. 1990, s. II-281, 21 kohta ja asia T-324/02, McAuley v. neuvosto, tuomio 17.12.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-337 ja II-1657, 28 kohta).

- 49 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että kun päätös laaditaan useassa vaiheessa, kannekelpoisia ovat ainoastaan toimenpiteet, joilla vahvistetaan lopullisesti päätöksen tekijän kanta, eivät sen sijaan valmistelevat toimenpiteet, joilla pyritään valmistelemaan lopullista päätöstä (edellä 48 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat *Marcopoulos v. yhteisöjen tuomioistuin*, tuomion 21 kohta ja edellä 48 kohdassa mainittu asia *McAuley v. neuvosto*, tuomion 28 kohta).
- 50 Kantaja riitauttaa tässä tapauksessa vuoden 2003 ylennyskierrokseen eli ensimmäiseen ylennyskierrokseen, johon sovellettiin henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevia päätöksiä, kuuluvien eri toimien sääntöjenmukaisuuden ja väittää muun muassa, että tietyt näistä toimista ovat mitättömiä.
- 51 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että on välttämätöntä kuvata jäljempänä uuden ylennysjärjestelmän tarkoitusta ja koko ylennyskierroksen kulkua, jotta kyettäisiin määrittelemään asianomaiselle vastainen toimi ja sitä vastaan nostettavan kanteen määräajat.

1. *Ylennysjärjestelmä*

- 52 On korostettava, että ylennys perustuu sovellettavien määräysten perusteella virkamiehen monivuotisiin ansioihin ja työsuoritusten tasoon, jotka ilmaistaan pisteinä, joita myönnetään vuosittaisen arviointi- ja ylennyskierroksen yhteydessä.
- 53 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3 artiklassa, joka on otsikoitu ”Ylennyksen perusteet”, täsmennetään esimerkiksi, että ”ensimmäinen huomioon otettava seikka on siten niiden ansiopisteiden ja etusijapisteiden määrä, joka kullekin virkamiehelle on kertynyt vuoden tai aikaisempien vuosien aikana”.

54 Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 5 artiklasta ilmenee, että virkamies voi saada ylennyksen vasta sen jälkeen, kun hänelle on kertynyt pisteitä tietty kokonaismäärä, joka on vähintään yhtä suuri kuin viitekynnys tai ylennyskomiteoiden kunkin ylennyskierroksen osalta määrittelemä ”ylennyskynnys”.

55 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 5 artiklan 3 kohdassa määrätään näet seuraavaa:

”ylennyskynnys ilmaisee sen pistemäärän (ansio- ja etusijapisteet), joka tarvitaan, jotta asianomainen voitaisiin ylentää tiettyyn palkkaluokkaan; ne virkamiehet, joiden pistemäärä ylittää vahvistetun kynnyksen, ylennetään, mikäli tämä on talousarvion perusteella mahdollista. Ne, joiden pistemäärä vastaa kynnystä, voidaan ylentää, mutta he voivat myös joutua odottamaan myöhempää ylennyskierrosta sen mukaan, miten suuri osuus voidaan ylentää”.

56 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 3 kohta täydentää edellä mainittua määräystä, sillä siinä määrätään, että ”kunkin ylennyksen yhteydessä viitekynnys vähennetään ylennettävien virkamiesten piste-kertymästä, ja yli jääneet pisteet säilyvät seuraavia vuosia varten”.

57 Virkamiehen ylennyskierroksella saamien pisteiden kokonaismäärä on tulos monitahoisesta prosessista, jonka aikana kyseiselle virkamiehelle annetaan ansio-pisteitä, jotka perustuvat urakehityskertomuksen arvosanoihin ja arviointeihin, ja etusijapisteitä, joita voivat henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan myöntää joko kunkin pääosaston pääjohtajat tai johtajat (pääosaston etusijapisteet) taikka nimittävä viranomainen ylennyskomiteoiden suosituksesta (ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet ja valituksen perusteella myönnettävät etusijapisteet).

58 Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdassa määrätään vuoden 2003 eli uuden ylennysmenettelyn ensimmäisen käyttöönottovuoden ylennyskierroksen osalta siirtymäkauden järjestelyistä, ”jotta ansiot kyettäisiin ottamaan asianmukaisesti huomioon pitkältä aikaväliltä”. Nämä järjestelyt sisältävät sen, että virkamiehille myönnetään yhtäältä viran puolesta siirtymäkauden etusijapisteitä yksi piste palkkaluokassa palveltua vuotta kohti, kuitenkin yhteensä enintään seitsemän pistettä (pääosaston siirtymäkauden etusijapisteet, henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke), tai ylennyskomiteiden suosituksesta, mikäli tämä on perusteltua virkamiehen tilanteen perusteella, ja tällöin pisteitä voidaan antaa enintään kaksi yhdelle virkamiehelle (siirtymäkauden etusijapisteet, henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toinen virke), toisaalta enintään neljä täydentävää erityistä etusijapistettä niille virkamiehille, joita ehdotettiin ylennettäviksi vuoden 2002 ylennyskierroksella mutta joita ei ylennetty (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan b alakohta ja hallinnolliset tiedonannot nro 18-2003 ja nro 34-2003).

2. *Ylennyskierroksen kulku*

59 Ylennyskierron alkaa joka vuosi arviointikierroksen päättyessä, ja sen ensimmäinen vaihe ansiopisteiden myöntämisen jälkeen on etusijapisteiden myöntäminen kunkin pääosaston tasolla.

60 Tässä tapauksessa oikeudellisen yksikön pääjohtaja myönsi kantajalle päätöksellä, joka annettiin hänelle tiedoksi 3.7.2003, yhden pääosaston etusijapisteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan nojalla niiden 16 ansiopisteen lisäksi, jotka hän oli saanut aiemmin. Oikeudellinen yksikkö antoi hänelle henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen virkkeen nojalla myös kolme pääosaston siirtymäkauden etusijapistettä kolmesta vuodesta, jotka hän oli palvellut palkkaluokassa A 5. Kantaja ei sitä vastoin saanut henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja täydentäviä erityisiä etusijapisteitä.

61 Sen lisäksi, että jokaisen virkamiehen pääosasto antaa virkamiehelle erikseen ja luottamuksellisesti tiedon hänelle kertyneistä ansiopisteistä ja etusijapisteistä (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan

8 kohta), komission henkilöstön ja hallinnon pääosasto laatii ja julkaisee pääosaston etusijapisteiden myöntämisen jälkeen kunkin palkkaluokan osalta ansioituneimpien virkamiesten luettelon, jossa mainitaan niiden virkamiesten nimet, joilta puuttuu enintään viisi pistettä ylennyskynnyksestä, ja niiden virkamiesten nimet, jotka ovat saavuttaneet tai ylittäneet tämän kynnyksen, missä yhteydessä mainitaan heille kullekin kertyneiden ansiopisteiden lukumäärä ja heidän saamansa pääosaston etusijapisteet (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artikla).

- 62 Edellä mainittu ansioituneimpien virkamiesten luettelo palkkaluokkaan A 5 kantajan tavoin kuuluvien virkamiesten osalta julkaistiin vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta 7.7.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 48-2003. Siinä mainitaan kunkin asianomaisen virkamiehen osalta kertyneiden ansiopisteiden ja pääosaston etusijapisteiden määrän lisäksi myös pääosaston siirtymäkauden etusijapisteet ja täydentävät erityiset etusijapisteet, jotka on myönnetty siirtymäkauden määräysten soveltamisen perusteella.
- 63 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa tarkoitetussa luettelossa ei vahvisteta lopullisesti tähän luetteloon kuuluvien tai kuulumattomien virkamiesten asemaa ylennyskierroksella.
- 64 Ensinnäkin virkamiehellä, joka on tyytymätön saamiensa pääosaston etusijapisteiden määrään, on mahdollisuus tehdä viiden työpäivän kuluessa edellä mainitun ansioituneimpien virkamiesten luettelon julkaisemisesta valitus toimivaltaiselle ylennyskomitealle, joka voi tarvittaessa suositella nimittävälle viranomaiselle valituksen perusteella myönnettävien etusijapisteiden myöntämistä asianomaiselle virkamiehelle (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artikla). Kantaja tekikin asianmukaisesti tällaisen valituksen 14.7.2003.
- 65 Toiseksi virkamiehet voivat vielä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa tarkoitetun ansioituneimpien virkamiesten luettelon julkaisemisen jälkeenkin saada ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artikla) ja siirtymäkauden määräysten mukaisesti nimittävän viranomaisten ylennyskomiteoiden ehdotuksesta myöntämiä siirtymäkauden etusijapisteitä (jäljempänä ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävät siirtymäkauden etusijapisteet) (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toinen virke).

- 66 Ylennyskierroksen toisen vaiheen muodostavat ylennyskomiteoiden kokous ja niiden toimivaltaan kuuluvien ehdotusten toimittaminen nimittävälle viranomaiselle.
- 67 On kiistatonta, että ylennyskomiteoilla on lähinnä kahdenlaista toimivaltaa. Ensimmäinen koostuu siitä, että ne suosittelevat nimittävälle viranomaiselle tiettyjen etusijapisteiden myöntämistä (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9, 12 ja 13 artikla), jolloin on huomattava, että kyseiset komiteat antavat yleensä lausunnon valituksen perusteella myönnettävien etusijapisteiden myöntämisestä ennen kuin ne antavat suosituksen ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden erillisestä myöntämisestä (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artikla). Jälkimmäinen koostuu siitä, että ne ehdottavat nimittävälle viranomaiselle niin sanottujen samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään eli niiden virkamiesten ryhmään, jotka ovat saavuttaneet ylennyskynnyksen mutta joiden lukumäärä ylittää todelliset ylennysmahdollisuudet, kuuluvien virkamiesten luokittelua (henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artikla).
- 68 Kun otetaan huomioon se, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös on sanamuodoltaan epätarkka, ylennyskomiteoiden toimenpiteitä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ajalliseen määrittämiseen liittyy kuitenkin tiettyjä vaikeuksia.
- 69 Esimerkiksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa määrätään, että ylennyskomiteat kokoontuvat tutkimaan ansioituneimpien virkamiesten luetteloa ja tekemään ehdotuksia tekemällä valinnan samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmästä, ”kun 9 artiklassa kuvattu menettely on saatettu päätökseen”. Viimeksi mainittu ilmaisu, luettuna yhdessä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan kanssa, saattaisi antaa aihetta ajatella, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artikla merkitsisi ensimmäistä sellaista ylennyskomiteoiden ja nimittävän viranomaisen toimenpidettä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa tarkoitetun ansioituneimpien virkamiesten luettelon julkaisemisen jälkeen, joka koskisi etusijapisteiden myöntämistä koskevaa ehdotusta ja niistä tehtävää päätöstä.
- 70 Tämän toimenpiteen tarkoituksena olisi vahvistaa lopullisesti virkamiesten asema ylennyskierroksen yhteydessä myönnettävien pisteiden kokonaismäärän osalta, ja sitä seuraisi väistämättä uusi ylennyskomiteoiden kokous, jossa laadittaisiin ehdotukset samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään kuuluvien virkamiesten luokittelun osalta.

- 71 Tällainen menettely ei kuitenkaan vastaa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen sanamuotoa eikä rakennetta.
- 72 Ensinnäkin on korostettava, että käsitteen ”menettely” käyttäminen ei ole asianmukaista, koska henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaan ei sisälly varsinaisesti kuvausta kokonaisvaltaisesta menettelystä eikä siinä ole vahvistettu täsmällistä aikataulua vaan toimivallan jako ylennyskomiteoiden ja nimittävän viranomaisen välillä ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden osalta.
- 73 Toiseksi edellä 69 ja 70 kohdassa mainittu tulkinta merkitsee sitä, että on olemassa nimittävän viranomaisen väliaikainen päätös, jolla vahvistetaan pisteiden kokonaismäärä. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklassa ei viitata millään tavoin siihen, että nimittävä viranomainen tekee tämän päätöksen, vaan siinä tyydytään toteamaan yleisluonteisesti nimittävän viranomaisen periaatteellinen toimivalta etusijapisteiden myöntämisessä, täsmentämättä sitä, millä hetkellä tätä toimivaltaa täytyy tarkalleen ottaen käyttää.
- 74 Sama pätee valituksen perusteella myönnettäviä etusijapisteitä koskevaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklaan, jossa määrätään vain nimittävän viranomaisen päätöksentekovallasta mutta ei täsmennetä tarkemmin sitä, missä vaiheessa tätä toimivaltaa käytetään ylennyskierroksen aikana. Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 2 kohdassa määrätään, että nimittävän viranomaisen tällä tavoin valituksen perusteella myöntämien pisteiden lukumäärä julkaistaan, mutta siinä ei sen sijaan määritellä tältä osin, missä vaiheessa ne julkaistaan, ja on huomattava, että vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta valituksen perusteella myönnettävien pisteiden lukumäärä täsmennettiin kyseisen ylennyskierroksen kulkua koskeneessa yhteenvedomuistiossa, joka julkaistiin hallinnollisissa tiedonannoissa nro 82-2003.
- 75 Todellisuudessa on kiistatonta, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen missään artiklassa ei mainita eikä täsmennetä ajallisesti sitä, milloin nimittävä viranomainen tekee väliaikaisen ja erillisen päätöksen pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta.

- 76 Kolmanneksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa todetaan, että ylennyskomiteat kokoontuvat ”tutkimaan ansioituneimpien virkamiesten luettelo”, joka on henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklaan sisältyvä nimitys ja joka vastaa niiden virkamiesten luettelo, joilta puuttuu enintään viisi pistettä ylennyskynnyksestä, ja niiden virkamiesten nimiä, jotka ovat saavuttaneet tai ylittäneet tämän kynnyksen, missä yhteydessä ilmoitetaan kunkin virkamiehen ansiopisteiden ja pääosaston etusijapisteiden kertynyt määrä sekä siirtymäkauden järjestelyyn liittyvät pääosaston siirtymäkauden etusijapisteet ja täydentävät erityiset etusijapisteet. Tällaisen luettelon huomioon ottamisessa on mieltä vain silloin, jos tällä asiakirjalla on vielä tässä vaiheessa merkitystä, mikä ei ole tilanne siinä tapauksessa, että nimittävä viranomaisen tekee päätöksen pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta kyseisen luettelon julkaisemisen jälkeen.
- 77 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen rakenteesta on todettava, että täytäntöönpanoa koskevien päätösten 10 artiklan 3 kohdassa todetaan, että ”nimittävä viranomaisen päättää kesäkuussa ylennyskomiteoiden ehdotusten perusteella, ketkä virkamiehet ylennetään kussakin palkkaluokassa”.
- 78 Vaikuttaa siten siltä, että hyvään hallintoon ja oikeusvarmuuteen liittyvistä ilmeisistä syistä määrättiin siitä, että nimittävän viranomaisen virallista päätöksentekoa lykättäisiin ylennysmenettelyn tavanomaiseen päättämiseen saakka, jolloin kaikilla asianomaisilla virkamiehillä olisi mahdollisuus saada varmalla ja lopullisella tavalla vahvistus ylennyskierron lopputuloksesta.
- 79 Jos henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevaa päätöstä tulkitaan siten, että päädytään ylennyskomiteoiden ja nimittävän viranomaisen toimenpiteiden eriyttämiseen ja siihen, että nimittävän viranomaisen on välttämättä tehtävä väliaikainen päätös pisteiden kokonaismäärästä, tällä monimutkaistettaisiin liikaa ylennyskelpoisten virkamiesten tilannetta sekä asianomaiselle vastaisen toimen määrittämisen että kanteen nostamisen määräaikojen noudattamisen osalta, mikä olisi oikeusvarmuuden vaatimusten vastaista.

- 80 Näin ollen on katsottava, että sen jälkeen, kun henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 8 artiklassa tarkoitettu ansioituneimpien virkamiesten luettelo on julkaistu, ylennyskomiteat kokoontuvat laatimaan ehdotuksensa sekä toimivaltaansa kuuluvien etusijapisteiden myöntämisestä että samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään kuuluvien virkamiesten luokittelusta. Näiden ehdotusten kokonaisuus sisältyy henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 1 kohdassa mainittuun ansioituneimpien virkamiesten luetteloon.
- 81 Tässä tapauksessa on korostettava, että 17.10. ja 24.10.2003 kokoontuneen ura-alueen A henkilöstön ylennyskomitean työskentelyyn perustuva henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitettu luettelo julkaistiin 13.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 69-2003.
- 82 Tässä luettelossa mainitaan niiden virkamiesten nimet ja toimipaikat, jotka ovat saavuttaneet tai ylittäneet ylennyskynnyksen, ja niiden virkamiesten nimet ja toimipaikat, joilta puuttuu enintään viisi pistettä tästä kynnyksestä, ja samalla mainitaan
- kullekin heistä ehdotettujen pisteiden kokonaismäärä, jota on saatettu lisätä tiettyjen virkamiesten osalta verrattuna määrään, joka mainittiin 7.7.2003 julkaistussa ansioituneimpien virkamiesten luettelossa, ja tämä perustuu ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden, valituksen perusteella myönnettävien etusijapisteiden ja ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämistä koskeviin komitean ehdotuksiin
 - kirjain ”p” komitean ylennettäväksi ehdottaman virkamiehen nimen vieressä; tähän mainintaan liittyvä oikeudellinen vaatimus ja intressi koskee ainoastaan yhtä samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmää eli niiden virkamiesten ryhmää, jotka ovat saavuttaneet ylennyskynnyksen mutta joiden lukumäärä ylittää todelliset ylennysmahdollisuudet, jolloin tilanne edellyttää asianomaisten luokittelua muun muassa sen mukaan, miten pitkään he ovat palvelleet samassa palkkaluokassa, ja tasavertaisiin mahdollisuuksiin liittyvien näkökohtien mukaan.

- 83 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitettussa luettelossa ei myöskään vahvisteta lopullisesti virkamiesten asemaa ylennyskierroksella, mainitaampa heidät tässä luettelossa tai ei.
- 84 Kuten edellä on jo esitetty, ylennyskomitea antaa sekä etusijapisteiden myöntämisen osalta että samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmän sisällä tehtävien erottelujen osalta ainoastaan ehdotuksia nimittävälle viranomaiselle, joka on yksin toimivaltainen tekemään päätöksen, kuten henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklasta ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklasta ja 14 artiklan 4 kohdasta ilmenee. Tässä yhteydessä on korostettava ja pahoitettava tiettyjä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen sanamuodon epätarkkuuksia, jotka saattavat aiheuttaa sekaannusta ylennyskomitean roolin osalta, kuten 9 artiklan otsikko ”Ylennyskomiteoiden myöntämät etusijapisteet”, kun kyseisen artiklan 3 kohdassa todetaan selvästi, että kyseessä ovat etusijapisteiden myöntämistä koskevat yksittäiset ”ehdotukset”, jotka tehdään nimittävälle viranomaiselle, joka ”ratkaisee etusijapisteiden myöntämistä koskevan asian”. Kuten komissio on myöntänyt suullisessa käsittelyssä, sama pätee henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan sanamuotoon, joka koskee ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä.
- 85 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 3 kohdassa täsmennetään niin ikään selvästi, että nimittävä viranomainen ”päättää”, ketkä virkamiehet ylennetään kussakin palkkaluokassa ylennyskomiteoiden ”ehdotusten” perusteella. Nämä ehdotukset eivät sido nimittävää viranomaista, jonka on ensin ratkaistava pisteiden myöntäminen ja tämän jälkeen samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään kuuluvien virkamiesten luokittelu. Nimittävä viranomainen voi siis noudattaa ylennyskomiteoiden ehdotuksia tai poiketa niistä, jolloin viimeksi mainittu tapaus saattaa merkitä asianomaiselle virkamiehelle pisteiden kokonaismäärän vähennystä tai lisäystä, mistä seuraa, että pistemäärä voi olla ylennyskynnystä suurempi, yhtä suuri tai pienempi.
- 86 Ylennyskierroksen kolmas ja viimeinen vaihe on ylennettävien virkamiesten luettelon laatiminen. Nimittävä viranomainen laati nyt käsiteltävässä asiassa 20.11.2003 palkkaluokkaan A 4 ylennettävien virkamiesten luettelon, joka julkaistiin

27.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 73-2003, jolloin se saatettiin kaikkien asianomaisten virkamiesten ja myös kantajan tietoon. Tästä luettelosta ilmenee, että nimittävä viranomaisena hyväksyi kaikki ylennyskomitean ehdotukset sekä pisteiden jakamisen että samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään kuuluvien virkamiesten luokittelun osalta.

3. *Asianomaiselle vastainen toimi*

- 87 Edellä esitetystä ilmenee, että ylennysmenettely päättyi ylennettävien virkamiesten luettelon laatimiseen. Tässä lopullisessa päätöksessä yksilöidään virkamiehet, jotka ylennetään meneillään olevan ylennyskierroksen yhteydessä. Näin ollen silloin, kun tämä luettelo julkaistaan, virkamiehet, jotka arvioivat voivansa tulla ylennetyiksi, saavat varmasti ja lopullisesti tiedon ansioitaan koskevasta arvioinnista, ja heidän oikeusasemaansa vaikutetaan (asia T-144/95, Michaël v. komissio, tuomio 21.11.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-529 ja II-1429, 30 kohta ja yhdistetyt asiat T-188/01–T-190/01, Tsarnavas v. komissio, tuomio 19.3.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-95 ja II-495, 73 kohta).
- 88 On kuitenkin muistettava, että pisteiden myöntämisellä tietyn vuoden aikana on vaikutuksia, jotka eivät rajoitu yksinomaan meneillään olevaan ylennyskierrokseen. Uusi ylennysjärjestelmä perustuu siihen, että otetaan huomioon kumulatiiviset ansiot, joita kuvaavat vuosien mittaan kertyneet pisteet. Tästä seuraa, että tietyn vuoden aikana myönnettyt pisteet vaikuttavat useaan ylennyskierrokseen.
- 89 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa on katsonut vastaavanlaisessa tilanteessa asiassa T-323/02, Breton vastaan yhteisöjen tuomioistuimissa, 11.12.2003 antamassaan tuomiossa (Kok. H. 2003, s. I-A-325 ja II-1587, 52–54 kohta), että pisteiden määrän vahvistaminen ylennystä varten on erillinen toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat virkamiehen intresseihin muuttamalla hänen oikeusasemaansa selvästi, vaikka se on vain yksi vaihe ylennysmenettelyssä.

- 90 Vaikka tämä oikeuskäytäntö koskee ylennysjärjestelmää, johon kuului vain yksi pisteiden ryhmä, se on sovellettavissa nyt käsiteltävään asiaan. On siis katsottava, että lopullinen toimi, jolla ylennyskierron viedään päätökseen, on siinä mielessä monitahoinen, että se sisältää kaksi erillistä päätöstä eli nimittävän viranomaisen päätöksen ylennettävien virkamiesten luettelon vahvistamisesta ja nimittävän viranomaisen päätöksen pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta, ja ensin mainittu päätös perustuu tähän jälkimmäiseen päätökseen. Tämä päätös, jolla nimittävä viranomainen vahvistaa pisteiden kokonaismäärän, on erillinen toimi, josta voidaan edellisessä kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella sellaiseen valittua ja tarvittaessa nostaa kanteen henkilöstösääntöjen mukaisin oikeus-suojakeinoin.
- 91 Näin ollen ylennettävien virkamiesten luetteloon kirjattu virkamies voi, mikäli hän riitauttaa nimittävän viranomaisen hänelle myöntämien pisteiden kokonaismäärän ja samalla seuraaville vuosille jäävien pisteiden määrän, tehdä valituksen ja tarvittaessa nostaa kanteen jo yksinomaan pisteiden myöntämistä koskevasta päätöksestä, jolla on hänelle sitovia ja lopullisia oikeusvaikutuksia.
- 92 Samoin voidaan ajatella, että ylentämättä jäänyt virkamies, joka ei halua riitauttaa sitä, että hänet on jätetty ylentämättä kyseisellä ylennyskierroksella, vaan ainoastaan sen, että hänelle ei ole annettu tiettyä määrää pisteitä, jolloin hän ei voi saavuttaa ylennyskynnystä, voisi panna kyseisen menettelyn vireille.
- 93 Lisäksi virkamies, joka on jäänyt ylentämättä sen vuoksi, että hän on saanut mielestään perusteettomasti, riittämättömästi pisteitä ja hän on siksi alittanut ylennyskynnyksen, voi kohdistaa kanteensa samaan aikaan nimittävän viranomaisen päätökseen, joka koskee pisteiden kokonaismäärän vahvistamista, ja nimittävän viranomaisen päätökseen, jolla on vahvistettu ylennettävien virkamiesten luettelo. Vaikka nämä kaksi toimea voidaan todellakin erottaa oikeudellisesti toisistaan ja niistä voidaan esittää erilliset kumoamisvaatimukset, on varmaa, että ne liittyvät todellisuudessa läheisesti toisiinsa silloin, kun ylennys evätään, koska ylennyksen epäminen liittyy väistämättä ja yksinomaan siihen, mikä on virkamiehelle myönnettyjen pisteiden kokonaismäärä ylennyskynnnykseen nähden, paitsi siinä

tapauksessa, että virkamiestä, joka on saavuttanut kyseisen kynnyksen ja kuuluu samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään, ei ole ylennetty, sillä tämä perustuu muihin näkökohtiin, jotka liittyvät siihen, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, tai yhtäläisiin mahdollisuuksiin.

- 94 Viimeksi mainitussa tapauksessa asianomainen virkamies voi pätevästi nostaa kanteen nimittävän viranomaisen ainoasta lopullisesta päätöksestä, jolla vahvistetaan ylennettävien virkamiesten luettelo, sellaisten arviointivirheiden perusteella, joita nimittävä viranomainen on tehnyt luokitellessaan samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmään kuuluvia virkamiehiä.
- 95 Tässä tapauksessa on muistettava, että kantaja, jota ei ylennetty vuoden 2003 ylennyskierroksella, teki valituksen ja nosti sittemmin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa hän vaatii muun muassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hänelle myönnettiin yleensä 20 pistettä, palkkaluokkaan A 4 ylennettävien virkamiesten luettelon vuoden 2003 ylennyskierrokselta ja nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla tämä luettelo vahvistettiin, siltä osin kuin sillä on eväty häneltä ylennys.
- 96 Kantaja riitauttaa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä myös niiden erillispäätösten sääntöjenmukaisuuden, joilla hänelle annettiin vain yksi pääosaston etusijapiste tai joilla häneltä evättiin ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteteet, sekä sen päätöksen sääntöjenmukaisuuden, jonka perusteella häntä ei kirjattu palkkaluokkaan A 5 kuuluvien ansioituneimpien virkamiesten luetteloon, joka julkaistiin 13.11.2003 hallinnollisissa tiedonannoissa nro 69-2003, sekä luettelon sellaisenaan.
- 97 Nämä päätökset ovat ylennyksiä koskevaa lopullista päätöstä ja sen sisältämää erotettavissa olevaa ja itsenäistä toimenpidettä eli pisteiden kokonaismäärän vahvistamista valmistelevia, ennakoivia ja välttämättömiä toimia, ja kantaja vaatii niiden kumoamista nyt käsiteltävässä asiassa. Tämä koskee pääosaston etusijapisteiden myöntämisestä tehtyä päätöstä riippumatta siitä, onko siitä tehty valitus henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan nojalla. Vaikka nimittävä viranomainen ei tällaisen valituksen puuttuessa voi muuttaa pääosaston etusijapisteiden määrää myöntämällä valituksen perusteella myönnettäviä etusijapisteitä, pääosaston etusijapisteiden myöntämistä koskeva päätös on kuitenkin ainoastaan valmisteleva toimi, koska myönnettävien pääosaston etusijapisteiden enimmäismäärä ei yksistään mahdollista ylennyskynnyksen saavuttamista.

- 98 Oikeuskäytännön mukaan näistä toimista ei voida nostaa kumoamiskannetta erikseen, mutta niiden laillisuus voidaan aina riitauttaa kanteella, joka kohdistetaan lopulliseen päätökseen (asia T-134/02, Tejada Fernández v. komissio, tuomio 9.4.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-125 ja II-609, 18 kohta).
- 99 Kantaja tosin ilmoitti suullisessa käsittelyssä luopuvansa vaatimuksistaan, jotka koskevat niiden erillispäätösten kumoamista, joilla hänelle myönnettiin vain yksi pääosaston etusijapiste tai häneltä evättiin ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet, mutta sillä edellytyksellä, että hänellä olisi oikeudellinen mahdollisuus riitauttaa kyseisten pisteiden myöntämisperusteiden pätevyys kanteessa, joka kohdistetaan pisteiden kokonaismäärän vahvistavaan päätökseen.
- 100 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei tällaista luopumista voida tutkia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi näet ottaa huomioon ainoastaan selvän ja ehdottoman luopumisen kannekirjelmään sisältyvistä vaatimuksista (asia T-73/91, Gavilan v. parlamentti, määräys 12.3.1992, Kok. 1992, s. II-1555, 26 kohta).
- 101 Todettakoon lopuksi, että kantaja vaatii nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä tarvittaessa 15.6.2004 tehdyn, hänen valituksensa hylkäävän nimittävän viranomaisen päätöksen kumoamista. Tässä yhteydessä on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan hallinnollinen valitus ja se, että nimittävä viranomainen hylkää sen nimenomaisesti tai implisiittisesti, kuuluvat erottamattomasti monitahoiseen menettelyyn. Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettava kanne olisi tässä tilanteessa muodollisesti kohdistettu valituksen hylkäämiseen, se vaikuttaa siten, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi tulee se asianomaiselle vastainen toimi, josta valitus tehtiin (asia 293/87, Vainker v. parlamentti, tuomio 17.1.1989, Kok. 1989, s. 23, 8 kohta; asia C-343/87, Culin v. komissio, tuomio 7.2.1990, Kok. 1990, s. I-225, 7 kohta; asia T-36/94, Capitanio v. komissio, tuomio 16.10.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-449 ja II-1279, 33 kohta ja asia T-375/02, Cavallaro v. komissio, tuomio 7.6.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-151 ja II-673, 59 kohta).

4. *Kanteen nostamisen määräajat*

- 102 On muistettava, että henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa määrätään yleisesti henkilöstön oikeudesta tehdä valitus sille vastaisista hallintotoimista. Näistä määräyksistä ilmenee, että koko tällä tavoin laadittu riitojenratkaisujärjestelmä perustuu vaatimukseen, jonka mukaan kanneoikeuden käyttäminen sallitaan ainoastaan silloin, kun määräaikoja noudatetaan tarkasti (asia 23/80, Grasselli v. komissio, tuomio 10.12.1980, Kok. 1980, s. 3709, 25 kohta ja asia T-87/91, Boessen v. TSK, tuomio 11.3.1993, Kok. 1993, s. II-235, 27 kohta).
- 103 Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan mukaisten valitusta koskevien määräaikojen noudattaminen edellyttää sitä, että virkamies tuntee nimenomaisesti ja täydellisesti hänelle vastaisen toimen.
- 104 Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa määrätään virkamiehelle kolmen kuukauden määräaika hänelle vastaisesta toimesta tehtävää valitusta varten, ja sen mukaan kyseinen määräaika alkaa
- ”toimenpiteen julkaisupäivästä, jos on kyse yleisluonteisesta toimenpiteestä;
 - päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi sille, jolle se on osoitettu, ja joka tapauksessa viimeistään siitä päivästä, jolloin hän on saanut tiedon päätöksestä, jos on kyse tiettyä henkilöä koskevasta toimenpiteestä; jos kuitenkin tiettyä henkilöä koskeva toimenpide on vastainen muulle henkilölle kuin sille, jolle se on osoitettu, määräaika alkaa kyseisen henkilön osalta siitä päivästä, jolloin hän on saanut tiedon päätöksestä, kuitenkin viimeistään julkaisupäivästä – –”.

- 105 Näitä määräyksiä, joilla luodaan yhteys kolmen kuukauden määräajan alkamiskohdan ja riitautetun toimen oikeudellisen luonteen välille, on tulkittava tässä tapauksessa siten, että otetaan huomioon ylennysmenettelyn erityispiirteet eli se, että lopullinen toimi, jolla ylennyskierrros saatetaan päätökseen, on siinä mielessä monitahoinen, että se sisältää kaksi erillistä päätöstä eli nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla vahvistetaan ylennettävien virkamiesten luettelo, ja nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla vahvistetaan pisteiden kokonaismäärä kyseisen ylennyskierrroksen päätteeksi, ja ensin mainittu päätös perustuu jälkimmäiseen. Kyseinen nimittävän viranomaisen päätös, jolla vahvistetaan pisteet ylennyskierrroksen päätteeksi, on erillinen toimi, josta voidaan sellaisenaan valittaa ja josta voidaan tarvittaessa nostaa kanne tuomioistuimessa henkilöstösääntöjen mukaisin oikeussuojakeinoin.
- 106 Edellä mainitusta päätelmästä ilmenee, että ylennyskierrroksen päätteeksi voidaan harkita ainakin kolmen tyyppisiä kumoamiskanteita:
- kanne, joka koskee ainoastaan nimittävän viranomaisen päätöstä vahvistaa pisteiden kokonaismäärä ja jonka voi nostaa virkamies, joka on ylennetty mutta joka riitauttaa jäljellä olevien pisteidensä määrän, tai virkamies, jota ei ole ylennetty ja joka on eri mieltä hänelle myönnettyjen pisteiden määrästä mutta joka ei kyseenalaista sitä, että häntä ei ole ylennetty
 - kanne, joka on kohdistettu sekä nimittävän viranomaisen päätökseen vahvistaa pisteiden kokonaismäärä että päätökseen, jolla vahvistetaan ylennettyjen virkamiesten luettelo, ja jonka ylentämättä jätetty virkamies voi nostaa sen vuoksi, että hän katsoo, että hänelle on perusteettomasti annettu pisteitä riittämätön määrä ja hän jää siten ylennyskynnyksestä, tai virkamies, jota ei ole ylennetty ja joka, vaikka hänellä on ylennyskynnystä vastaava pistemäärä, riitauttaa sekä kyseisen määrän riittämättömyyden että nimittävän viranomaisen samalla sijalla olevien virkamiesten ryhmän sisällä muiden seikkojen perusteella tekemät valinnat

- kanne, jonka kohteena on ainoastaan päätös, jolla nimittävä viranomaisen vahvistaa ylennettävien virkamiesten luettelon, ja jonka voi nostaa virkamies, jota ei ole ylennetty ja jonka pistemäärä on sama kuin ylennyskynnys ja joka arvostelee ainoastaan edellä mainittuja valintoja.

107 Vaikka nimittävän viranomaisen päätös pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta on kiistatta erillinen toimenpide, josta voidaan valittaa kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi adressaatille, ja joka tapauksessa viimeistään siitä päivästä, jona asianomainen on saanut siitä tiedon, nimittävän viranomaisen päätös, jolla on vahvistettu ylennettävien virkamiesten luettelo, on joukko erillisiä toimia, jotka osoitetaan asianomaiseen palkkaluokkaan ylennetyille virkamiehille. Tämä toimien joukko on kuitenkin sellaiselle virkamiehelle vastainen, jonka nimeä ei ole luettelossa, koska siinä on kyseessä implisiittinen ylennyksen epääminen.

108 Nimittävän viranomaisen päätöstä ylennettävien virkamisten luettelon vahvistamisesta on pidettävä ylentämättä jätetyn virkamiehen kannalta erillisenä toimena, joka voi olla 90 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan loppuosassa tarkoitetulla tavalla muulle kuin toimen adressaatille vastainen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 122/79 ja 123/79, Schiavo v. neuvosto, tuomio 19.2.1981, Kok. 1981, s. 473, 21–23 kohta ja asia T-326/03, Vounakis v. komissio, määräys 2.6.2005, 24 kohta, ei julkaistu oikeustauskokoelmassa). Siinä tapauksessa määräaika alkaa tämän määräyksen mukaisesti kulua sellaisen virkamiehen osalta, jota ei ole ylennetty, päivästä, jona hän on saanut tiedon kyseisestä toimesta, ja joka tapauksessa viimeistään sen julkaisupäivästä.

109 Kun otetaan huomioon henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklaan perustuva komission velvollisuus julkaista hallinnollisissa tiedonannoissa ylennettävien virkamiesten luettelo, sille, että virkamies tekee valituksen 106 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tapauksessa, on kaksi eri määräajan alkamispäivää riitautetun toimen mukaan. Kun kyseessä on 106 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu tapaus, valituksen määräajan alkamispäivänä pitäisi tavanomaisesti pitää julkaisemispäivää.

- 110 Tällainen tilanne on kuitenkin ristiriidassa uuden ylennysmenettelyn sen erityispiirteen kanssa, että asianomaiselle vastainen toimi on monitahoinen.
- 111 Vaikka ylennettävien virkamiesten luettelon julkaiseminen siten, että siihen sisältyvät ainoastaan asianomaisten nimet ja toimipaikat, antaa kaikille asianomaisille virkamiehille mahdollisuuden saada varma ja lopullinen vahvistus ylennyskierroksen lopputuloksesta, he eivät voi sen perusteella saada tietoa nimittävän viranomaisen päätöksestä, jolla pisteiden kokonaismäärä on vahvistettu.
- 112 Ylennetty tai ylentämättä jätetty virkamies voi saada tiedon pisteidensä kokonaismäärästä ja niiden jakautumisesta ainoastaan siten, että hän tutkii omaa ylennyskansiotaan komission intranetissä ja Sysper 2 -sivuilla.
- 113 Asianomainen virkamies voi esimerkiksi selvittää, onko hän saavuttanut ylennyskynnyksen vai ei ja selittykö hänen ylennyksensä epääminen muilla seikoilla, kuten henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitetuilla seikoilla, ja saada yhtäältä tietää sen, miten hänen myönnetyistä pääosaston etusijapisteistä mahdollisesti tekemänsä valitus on menestynyt, toisaalta mahdollisesti ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet ja lisäksi vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta niiden ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden määrän, joita mahdollisesti myönnetään siirtymämääräysten perusteella.
- 114 Nämä tiedot ovat omiaan ratkaisemaan sen, tekeekö asianomainen virkamies valituksen, koska hän voi lopuksi arvioida saatujen pisteiden lukumäärän ja niitä koskevien yksityiskohtien tietojen, hallinnon huomioon ottaman lopullisen ylennyskynnyksen ja kyseisen ylennyskierroksen aikana todellisuudessa ylennettyjen virkamiesten perusteella, ettei tällaisen menettelyn vireille paneminen ole tarkoituksenmukaista tai että se on syytä panna vireille ainoastaan nimittävän viranomaisen päätöksestä, jolla on vahvistettu pisteiden kokonaismäärä, tai päätöksestä, jolla on vahvistettu ylennettävien virkamiesten luettelo.

- 115 Kuten edellä on esitetty, vaikka nimittävän viranomaisen päätös pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta ja sen päätös ylennettävien virkamiesten luettelon vahvistamisesta voidaan todellakin erottaa oikeudellisesti toisistaan ja niistä voidaan esittää erillisiä kumoamisvaatimuksia, kuten tässä tapauksessa, on varmaa, että ne liittyvät todellisuudessa läheisesti toisiinsa. Asianomaiset virkamiehet eivät voi kyseisen luettelon julkaisemisen perusteella saada täydellisiä tietoja heille vastaisesta monitahoisesta toimesta, jolla ylennysmenettely saatetaan päätökseen.
- 116 Lisäksi vuoden 2003 ylennyskierron osoittaa, että ylennettävien virkamiesten luettelon julkaisemispäivästä siihen päivään, jona virkamies voi hyödyllisellä tavalla tutustua ylennysasiakirjoihinsa Sysper 2 -järjestelmässä, voi kulua useita päiviä. Tämä viive selittyy sillä, että toimivaltainen osasto päivittää kyseiset sivut viiveellä, kun se yhdistää kaikkia niitä virkamiehiä koskevat tiedot, joita ylennyskierron koskee ja joita oli 14 000 vuonna 2003. Tätä päivittämiseen tarvittavaa aikaa ei luonnollisestikaan tiedetä tarkasti siinä vaiheessa, kun edellä mainittu luettelo julkaistaan hallinnollisissa tiedonannoissa, joihin ei vuonna 2003 sisältynytkään mitään tietoja tästä.
- 117 Vaikka on kohtuullista ajatella, että asianomainen virkamies, kuten tässä tapauksessa kantaja, saa tiedon pisteidensä kokonaismäärästä ja niiden jakautumisesta niiden kolmen kuukauden aikana, jotka hänellä on käytettävissään valituksen tekemiseen, yksittäisten ylennyskansioden päivittämiseen Sysper 2 -sivuilla tarvittava aika lyhentää samalla tavoin tätä aikaa, joka virkamiehellä on käytettävissään valituksensa valmisteluun ja esittämiseen, vaikka otetaan huomioon vaihtoehto, jossa määräajalla on kaksi alkamisajankohtaa, mikäli asianomainen riitauttaa sekä nimittävän viranomaisen päätöksen ylennettävien virkamiesten luettelon vahvistamisesta että sen päätöksen pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta.
- 118 Tässä tilanteessa on katsottava, että oikeusvarmuuden, yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon nimissä kolmen kuukauden määräajan, joka on käytettävissä sekä silloin, kun valitetaan nimittävän viranomaisen päätöksestä vahvistaa ylennettävien

virkamiesten luettelo, että silloin, kun valitetaan sen päätöksestä vahvistaa pisteiden kokonaismäärä, on vahvistettava alkavan sinä päivänä, jona virkamies on saanut hyödyllisellä tavalla tutustua Sysper 2 -sivuilla päivitettyyn omaan ylennyskansioonsa.

- 119 Tässä yhteydessä on huomautettava, että komissio on täsmentänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin antamassaan vastauksessa, että käyntejä kyseisillä sivuilla ”seurataan” turvallisuussyistä elektronisesti ja että ”käyttöprotokolla” mahdollistaa siten käyntipäivämäärien ja kävijöiden rekisteröimisen.
- 120 Lisäksi asiakirja-aineistosta ilmenee, että komissio julkaisi hallinnollisissa tiedonannoissa nro 82-2003 yhteenvetomuistion vuoden 2003 ylennyskierroksen kuluista, ja siihen sisältyy sanamuodoltaan seuraava 4 kohta:

”Sysper 2 -sivuilla olevien tiedostojen päivittäminen

Pisteiden myöntämistä koskevat ylennyskomiteoiden ehdotukset ja nimittävän viranomaisen hyväksymät pisteet ovat nyt jokaisen virkamiehen kansiossa.

Henkilöstösääntöjen 25 artiklassa määrätään, että tiettyä virkamiestä koskeva päätös on annettava tiedoksi asianomaiselle henkilölle, ja sen mukaisesti jokaista virkamiestä kehoitetaan tutustumaan kansioonsa Sysper 2 -sivuilla.”

- 121 Vaikka tätä menettelyä ei voida rinnastaa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun varsinaiseen tiedoksiantoon, on katsottava, jotta estettäisiin mahdollisuudet riitauttaa ylennyskierroksen tuloksena syntyvät oikeudelliset tilanteet liian myöhään, että virkamiehen on tutkittava oma ylennyskansionsa Sysper 2 -sivuilla kohtuullisessa ajassa siitä, kun yhteenvetomuistio on julkaistu, mikä kuuluu nykyään komission käytäntöön ylennysmenettelyn yhteydessä.
- 122 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että kantaja on saanut tiedon pisteidensä kokonaismäärän vahvistamisesta ja niiden jakautumisesta tutkiessaan oman päivitetyn ylennyskansionsa Sysper 2 -sivuilla 16.12.2003 eli ennen yhteenvetomuistion julkaisemista ja että hän on tehnyt 12.2.2004 valituksensa, joka on kohdistettu sekä nimittävän viranomaisen päätökseen vahvistaa ylennettävien virkamiesten luettelo että sen päätökseen vahvistaa pisteiden kokonaismäärä, joten hän on noudattanut tätä varten asetettua määräaikaa.
- 123 Tämä valitus hylättiin 15.6.2004 päivätyllä nimittävän viranomaisen päätöksellä, joka annettiin tiedoksi kantajalle seuraavana päivänä. Hän nosti nyt käsiteltävän kanteen 22.7.2004 eli henkilöstösääntöjen 91 artiklan 3 kohdassa määrätyn kolmen kuukauden määräajan kuluessa.
- 124 Edellä esitetyn perusteella nyt käsiteltävä kanne on otettava tutkittavaksi.

Pääasia

1. Henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevien päätösten tietyttä määräyksiä koskevat lainvastaisuusväitteet

- 125 Kantaja kiistää aluksi henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3, 6, 7, 9, 10, 12 ja 13 artiklan laillisuuden. Hän arvostelee lähinnä sitä, että ansioasteet eivät ole ratkaisevia, että perusteluvollisuus ei koske etusijapisteiden

myöntämistä, että puolustautumisoikeuksia on loukattu ja että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklaan perustuvat väitteet ovat tehottomia. Kantaja esittää toiseksi lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 ja 7 artiklasta, kun niitä luetaan hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 valossa. Hän katsoo, että näillä määräyksillä rajoitetaan pääosastojen harkintavaltaa pääosastojen etusijapisteiden myöntämisen osalta ja että niillä estetään virkamiesten ansioiden todellinen vertaileminen. Kantaja väittää kolmanneksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan olevan lainvastainen. Kyseisen artiklan sanamuodon vastaisesti kyseinen artikla ei kantajan mukaan ole väliaikainen ja siinä annetaan ratkaiseva merkitys sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, siinä ei vahvisteta ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämisperusteita ja siinä annetaan virheellisesti niiden myöntäminen ylennyskomiteoiden tehtäväksi. Kantaja esittää neljänneksi lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklasta ja liitteessä I olevista 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdasta. Nämä määräykset johtavat hänen mukaansa siihen, että tiettyjä suorituksia yliarvioidaan ja virkamiesten välinen yhdenvertainen kohtelu romutetaan. Viidenneksi kantaja riitauttaa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohdan laillisuuden, koska sillä suositaan hänen mukaansa virkamiehiä, jotka työskentelevät pienissä pääosastoissa.

Ensimmäinen lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklaan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3, 6, 7, 9, 10, 12 ja 13 artiklaan

- 126 Kantaja esittää lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3, 6, 7, 9, 10, 12 ja 13 artiklan osalta henkilöstösääntöjen 25 ja 26 artiklan sekä 45 artiklan nojalla siltä osin kuin siinä taataan yhdenvertainen kohtelu, ansioihin perustuva ylentäminen, urakehitysmahdollisuudet ja ansioiden vertailu. Hän vetoaa lisäksi hyvää hallintoa ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan oikeuteen samoin kuin oikeuteen tulla kuulluksi.

Väite, jonka mukaan ansiopisteet eivät ole ratkaisevia

– Asianosaisten lausumat

- 127 Kantaja väittää, että suurin osa oikeudellisen yksikön virkamiehistä on saanut 13–16 ansiopistettä. Ylennyksiä eivät näin ollen hänen mukaansa ratkaise ansiot, sellaisina

kuin ne ilmenevät henkilöstösääntöjen 45 artiklassa tarkoitetuista arvioinneista. Ne perustuvat kantajan mukaan etusijapisteiden määrään, ja niitä voidaan jakaa enintään 21. Nämä pisteet jaetaan kuitenkin ansioista riippumatta. Tästä seuraa kantajan mukaan, että henkilöstösääntöjen 45 artiklassa taattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä ansioihin perustuvan ylentämisen, urakehitysmahdollisuuksien ja ansioiden vertailun periaatteita loukataan.

128 Komissio vastaa, että etusijapisteillä palkitaan ansioista ja että niillä parannetaan sen kykyä erotella virkamiehet toisistaan heidän pätevyytensä perusteella.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

129 Nimittävä viranomainen päättää henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan ylentämisestä virkamiesten ansioiden vertailun sekä heistä laadittujen arviointien perusteella.

130 Ansiot ovat siten olennainen ylennysperuste, ja muita perusteita, kuten ikä taikka se, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa tai yksikössä, voidaan ottaa huomioon ainoastaan toissijaisesti (asia 9/82, Ohrgaard ja Delvaux v. komissio, tuomio 14.7.1983, Kok. 1983, s. 2379, 19 kohta; edellä 101 kohdassa mainittu asia Vainker v. parlamentti, tuomion 16 ja 17 kohta; asia T-241/02, Callebaut v. komissio, tuomio 18.9.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-215 ja II-1061, 44 kohta ja asia T-330/03, Liakoura v. neuvosto, tuomio 10.6.2004, Kok. H. 2004, s. I-A-191 ja II-859, 50 kohta). Lisäksi nimittävän viranomaisen on tehtävä edellä mainittu vertaileva tutkimus huolellisella ja puolueettomalla tavalla yksikön edun mukaisesti ja virkamiesten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta noudattaen (asia T-76/92, Tsirimokos v. parlamentti, tuomio 30.11.1993, Kok. 1993, s. II-1281, 21 kohta; asia T-78/92, Perakis v. parlamentti, tuomio 30.11.1993, Kok. 1993, s. II-1299, 16 kohta; asia T-240/01, Cougnon v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 5.11.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-263 ja II-1283, 70 kohta; asia T-216/03, Tenreiro v. komissio, tuomio 28.9.2004, Kok. H. 2004, s. I-A-245 ja II-1087, 68 kohta ja asia T-132/03, Casini v. komissio, tuomio 15.9.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-253 ja II-1169, 53 kohta).

- 131 Nimittävällä viranomaisella on näin määritellyssä asiayhteydessä laaja harkintavalta. Se voi tutkia ansioita tarkoituksenmukaisimpana pitämänsä menettelyn tai menetelmän mukaisesti (edellä 130 kohdassa mainittu asia Tsirimokos v. parlamentti, tuomion 16 kohta; edellä 130 kohdassa mainittu asia Perakis v. parlamentti, tuomion 14 kohta; edellä 130 kohdassa mainittu asia Cougnon v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 62 kohta ja edellä 130 kohdassa mainittu asia Tenreiro v. komissio, tuomion 68 kohta).
- 132 Henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevilla päätöksillä on otettu vuoden 2003 ylennyskierrokselta lähtien käyttöön ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden aikaisempaa objektiivisemmän ja helpomman vertailun mahdollistamiseksi ylennysjärjestelmä, joka perustuu ansioiden numeraaliseen määrittämiseen, jolle on ominaista se, että virkamiehille myönnetään vuosittain ansiopisteitä ja etusijapisteitä.
- 133 Aluksi on korostettava, että tämä uusi järjestelmä vahvistaa henkilöstösääntöjen 45 artiklalla luotua yhteyttä virkamiesten säännöllisen arvioinnin ja ylennyksen välillä. Kun esimerkiksi luetaan yhdessä henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan 1 kohdan alakohtaa ja hallinnollisia tiedonantoja nro 99-2002, ilmenee, että jokainen virkamies saa kokonaisarvosanan 0–20, joka muutetaan tämän jälkeen lähtökohtaisesti ansiopisteiksi, jotka ovat käytettävissä ylennystä varten. Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 2 kohdassa määrätään, että virkamiehen ylentäminen edellyttää sitä, että hänen viimeisimmässä urakehityskertomuksessaan on vähintään kymmenen ansiopistettä. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdan b alakohdan kolmannessa alakohdassa määrätään myös, että virkamiehet, joiden urakehityskertomukseen sisältyy arviointi ”heikko” tai ”riittämätön”, eivät voi saada etusijapisteitä.
- 134 Tämän jälkeen on muistutettava siitä, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3 artiklassa, joka on otsikoitu ”Ylennysperusteet”, täsmennetään, että ”ensimmäinen huomioon otettava seikka on – – niiden ansiopisteiden ja etusijapisteiden määrä, joka kullekin virkamiehelle on kertynyt vuoden tai aikaisempien vuosien aikana”. Kun ansiopisteet ja etusijapisteet lasketaan yhteen, virkamiehillä on mahdollisuus saavuttaa tai ylittää ylennyskynnys. Etusijapisteet eivät yksin ratkaise virkamiehen ylentämistä.

- 135 Lopuksi on ennen muuta korostettava, että kuten henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa selvästi ilmoitetaan, ”sekä ansiopisteiden että etusijapisteiden tarkoituksena on ansioista palkitseminen, ja etusijapisteiden myöntäminen on aina perusteltava ansioihin liittyvillä näkökohdilla”.
- 136 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa määrätään etusijapisteiden osalta siitä, että pääosaston etusijapisteitä myönnetään enintään kymmenen. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan mukaan näillä pisteillä pyritään palkitsemaan virkamiehiä, jotka ovat ylittäneet omat tavoitteensa, työskennelleet erityisen ahkerasti ja saavuttaneet loistavia tuloksia, jotka ilmenevät heidän urakehityskertomuksistaan. Kuten edellä on jo todettu (ks. edellä 133 kohta), urakehityskertomukseen sisältyvä maininta arvioinneista ”heikko” tai ”riittämätön” merkitsee lisäksi sitä, että asianomaisella virkamiehellä ei ole mitään mahdollisuutta saada etusijapisteitä.
- 137 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklassa ja liitteessä I määrätään ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävän yhden tai kahden etusijapisteen myöntämisestä. Niiden tehtävänä on tuoda esiin henkilöstön jäsenet, jotka ovat suorittaneet menestyksellisesti ylimääräisiä tehtäviä toimielimen hyväksi. Tällaisia tehtäviä ovat ”luennoitsijan/esitelmäsihtijän” tehtävät tai erilainen osallistuminen kilpailujen järjestämiseen tai pariteettielimiin. On korostettava, että urakehityskertomukseen sisältyy otsikko, joka on erityisesti tarkoitettu tällaisten tehtävien luettelemiseen.
- 138 Koska myös pääosaston etusijapisteet ja ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet perustuvat ansioihin, niiden myöntämisellä ansiopisteiden lisäksi ei siis rikota henkilöstösääntöjen 45 artiklaa eikä loukata edellä mainittuja periaatteita.
- 139 Lopuksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdassa määrätään uuden ylennysmenettelyn ensimmäisen käyttöönottovuoden eli vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta siirtymämääräyksistä, ”jotta ansiot kyettäisiin ottamaan asianmukaisesti huomioon pitkältä aikaväliltä”, ja nämä

määräykset kattavat siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämisen (ks. edellä 58 kohta). Kantaja on esittänyt lainvastaisuusväitteen, joka koskee erityisesti tätä määräystä, ja vedonnut myös siinä yhteydessä henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen. Jäljempänä 191 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitetyistä syistä tätä väitettä ei voida pitää perusteltuna.

140 Edellä esitetyn perusteella tämä väite on hylättävä.

Perustelujen puuttuminen

– Asianosaisten lausumat

141 Kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös on henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan vastainen, kun siinä ei vaadita pääosaston etusijapisteiden, ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden ja siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämistä koskevien ehdotusten ja päätösten perustelemista. Hänen mielestään perustelujen puuttuminen synnyttää mielivaltaa.

142 Komissio korostaa, että perusteluvollisuus on yhteisön oikeuden yleinen oikeusperiaate. Se päättelee siitä, että erityisen määräyksen ottaminen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevaan päätökseen olisi ollut tarpeetonta. Lisäksi tämän periaatteen perusteella ainoastaan asianomaiselle vastaiset päätökset on komission mukaan perusteltava, ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös on tämän velvollisuuden mukainen.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

143 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan mukaan jokainen asianomaiselle vastainen päätös on perusteltava. Siinä ei siis edellytetä sellaisten ehdotusten, suositusten tai lausuntojen perustelemista, jotka eivät sellaisenaan ole asianomaiselle vastaisia.

- 144 Näin ollen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 6 kohta ei ole pääosaston etusijapisteiden osalta henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan vastainen, kun siinä veloitetaan pariteettikomiteat perustelevaan ehdotuksensa ainoastaan siinä tapauksessa, että ne poikkeavat pääosastojen ehdotuksista. Myöskään henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artikla ei ole tämän määräyksen vastainen, kun siinä ei veloiteta ylennyskomiteoita perustelevaan suosituksiaan ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden osalta. Samaa on todettava niistä ehdotuksista, joita ylennyskomiteat tekevät ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden osalta henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 2 kohdan osalta, sillä sen mukaan ylennyskomiteat antavat perustellun lausunnon ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ehdottavat valituksen perusteella myönnettäviä etusijapisteitä.
- 145 Henkilöstösääntöjen 25 artiklan toinen kohta ei myöskään koske pääosastojen päätöksiä, jotka koskevat pääosaston etusijapisteiden, pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden ja täydentävien erityisten etusijapisteiden myöntämistä, eikä nimittävän viranomaisen päätöksiä, jotka koskevat ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä ja valituksen perusteella myönnettäviä etusijapisteitä, koska ne ovat valmistelevia toimia (ks. edellä 90 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- 146 Kuten edellä on esitetty (ks. edellä 90 kohta ja sitä seuraavat kohdat), lopullinen toimi, jolla ylennyskierron saatetaan päätökseen, on siinä mielessä monitahoinen toimi, että se sisältää kaksi erillistä päätöstä eli nimittävän viranomaisen päätöksen ylennettävien virkamiesten luettelon vahvistamisesta ja nimittävän viranomaisen päätöksen pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta, ja ensin mainittu päätös perustuu jälkimmäiseen. Asianomaiset virkamiehet voivat tilanteensa mukaan tehdä valituksen jommastakummasta päätöksestä tai molemmista.
- 147 Tässä yhteydessä on muistettava, että ylennyksiä koskeva perusteluvelvollisuus täyttyy, jos nimittävä viranomainen perustelee päätöksensä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyn valituksen hylkäämisestä (ks. vastaavasti asia 188/73, Grassi v. neuvosto, tuomio 30.10.1974, Kok. 1974, s. 1099, 11–13 kohta ja asia T-218/02, Napoli Buzzanca v. komissio, tuomio 29.9.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-267 ja II-1221, 59 kohta).

148 Tästä seuraa, että kanneperusteen tämä osa on hylättävä perusteettomana.

Henkilöstösääntöjen 26 artiklan rikkominen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevalla päätöksellä

– Asianosaisten lausumat

149 Kantaja väittää, että etusijapisteiden myöntämistä koskevat päätökset merkitsevät sellaisen menettelyn päättämistä, joka voi perustua seikkoihin, jotka eivät sisälly virkamiesten henkilökansioihin, ja jossa ei anneta asianosaisille oikeutta tulla kuulluksi ennen kuin hallinto tekee asianomaiselle vastaisen päätöksen. Nimittävä viranomainen antaa erityisesti valituksesta ratkaisun sellaisen menettelyn päätteeksi, joka ei ole kontradiktorinen. Etusijapisteiden myöntämisellä loukataan siten kantajan mukaan puolustautumisoikeuksia ja rikotaan henkilöstösääntöjen 26 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa.

150 Komissio kiistää sen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevalla päätöksellä loukattaisiin puolustautumisoikeuksia ja rikottaisiin kieltoa, jonka mukaan virkamiehen omaan henkilökansioon sisällyttämättömiä tietoja ei voida ottaa huomioon. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös ei sen mukaan mahdollista tällaisten seikkojen huomioon ottamista. Lisäksi virkamiehillä on mahdollisuus tulla kuulluksi ylennysmenettelyn aikana. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklassa määrätään etusijapisteiden myöntämisestä tehtyä päätöstä koskevasta valituksesta, joka tehdään ennen ylennysmenettelyn viemistä päätökseen. Ylennysmenettelyä ei voida komission mukaan myöskään verrata ”tiettyä henkilöä vastaan vireille pantuihin” menettelyihin. Näin ollen oikeutta tulla kuulluksi ennen asianomaiselle vastaisen päätöksen tekemistä koskevalla oikeuskäytännöllä ei ole merkitystä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 151 Henkilöstösääntöjen 26 artiklassa määrätään, että virkamiestä koskeva henkilökansio sisältää ”a) virkamiehen hallinnollista asemaa koskevat asiakirjat sekä hänen pätevyyttään, tehokkuuttaan ja käytöstään koskevat arvioinnit” ja ”b) virkamiehen kyseisten asiakirjojen osalta esittämät huomautukset”. Samassa artiklassa määrätään, että ”toimielin ei voi esittää perusteeksi edellä a alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja eikä vedota niihin virkamiestä vastaan, jos niitä ei ole annettu hänelle tiedoksi ennen niiden sisällyttämistä henkilökansioon”.
- 152 Henkilöstösääntöjen 26 artiklan tarkoituksena on varmistaa virkamiesten puolustautumisoikeus estämällä se, että nimittävä viranomainen tekee päätöksiä, jotka vaikuttavat hänen hallinnolliseen asemaansa ja uraansa, sellaisten hänen käyttäytymistään koskevien seikkojen nojalla, joita ei ole mainittu hänen henkilökansiossaan (edellä 130 kohdassa mainittu asia Perakis v. parlamentti, tuomion 27 kohta; asia T-496/93, Allo v. komissio, tuomio 8.6.1995, Kok. H. 1995, s. I-A-127 ja II-405, 75 kohta; asia T-302/02, Kenny v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 30.9.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-235 ja II-1137, 32 kohta ja asia T-144/03, Schmit v. komissio, tuomio 4.5.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-101 ja II-465, 133 kohta). Sitä sovelletaan ylennyksiin, koska edellä mainittu ilmaisu ”hallinnollinen asema” sisältää muun muassa uran tärkeimmät tapahtumat (em. asia Schmit v. komissio, tuomion 134 kohta).
- 153 Tässä tapauksessa on korostettava, että esitetty peruste perustuu ainoastaan kantajan väitteisiin, eikä tämä ole osoittanut, että etusijapisteiden myöntämistä koskevat päätökset, joista tietyt eivät ole nimittävän viranomaisen tekemiä, perustuisivat muihin seikkoihin kuin arviointikertomuksiin eivätkä sisältyisi virkamiesten henkilökansioihin.
- 154 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevaan päätökseen ei sisälly yhtään määräystä, joka antaisi komissiolle mahdollisuuden poiketa henkilöstösääntöjen 26 artiklasta, sellaisena kuin sitä on tulkittu oikeuskäytännössä. Vaikuttaa sitä vastoin siltä, että tietyillä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen määräyksillä luodaan välitön yhteys etusijapisteiden myöntämisen ja urakehityskertomuksen välille.

- 155 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklasta ilmenee näin ollen, että pääjohtajat tai johtajat myöntävät pääosaston etusijapisteitä sen jälkeen, kun he ovat tutkineet urakehityskertomusten tulokset ja ottaneet huomioon asianomaisen virkamiehen ansiot, sellaisina kuin ne ilmenevät urakehityskertomuksesta. Lisäksi urakehityskertomuksiin sisältyy otsikko, joka liittyy arviointijakson aikana komission hyväksi suoritettuihin ylimääräisiin tehtäviin, joiden perusteella jaetaan sitten ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä.
- 156 On korostettava, että urakehityskertomuksen laatiminen kuuluu monitahoiseen menettelyyn, jossa virkamiehet ovat tiiviisti mukana henkilöstösääntöjen 43 artiklan mukaisesti, sillä sen mukaan arviointi annetaan tiedoksi virkamiehelle, jolla ”on oikeus tehdä siihen kaikki tarpeellisiksi katsomansa huomautukset”.
- 157 Kantaja ei voi myöskään vedota menestyksellisesti puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen etusijapisteiden myöntämisestä koskevien päätösten osalta eikä sellaisen nimittävän viranomaisen päätöksen osalta, joka koskee henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklassa tarkoitettuja valituksia, koska kyseiset päätökset ovat vain valmistelevia toimia päätöksille, joilla vahvistetaan etusijapisteiden kokonaismäärä ja ylennettävien virkamiesten luettelo. Puolustautumisoikeuksia ei sovelleta tällaisiin toimiin vaan asianomaisille vastaisiin toimiin (ks. vastaavasti asia T-211/98, F v. komissio, tuomio 15.6.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-107 ja II-471, 28 ja 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 158 Näin ollen kanneperusteen tämä osa on hylättävä perusteettomana.

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklaan perustuvien kanteiden tehokkuus

– Asianosaisten lausumat

- 159 Kantaja väittää, että nimittävä viranomainen ei todellisuudessa tutki henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan nojalla tehtyjä valituksia. Se ainoastaan tyytyy hyväksymään ylennyskomiteoiden ehdotukset.

160 Komissio kiistää tämän ja väittää, että sille henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklassa annettu toimivalta ei estä sitä noudattamasta ylennyskomiteoiden ehdotuksia.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

161 Mikäli oletetaan, että tätä perustetta on tulkittava siten, että sillä kyseenalaistetaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan laillisuus, on riittävää todeta, että se perustuu pelkkään kantajan väitteeseen eikä sitä ole perusteltu oikeudellisesti millään tavoin. Tätä artiklaa ei myöskään voida tulkita siten, että nimittävä viranomainen vapautettaisiin tutkimasta tehokkaasti kyseiset valitukset, koska siinä päinvastoin varataan sille oikeus ratkaista ne. Siitä, onko nimittävä viranomainen todellisuudessa tutkinut kantajan valituksen, on esitetty toinen kanneperuste (jäljempänä 304 kohta).

Hyvän hallinnon periaatteen ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden loukkaaminen

162 Kantaja vetoaa lopuksi hyvän hallinnon periaatteen ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden loukkaamiseen.

163 Hän ei kuitenkaan esitä tästä muita kuin edellä tutkittuja väitteitä. Tämä väite on näin ollen perusteeton. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa joka tapauksessa edellä esitettyihin seikkoihin.

- 164 Edellä esitetyn perusteella henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklaan sekä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3, 6, 7, 9, 10, 12 ja 13 artiklaan kohdistettu lainvastaisuusväite on hylättävä.

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 ja 7 artiklaan, luettuna hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 valossa, jossa määrätään pääosastojen harkintavaltaa rajoittavasta tavoitekeskiarvosta, kohdistettu toinen lainvastaisuusväite

Asianosaisten lausumat

- 165 Kantaja esittää lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 ja 7 artiklasta, kun niitä luetaan yhdessä hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 kanssa. Hänen kanneperusteensa perustuu henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen loukkaamiseen.
- 166 Kantaja arvioi, että kyseisissä määräyksissä vahvistetaan pääosastoille ansiopisteiden ja pääosaston etusijapisteiden kiintiöt. Niitä kehoitetaan ensinnäkin olemaan ylittämättä 14 ansiopisteen ”tavoitekeskiarvoa” kussakin palkkaluokassa, ja tämän keskiarvon ylittäminen yli pisteellä aiheuttaa aina sen, että niille annettavien pääosaston etusijapisteiden määrää vähennetään vastaavasti. Toiseksi ei ole mitään mahdollisuutta myöntää pääosastoille enempää kuin 2,5 pääosaston etusijapistettä virkamiestä kohti. Kantaja arvioi, että nämä kiintiöt ovat ehdottomat. Niillä rajoitetaan pääosastojen harkinnanvapautta ja estetään ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden tehokas vertailu. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdan mukainen mahdollisuus pyytää poikkeusta tavoitekeskiarvosta ei kantajan mukaan korjaa riittävällä tavalla tätä rajoitusta, koska se riippuu kunkin pääosaston aloitteesta, koska se on harkinnanvarainen ja koska ylennyskomiteoiden on hyväksyttävä se, vaikka yksin nimittävällä

viranomaisella on päätöksenteko-oikeus ylennysten osalta. Edellä mainituista kiintiöistä seuraa kantajan mukaan, että ylennettävien virkamiesten luettelo riippuu enemmän kunkin pääosaston käyttöönottamista ”strategioista” kuin virkamiesten ansioiden todellisesta vertailusta.

- 167 Komissio vastaa, että hallinnollisissa tiedonannoissa nro 99-2002 ei määrätä 14 pisteen tavoitekeskiarvosta. Tämän keskiarvon tarkoitus on sen mukaan oikeutettu. Sen tarkoituksena ei ole rajoittaa arvioijien harkinnanvapautta yksittäistapauksissa, vaan pikemminkin välttää arviointien yleinen inflaatio, joka johtaisi niiden arvon alenemiseen. Tämä keskiarvo ei sen mukaan ole myöskään sitova. Ylityksestä ei aiheudu seuraamuksia, jos keskiarvo jää alle 15 pisteen. Tämän lisäksi pääosaston etusijapisteiden määrää vähennetään, mikäli poikkeusta ei saada. Tämä mahdollisuus poikkeuksen saamiseen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdan nojalla on lisäksi sen mukaan ratkaisu ongelmiin, joita aiheutuu siitä, että virkamiestä kohti on olemassa 2,5 pääosaston etusijapisteen kiintiö ja että loistavia virkamiehiä mahdollisesti keskittyy tiettyihin pääosastoihin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 168 On muistettava, että nimittävä viranomainen voi laajaa harkintavaltaansa käyttäessään vertailla ansioita tarkoituksenmukaisimpana pitämänsä menettelyn tai menetelmän mukaan (ks. edellä 131 kohta).
- 169 Kuten tiedonannossa SEC(2001) 1617 täsmennettiin, ”uusi ylennysmenettely merkitsee pesäeron tekemistä menneisyyteen”. Kun otetaan huomioon aikaisemmat toteamukset eri pääosastojen virkamiesten arviointien suuresta heterogeenisyydestä ja siitä nimittävälle viranomaiselle aiheutunut vaikeus vertailla asianomaisten virkamiesten ansioita kokonaisuutena yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti, komissio pyrkii tekemään henkilöstön ammatillisen arvioinnin objektiivisemmaksi, jotta ylennysjärjestelmä olisi mahdollisimman oikeudenmukainen. Tämä

tavoite merkitsee ansioiden numeraalista määrittämistä pistejärjestelmällä ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen määräyksillä, joilla pyritään varmistamaan johdonmukaisuus näiden pisteiden myöntämisessä koko komission tasolla.

- 170 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa määrätään näin ollen, että pääosastoilla on käytettävissään pääosaston etusijapisteiden kiintiö, joka on suuruudeltaan 2,5 kertaa niiden virkamiesten lukumäärä, jotka ovat vielä ylennettävissä, kun otetaan huomioon heidän palkkaluokkansa. Tässä määräyksessä ilmoitetaan, että ”niiltä pääosastoilta, joiden ansiopisteiden keskiarvo tietyn palkkaluokan osalta ylittää yli pisteellä komission määräämän keskiarvon, etusijapistekiintiötä pienennetään ylitystä täsmälleen vastaavalla määrällä”. Hallinnollisissa tiedonannoissa nro 99-2002 täsmennetään, että ”pääosastoja kehoitetaan arvioimaan henkilöstöään siten, että ne noudattavat ansiopisteiden osalta keskiarvoa 14/20 (jota kutsutaan tavoitekeskiarvoksi). Tätä keskiarvoa 14 on noudatettava joka palkkaluokassa jokaisen pääosaston tasolla”. Niissä täsmennetään lisäksi, että ”pääosastoille, jotka ovat tietyn palkkaluokan osalta [saaneet] keskiarvoksi yli 15, määrätään seuraamus. Seuraamuksena on pääosaston käytettävissä olevan etusijapisteiden kiintiön pienentäminen kyseisen palkkaluokan osalta kyseisellä ylennyskierroksella”.
- 171 On vielä korostettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa määrätään, että kun pääosastot perustelevat ylitystä, niillä on mahdollisuus saattaa asia ylennyskomitean käsiteltäväksi, ja tämä voi poikkeuksellisesti päättää, että pienennys kumotaan kokonaan tai osittain.
- 172 Toisin kuin kantaja väittää, pääosaston etusijapisteiden kiintiön olemassaololla sen enempiä kuin tavoitekeskiarvollaakaan ei voida rajoittaa pääosastojen harkinnanvapautta henkilöstösääntöjen 45 artiklan, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen vastaisella tavalla. On päinvastoin niin, että nämä kaksi mekanismia ovat omiaan suosimaan virkamiesten ansioiden edustavan arvioinnin tehokasta ilmaisemista ja varmistamaan samalla arviointien mahdollisimman suuren vertailukelpoisuuden komission kaikissa pääosastoissa ja siten kyseisten virkamiesten yhdenvertaisen kohtelun, jota kantaja nimenomaisesti vaatii.

Tässä yhteydessä on muistettava, että ansioiden vertailu on tehtävä käytännössä samojen arviointiperusteiden ja vertailukelpoisten tietolähteiden ja tietojen pohjalta (ks. mm. edellä 130 kohdassa mainittu asia Tsirimokos v. parlamentti, tuomion 21 kohta ja asia T-157/98, Oliveira v. parlamentti, tuomio 21.9.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-163 ja II-851, 35 kohta).

- 173 Pääosaston etusijapisteikiintiö vastaa etusijapisteiden yleistä tavoitetta tuoda virkamiehistä esiin ansioituneimmat, jotta lisättäisiin heidän ylennysmahdollisuuksiaan (ks. edellä 4 kohta). Käytettävissä olevien pisteiden määrän rajoittaminen on näet omiaan saamaan pääosastot tekemään tällaisen valinnan. Tämä tavoite on sellaisenaan yhteensopiva henkilöstösääntöjen 45 artiklan, yhdenvertaisen kohtelun ja urakehitysmahdollisuuksien kanssa.
- 174 Tavoitekeskiarvon osalta on huomautettava, että edellä mainitussa määräyksessä ei aseteta pääosastoille ehdotonta velvollisuutta kyseisen keskiarvon noudattamiseen vaan kehotetaan niitä menettelemään näin.
- 175 Se, että pääosastot ottavat huomioon niille ilmoitetun tavoitekeskiarvon, ei kuitenkaan missään tapauksessa merkitse sitä, että niiden harkinnanvapautta rajoitettaisiin henkilöstösääntöjen 45 artiklan, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen vastaisella tavalla.
- 176 Tämä keskiarvo on näet ensinnäkin matemaattinen arvio keskimääräisen virkamiehen suorituksista. Sillä ei rajoiteta arvioijien mahdollisuutta eriyttää arviointeja, jotka esitetään erikseen kunkin virkamiehen suorituksista, sen mukaan, ovatko nämä suoritukset tätä keskiarvoa heikompia vai parempia. Jakaumat, joita annetaan hallinnollisissa tiedonannoissa nro 99-2002, eivät muuta tätä toteamusta. Näissä tiedonannoissa suositellaan ainoastaan, että arvioijat varaavat ensinnäkin arvosanat 17–20 virkamiehille, jotka ansaitsevat tulla ylennetyiksi nopeasti; toiseksi arvosanat

12–16 virkamiehille, jotka ansaitsevat ylennyksen normaalissa tahdissa; kolmanneksi arvosanat 10–11 virkamiehille, joille pitäisi antaa ylennys vain hitaasti; neljänneksi alle kymmenen pisteen arvosanat virkamiehille, joiden on parannettava suoritusiaan ja jotka eivät voi saada ylennystä kyseisellä ylennyskierröksellä. Samoissa hallinnollisissa tiedonannoissa todetaan, että ”arvosana 17–20 annetaan noin 15 prosentille virkamiehistä, arvosana 12–16 noin 75 prosentille virkamiehistä ja arvosana 10–11 noin 10 prosentille”. Nämä jakaumat perustuvat ainoastaan havaintoon siitä, miten ylennykset on aikaisemmin kokonaisuutena arvioiden myönnetty. Ne ovat ainoastaan viitteellisiä eivätkä sitovia. Lisäksi, toisin kuin tavoitekeskiarvo, edellä mainittuja jakaumia ei edes kehoiteta käyttämään. Niiden noudattamatta jättämisestä ei aiheudu mitään seurauksia. Tästä seuraa, että tavoitekeskiarvo ei jakaumiin yhdistettynäkään estä arvioijia käyttämästä laajempaa arviointia.

177 Henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevissa päätöksissä ei myöskään kielletä desimaaleja sisältävien arvosanojen käyttöä. Henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 4 artiklan 4 kohdassa määrätään nimenomaisesti pisteiden puolikkaiden käytöstä ja hallinnollisissa tiedonannoissa nro 99-2002 ehdotetaan arvosanaa ”10–11” niille virkamiehille, jotka ansaitsevat tulla ylennetyiksi vain hitaasti. Tästä syystä arvioijat kykenevät tekemään virkamiehiä koskevat arviointinsa hienosyisemmäksi.

178 Se seikka, että kaikki pisteet ovat arvioijien käytettävissä, erottaa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdalla ja edellä mainituilla hallinnollisilla tiedonannoilla käyttöön otetun järjestelmän järjestelmästä, joka kumottiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-296/01, Tatti vastaan komissio, 30.9.2003 antamalla tuomiolla (Kok. H. 2003, s. I-A-225 ja II-1093). Tämä järjestelmä oli ensinnäkin sitova. Lisäksi siinä yhdistettiin keskiarvo 30 pisteen kattoon, joka oli pienempi kuin teoriassa saavutettavissa olleet enintään 50 pistettä.

- 179 Toiseksi tavoitekeskiarvon 14/20 ilmoittaminen mahdollistaa arvosanojen inflaation estämisen. Inflaatiosta seuraisi, että arvioijien todellisuudessa käyttämää pistejakautumaa supistettaisiin, jolloin heikennettäisiin arvioijan tehtävää, joka on kuvata mahdollisimman tarkasti arvioitavien virkamiesten ansioita ja mahdollistaa ansioiden tehokas vertailu. Riidanalainen järjestelmä velvoittaa sitä vastoin arvioijat vertailemaan tarkemmin kunkin yksilöllisiä ansioita.
- 180 Kolmanneksi tavoitekeskiarvon ilmoittaminen mahdollistaa myös sen välttämisen, että eri pääosastojen arviointien keskiarvot ovat erilaisia muista kuin arvioitavien virkamiesten ansioihin liittyvistä objektiivisista syistä. Sillä suojataan siten virkamiehiä siltä, että heitä kohdeltaisiin syrjivästi sen mukaan, mihin pääosastoon he kuuluvat.
- 181 Neljänneksi tavoitekeskiarvojärjestelmässä otetaan huomioon käytännössä useimmin havaittu tilanne eli se, että virkamiehiä koskevat arvioinnit jakautuvat tasaisesti ansioiden keskiarvotason ympärille. Komissio on siten voinut päätellä tästä tilastollisesta huomiosta, että tätä keskiarvoa edustavan tavoitekeskiarvon vahvistaminen ei todennäköisesti estäisi arvioijien arvioinnin vapautta.
- 182 Kantaja väittää kuitenkin, että tavoitekeskiarvo aiheuttaa vaikeuksia yksiköissä, joihin keskittyy erittäin hyviä virkamiehiä.
- 183 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa annetaan kuitenkin pääosastoille mahdollisuus poiketa tavoitekeskiarvosta, jos niiden erityistilanne ei vastaa yleistä tilannetta. Tavoitekeskiarvon ylittämistä pisteellä ei näet aiheudu mitään seurauksia. Mikäli ylitys on yhtä pistettä suurempi, asianomaisella pääosastolla on lisäksi mahdollisuus saattaa asia

ylennyskomitean käsiteltäväksi, ja tällä on toimivalta päättää poikkeuksellisesti, että tällaisen ylityksen yhteydessä tehty etusijapisteiden määrän pienennys kumotaan kokonaan tai osittain, jos kyseinen pääosasto perustelee ylityksen pätevästi. Erittäin hyvien virkamiesten keskittymä on selvästi tällainen perustelu.

184 Kantaja väittää myös, että edellä mainittu poikkeus ei ole ”riittävä keino”, koska sen käyttäminen riippuu pääosastojen aloitteesta ja sen myöntäminen kuuluu ylennyskomitean eikä nimittävän viranomaisen harkintavaltaan, vaikka yksin nimittävällä viranomaisella on ylennyksiä koskeva päätöksentekovoima.

185 Sen toteamuksen lisäksi, että pääosastojen aloitteentekoa koskevan arvostelun tueksi ei ole esitetty mitään perusteluita, on korostettava, että tämä vaikuttaa täysin perustellulta ja johdonmukaiselta järjestelmässä, joka saattaa johtaa pääosastoille itselleen eikä tietyille virkamiehelle myönnettyjen pääosaston etusijapisteiden määrän vähentämiseen.

186 Ylennyskomiteoiden ”harkintavallan” osalta on muistutettava siitä, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan ylentämisestä päättää nimittävä viranomainen vertailtuaan ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita tarkoituksenmukaisimpana pitämänsä menettelyn tai menetelmän mukaisesti. Tässä yhteydessä ylennyskomitean päätöstä kumota tai jättää kumoamatta kokonaan tai osittain pääosaston etusijapisteiden määrän pienennys sen jälkeen, kun tavoitekeskiarvo on ylitetty, ei voida rinnastaa edellä mainittuun ylennyspäätökseen. Ylennyskomitean päätös kuuluu nimittävän viranomaisen määrittelemään uuteen ylennysmenettelyyn, minkä vuoksi ei voida asianmukaisesti päätellä, että henkilöstösäännöissä tälle viranomaiselle annettuja valtuuksia ei olisi noudatettu.

- 187 Lopuksi on korostettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohtaan sisältyvien kokonaisvaltaisten aritmeettisten mekanismien täydennykseksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklassa määrätään, että jokainen virkamies voi tehdä valituksen, jonka perusteella nimittävä viranomainen saattaa myöntää hänelle yhden tai useamman valituksen perusteella myönnettävän etusijapisteen ”pääosaston kiintiön ulkopuolelta”. Nimittävä viranomainen myönsi siten hallinnollisten tiedonantojen nro 82-2003 mukaisesti 156 valituksen perusteella myönnettävää etusijapistettä ura-alueen A virkamiehille, jotka olivat tehneet tällaisen valituksen.
- 188 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohta ja 13 artikla kuvaavat uuden ylennysjärjestelmän tasapainoa, jonka tarkoituksena on antaa nimittävälle viranomaiselle parempi perusta vertailla kaikkien sellaisten virkamiesten ansioita, jotka voidaan ylentää kyseiseen palkkaluokkaan, takaamalla mahdollisimman suuri johdonmukaisuus komission eri pääosastojen arviointien välillä.
- 189 Toisin kuin kantaja väittää, vaikuttaa siltä, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdan ja hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 mukaiset kiintiöt eivät millään tavoin poissulje ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden tehokasta vertailua eivätkä sellaisenaan edellytä henkilöstösääntöjen 45 artiklan sekä yhdenvertaisuusperiaatteen ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen kanssa ristiriidassa olevien ”strategioiden” valitsemista. Tällainen valinta osoittaisi ainoastaan sen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös on pantu sääntöjenvastaisella tavalla täytäntöön.
- 190 Edellä esitetystä seuraa, että lainvastaisuusväite on hylättävä, missä yhteydessä on huomattava, että se, että komissio on muuttanut sovellettavia sääntöjä vuoden 2004 ylennyskierrokselta alkaen, ei voi vaikuttaa millään tavoin edellistä ylennyskierrosta varten käyttöön otetun järjestelmän laillisuuteen.

Kolmas lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklaan, jossa annetaan kantajan mukaan liian suuri merkitys sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, ja joka on epätasällinen ja jossa jätetään nimittävän viranomaisen toimivalta huomiotta

- 191 Kantaja esittää lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklasta. Siihen sisältyvät siirtymäkauden toimet ovat kantajan mukaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan vastaisia. Hän arvostelee aluksi sitä, että ne eivät ole siirtymäkauden toimia. Hän väittää tämän jälkeen, että niissä annetaan ratkaiseva merkitys sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa. Lopuksi hän kiistää sen, että ylennyskomiteat olisivat toimivaltaisia ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämiseen.

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artikla siirtymäkauden määräyksenä

– Asianosaisten lausumat

- 192 Kantaja kiistää sen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artikla olisi siirtymäkauden määräys, koska 24.3.2004 annettujen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevien yleisten määräysten 13 artiklalla on hänen mukaansa säilytetty olennaisilta osin pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden ryhmä ja kaikilta osin ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden ryhmä.

- 193 Komissio vastaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklalla otetaan käyttöön siirtymäkauden järjestelmä, joka poistetaan vähitellen, kuten osoittavat muutokset, joita on tehty edellä mainituilla 24.3.2004 annetuilla täytäntöönpanoa koskevillä yleisillä määräyksillä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

194 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä määrätään, että ”otetaan käyttöön siirtymäkauden järjestelyjä, jotta ansiot kyettäisiin ottamaan asianmukaisesti huomioon pitkältä aikaväliltä”. Nämä järjestelyt määrittellään henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen alaviitteen 5 mukaan 12 artikla koskee ”vuonna 2003 tehtävää ensimmäistä ylennyskierrosta”. Tästä ilmenee, että ne ovat siirtymäkauden määräyksiä. Se seikka, että 12 artiklan tiettyjen määräysten voimassaoloaikaa on sittemmin pidennetty, ei voi vaikuttaa niiden laillisuuteen, jota on arvioitava sovellettavan säädöksen perusteella.

195 Väite, jolla kiistetään se, että 12 artikla on siirtymäkauden määräys, on näin ollen hylättävä.

Väite, jonka mukaan siirtymäkauden etusijapisteissä annetaan ratkaiseva merkitys sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa

– Asianosaisten lausumat

196 Kantaja huomauttaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaan pääosaston siirtymäkauden etusijapisteitä myönnetään sen mukaan, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, riippumatta siitä, mitkä ovat virkamiesten ansiot. Ne ovat hänen mukaansa ratkaisevia. Kantaja näet korostaa, että pääosaston siirtymäkauden etusijapisteitä voi olla enintään seitsemän, kun käytännössä ansiopisteitä on ainoastaan kolme siltä osin kuin ne ovat yleensä 13–16. Henkilöstösääntöjen 45 artiklasta ilmenee kantajan mukaan kuitenkin, että sillä, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, voi olla merkitystä vain toissijaisesti.

- 197 Kantaja lisää, että tarve järjestää siirtyminen ylennysjärjestelmästä toiseen ei voi olla tämän määräyksen hyväksyttävä perustelu. Kantaja huomauttaa tässä yhteydessä, että parlamentti ja yhteisöjen tuomioistuin ovat ottaneet käyttöön järjestelmiä, joilla aikaisemmat arvioinnit on muutettu arviointipisteiksi, joilla rikotaan vähemmän ansioihin perustuvan ylentämisen sääntöä. Hän väittää lopuksi, että komissio olisi voinut ottaa huomioon pitkän aikavälin ansiot turvautumalla jo käytettyyn menetelmään eli arviointikertomuksissa olevien analyyttisten arviointien keskiarvoon. Pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden mekanismi, jossa annetaan suuri arvo sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, ylittää siten kantajan mukaan sen, mikä on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vanhasta järjestelmästä siirrytään hallitusti uuteen.
- 198 Kantaja arvioi tämän jälkeen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toisesta virkkeestä on esitettävä olennaisilta osin sama arvostelu. Hän toteaa myös, että kyseisessä määräyksessä ei vahvisteta täsmällisiä edellytyksiä ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämistä varten. Ylennyspäätökset voidaan siten ”tehdä mielivaltaisilla ja perustelemattomilla päätöksillä henkilöstösääntöjen 45 artiklan, urakehitysmahdollisuuksien periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisella tavalla”.
- 199 Kantaja väittää vielä, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan b alakohta on henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan vastainen. Asiassa C-446/00 P, Cubero Vermurie vastaan komissio, 13.12.2001 annetun tuomion (Kok. 2001, s. I-10315, 36 kohta) mukaan henkilöstösääntöjen 45 artikla on esteenä sille, että sellaiset virkamiehet ylennetään automaattisesti, joita ei ylennetty edellisellä ylennyskierröksellä, vaikka heidän nimensä oli jo ansioituneimpien virkamiesten luettelossa. Kantaja lisää, että hallinnollisissa tiedonannoissa nro 18-2003 annetaan lisäksi neljä täydentävää erityistä etusijapistettä jokaiselle pääosastolle, joka antaa vähintään kuusi pääosaston etusijapistettä tällaiselle virkamiehelle. Pääosaston etusijapisteevät kantajan mukaan ole luotettava osoitus ansioista. Siitä, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, palkitaan hänen mukaansa uudelleen.
- 200 Komissio muistuttaa, että riidanalaisessa ylennysmenettelyssä pyritään palkitsemaan pitkän aikavälin ansioista. Se korostaa, että virkamies voi saada enintään seitsemän pääosaston siirtymäkauden etusijapistettä, jotka vastaavat enintään seitsemää vuotta kyseisessä palkkaluokassa. Tällä rajoituksella pyritään olemaan suosimatta niitä, joiden urakehitys on erityisen hidasta.

- 201 Komissio toteaa tämän jälkeen, että hallinnollisista tiedonannoista nro 82-2003 ilmenee, että ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävillä siirtymäkauden etusijapisteillä pyritään korvaamaan mahdolliset haitat, joita liittyy siihen, että siirrytään vanhasta uuteen järjestelyyn, ja joita ei ole muulla tavoin otettu asianmukaisesti huomioon.
- 202 Komissio väittää vielä täydentävien erityisten etusijapisteiden osalta, että periaatteella, joka esitettiin edellä 199 kohdassa mainitussa asiassa Cubero Vermurie vastaan komissio annetussa tuomiossa, ei ole merkitystä tässä tapauksessa. Kyseisellä tuomiolla kumottu käytäntö merkitsi näet sitä, että ylennettiin automaattisesti virkamiehet, jotka olivat edellisen ylennyskierroksen aikana ansioituneimpien virkamiesten luettelossa. Täydentävät erityiset etusijapisteet ovat komission mukaan sitä vastoin ainoastaan yksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen mukainen etusijapisteiden ryhmä. Ne eivät myöskään kuulu tärkeimpiin, koska ne eivät voi ylittää neljää pistettä. Asiassa Cubero Vermurie vastaan komissio annetusta tuomiosta ilmenee komission mukaan selvästi, että toimielin voi ylennysmenettelyssä ottaa huomioon sen, että virkamies on jäännösryhmän luettelossa.
- 203 Komissio toteaa lopuksi, että se ei ole hyväksynyt arvosanojen pisteiksi muuntamisen järjestelmää sellaisten vaikeuksien vuoksi, jotka johtuisivat siitä, että vanhoja arviointikertomuksia ei ole riittävästi yhdenmukaistettu.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 204 Aluksi on huomautettava, että sääntelyn muuttamiselle on ominaista, että tietyinä päivinä luodaan uusia tilanteita, joissa otetaan huomioon aikaisemmat tilanteet. Nyt käsiteltävässä asiassa oli nimittävän viranomaisen tehtävänä järjestää siirtymäkauden ajaksi se, että virkamiesten ylentämistä koskevia sääntöjä muutetaan siten, että otetaan huomioon rajoitteet, joita liittyy siihen, että siirrytään yhdestä hallinnointitavasta toiseen.

- 205 Uusi ylennysjärjestelmä tuli voimaan vuoden 2003 ylennyskierroksen aikana, ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdassa määrättiin siten siirtymäkauden järjestelyistä, jotta otettaisiin huomioon ansiot, joita oli kertynyt omassa palkkaluokassa komission virkamiehille, jotka olivat virassa silloin, kun kyseinen järjestelmä tuli voimaan. Nämä järjestelyt kattavat eri siirtymäkauden pisteiden myöntämisen näille virkamiehille.
- 206 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisessä virkkeessä määrätään siitä, että virkamiehille myönnetään viran puolesta yksi pääosaston siirtymäkauden etusijapiste palkkaluokassa palveltua vuotta kohti, kuitenkin yhteensä enintään seitsemän pistettä. Kuten komissio toteaa, niiden vuosien lukumäärää, jotka asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, voidaan pitää objektiivisena mutta vain osittaisena osoituksena virkamiehelle kertyneistä ansioista. On kuitenkin kiistatonta, että pääosastoilla ei ole tältä osin käytettävissään mitään harkintavaltaa ja että virkamiehelle myönnettyjen pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden määrä väistämättä vastaa niiden vuosien määrää, jotka hän on palvellut palkkaluokassaan, kuitenkin enintään seitsemän vuoden ajalta.
- 207 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä sallitaan se, että virkamiestä kohti myönnetään enintään kaksi ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävää siirtymäkauden etusijapistettä. Hallinnollisten tiedonantojen nro 82-2003 ja komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamien vastausten mukaan nämä ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävät siirtymäkauden etusijapisteet on otettu käyttöön niiden erityisongelmien oikeudenmukaiseksi ratkaisemiseksi, joita liittyy siirtymiseen vanhasta järjestelmästä uuteen. Lisäksi tämä ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden erityinen tarkoitus kuuluu välttämättä kaikkien niiden siirtymäkauden järjestelyjen tavoitteeseen, joiden osa ne ovat, eli siihen, että virkamiehelle hänen viimeisen ylennyksensä jälkeen kertyneet ansiot otetaan huomioon. Tästä syystä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toinen virke ei sellaisenaan ole ristiriidassa henkilöstösääntöjen 45 artiklan kanssa. Se, että ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävät siirtymäkauden etusijapisteet voisivat kantajan väittämällä tavalla johtaa mielivaltaisiin ylennyksiin, johtuisi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan soveltamisesta yksittäistapauksessa eikä sen itsensä lainvas-
taisuudesta.
- 208 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan b alakohdassa annetaan myös pääosastoille mahdollisuus myöntää hallinnollisten tiedonantojen nro 18-2003 ja nro 34-2003 mukaisesti enintään neljä täydentävää erityistä etusijapistettä virkamiehille, jotka ehdotettiin ylennettäväksi edellisellä ylennyskierroksella mutta joita ei ylennetty.

- 209 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että nimittävällä viranomaisella on lähtökohtaisesti oikeus ottaa huomioon ansiovertailussa se, että virkamiestä ehdotettiin ylennettäväksi jo edellisellä ylennyskieroksella, sillä edellytyksellä, että hänen ansionsa eivät ole vähentyneet ja että näitä ansioita arvioidaan suhteessa muiden ylennysehdokkaiden ansioihin (asia C-207/99 P, komissio v. Hamptaux, tuomio 9.11.2000, Kok. 2000, s. I-9485, 19 kohta ja edellä 130 kohdassa mainittu asia Casini v. komissio, tuomion 69 ja 70 kohta). Sitä vastoin käytäntö, jonka mukaan edellisen ylennyskierroksen jäännösryhmä ylennetään automaattisesti, on ristiriidassa sen henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisen periaatteen kanssa, jonka mukaan ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita on vertailtava (edellä 130 kohdassa mainittu asia Tenreiro v. komissio, tuomion 82 kohta).
- 210 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että täydentävät erityiset etusijapisteet ovat vain yksi viidestä etusijapisteiden ryhmästä ja että niiden myöntäminen ei johda automaattisesti ylennykseen. Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdasta, luettuna yhdessä hallinnollisten tiedonantojen nro 18-2003 kanssa, ilmenee, että täydentävien erityisten etusijapisteiden myöntämiselle on asetettu kaksi edellytystä. Ensinnäkin hallinnollisissa tiedonannoissa täsmennetään, että virkamiehet, jotka ehdotettiin ylennettäväksi mutta joita ei ylennetty vuoden 2002 ylennyskieroksella, "voivat saada enintään neljä täydentävää erityistä etusijapistettä sillä edellytyksellä, että he saavat vähintään kuusi etusijapistettä ja että ansiovertailun lopputulos vahvistetaan". Tästä seuraa, että täydentäviä erityisiä etusijapisteitä myönnetään virkamiehille, jotka ehdotettiin ylennettäväksi mutta joita ei ylennetty vuoden 2002 ylennyskieroksella ja joilla on edelleen samat ansiot tai samat erityiset ansiot sen jälkeen, kun heidän ansioitaan on vertailtu muiden ylennysehdokkaiden ansioihin.
- 211 Edellä mainittu velvollisuus, jonka mukaan asianomaisen on täytynyt saada vähintään kuusi pääosaston etusijapistettä ja josta kantaja ja komissio ovat samaa mieltä, merkitsee sitä, että ainoastaan erityisen tehokkaat virkamiehet voivat saada täydentäviä erityisiä etusijapisteitä. On muistettava, että pääosaston etusijapisteitä myönnetään erityisistä ansioista, jotka ilmenevät asianomaisten virkamiesten urakehityskertomuksesta, ja että urakehityskertomuksen arvioinnit "heikko" tai "riittämätön" merkitsevät sitä, että asianomaisella virkamiehellä ei ole mitään mahdollisuutta saada etusijapisteitä. Näin ollen on pääteltävä, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta, luettuna yhdessä hallinnollisten tiedonantojen nro 18-2003 kanssa, ei ole ristiriidassa henkilöstösääntöjen 45 artiklan kanssa, ja kantajan arvostelu on siten perusteetonta.

- 212 Edellä esitetystä ilmenee, että ainoastaan pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämisedellytykset merkitsevät sitä, että se, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, otetaan huomioon ylennysmenettelyihin tavanomaisesti sovellettavien sääntöjen vastaisella tavalla.
- 213 Kantajan esittämää arvostelua on kuitenkin tarkasteltava siten, että otetaan huomioon se, että riidanalainen määräys on poikkeuksellinen siirtymäkauden toimenpide. Rajoitukset, joita virkamiesten uran kannalta väistämättä liittyy siirtymiseen hallinnointijärjestelmästä toiseen, voivat pakottaa hallinnon luopumaan väliaikaisesti ja tietyin rajoituksin niiden pysyvien sääntöjen ja periaatteiden tiukasta soveltamisesta, joita tavanomaisesti sovelletaan tällaisiin tilanteisiin. Tällaiset poikkeamiset on kuitenkin perusteltava siirtymiseen liittyvällä pakottavalla tarpeella, eikä niillä saa ylittää keston eikä ulottuvuuden osalta sitä, mikä on välttämätöntä, jotta voitaisiin varmistaa hallittu siirtyminen järjestelmästä toiseen (asia T-30/02, Leonhardt v. parlamentti, tuomio 11.2.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-41 ja II-265, 51 kohta).
- 214 Tässä tapauksessa sellaisen järjestelmän käyttöönotto, jolle on ominaista ansioiden numeraalinen määrittäminen ja se, että jo vuoden 2003 ylennyskierröksellä piti saavuttaa tietty kynnyks, joka vastasi ansiopisteiden ja etusijapisteiden kertynyttä määrää, merkitsi sitä, että oli otettava huomioon virkamiehille heidän viimeisen ylennyksensä jälkeen kertyneet ansiot siten, että heille myönnettiin tietty pistemäärä ja noudatettiin menettelyä, joka oli yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukainen.
- 215 Toimenpide, jolla myönnetään automaattisesti pääosaston siirtymäkauden etusijapisteitä sen perusteella, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, vastaa tätä siirtymiseen liittyvää pakottavaa tarvetta ja sen ulottuvuutta rajoittavia henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen määräyksiä, joten sen perusteella voidaan päätellä, että nimittävä viranomais ei ole ylittänyt sitä, mikä oli välttämätöntä, jotta varmistettaisiin hallittu siirtyminen järjestelmästä toiseen.
- 216 Ensinnäkin henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevassa päätöksessä rajoitetaan 12 artiklan voimassaoloaikaa siten, että se koskee ainoastaan vuoden 2003 ylennyskierrosta.

- 217 Toiseksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisessä virkkeessä annetaan pääosaston siirtymäkauden etusijapisteille hyvin pieni painoarvo, koska niitä voidaan myöntää enintään seitsemän, kun kertyneiden ansiopisteiden ja etusijapisteiden kokonaismäärä voi olla enintään 45. Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että jokaiselle virkamiehelle voidaan antaa arvosana nollan ja 20:n väliltä, ja arvosana muutetaan tämän jälkeen ansiopisteiksi. Sillä, että oikeudellisen osaston virkamiehet ovat kantajan mukaan saaneet 12–16 ansiopistettä, ei ole merkitystä arvioitaessa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan laillisuutta.
- 218 Kolmanneksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 2 kohdassa määrätään, että virkamiehen ylentäminen edellyttää sitä, että hän on saanut viimeisimmässä urakehityskertomuksessaan yhteensä vähintään kymmenen ansiopistettä. Tällä määräyksellä lievennetään edelleen niitä vaikutuksia, joita aiheutuu siitä, että otetaan huomioon se, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, koska siinä määrätään, myös vuoden 2003 ylennyskierrukseen liittyvän siirtymäkauden osalta, vankasta perustasta, jonka mukaan ylennys perustuu ylennyskelpoisen virkamiehen ansioihin.
- 219 Tästä seuraa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdassa ei sellaisenaan anneta ratkaisevaa merkitystä sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, ja että pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämisellä ei voida katsoa ylitettävään valtuuksia, jotka nimittävällä viranomaisella on, kun se järjestää siirtymäkauden osalta virkamiesten ylentämiseen liittyvien sääntöjen muutosta.
- 220 Lisättäköön, että komissiolla ei ole mitään velvollisuutta hyväksyä aikaisempien arvosanojen muuntamisjärjestelmäksi sellaista järjestelmää, jossa otetaan huomioon analyttisten arviointien keskiarvo, tai sellaista järjestelmää, jonka parlamentti ja yhteisöjen tuomioistuin on ottanut käyttöön ja jonka väitetään rikkovan vähemmän ansioiden perusteella tapahtuvaa ylentämistä koskevaa sääntöä. Sillä, että muutetaan virkamiesten ylennystä koskevia voimassa olevia menetelmiä, pyritään näet korjaamaan tiettyjä puutteita, jotka johtuvat aikaisempien sääntöjen soveltamisesta. Tällaiseen uudistusprosessiin, jonka tarpeellisuutta arvioidessaan hallinnolla on laaja harkintavalta (ks. vastaavasti asia 62/75, de Wind v. komissio, tuomio 1.7.1976, Kok. 1976, s. 1167, 17 kohta ja asia T-557/93, Rasmussen v. komissio, tuomio

13.7.1995, Kok. H. 1995, s. I-A-195 ja II-603, 20 kohta), kuuluu siis erottamattomasti se, että tietyinä päivinä virkamiesten ansioiden arvioinnissa lähdetään uudelta pohjalta. Hallinnolta ei voida vaatia, että se ottaisi uudessa järjestelmässä täysimääräisesti ja samalla tavoin huomioon arvioinnit, joita virkamiehille annettiin aikaisemman järjestelmän perusteella, sillä tästä seuraisi lähes väistämättä, että ylennysmenettelyn uudistamisella ei olisi mitään käytännön merkitystä, eikä virkamiehillä ole oikeutta voimassa olevan sääntelyn voimassa pitämiseen (ks. vastaavasti edellä 213 kohdassa mainittu asia Leonhardt v. parlamentti, tuomion 55 kohta).

- 221 Toisenlaisten siirtymäkauden järjestelmien olemassaolo ei missään tapauksessa sinänsä merkitse sitä, että komissio olisi ylittänyt hyväksyttävät rajat, kun se hyväksyi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan.
- 222 Kanneperusteen tämä osa on näin ollen hylättävä.

Ylennyskomiteoiden toimivallan puuttuminen ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden osalta

– Asianosaisten lausumat

- 223 Kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä on henkilöstösääntöjen 45 artiklan vastaisesti annettu ylennyskomiteoille toimivalta myöntää ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä, sillä 45 artiklassa annetaan nimittävälle viranomaiselle toimivalta virkamiesten ylentämiseen.
- 224 Komissio vastaa, että ylennyskomiteoiden tehtävänä on ainoastaan ehdottaa nimittävälle viranomaiselle ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä eikä myöntää niitä itse.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 225 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo todennut (ks. edellä 84 kohta), että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toista virkettä on luettava yhdessä henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan ja 14 artiklan 4 kohdan kanssa, ja niiden mukaan ylennyskomiteat ainoastaan tekevät ehdotuksia nimittävälle viranomaiselle, joka on yksin toimivaltainen tekemään päätöksen. Ylennyskomiteat siis ainoastaan ehdottavat nimittävälle viranomaiselle ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä. Tästä seuraa, että väite on perusteeton.
- 226 Edellä esitetystä seuraa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artikla ei ole henkilöstösääntöjen 45 artiklan vastainen.
- 227 Kantajan esittämä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklaa koskeva lainvastaisuusväite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Neljäs lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaan ja sen liitteessä I oleviin 1, 2, 3, 5 ja 6 kohtaan, joiden väitetään johtavan tiettyjen työsuoritusten yliarviointiin

Asianosaisten lausumat

- 228 Kantaja esittää lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklasta ja sen liitteessä I olevista 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdasta, ja nojautuu henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen loukkaamiseen.

- 229 Kantaja väittää, että tehtävät, joista myönnetään ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I olevien 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdan nojalla, otetaan huomioon kahteen kertaan niiden toimintojen kanssa, joista myönnetään ansio-pisteitä ja pääosaston etusijapisteitä, joten niitä yliarvioidaan.
- 230 Kantaja päättelee tämän kaksinkertaisen käyttämisen ensinnäkin henkilöstösääntö-
jen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 3 kohdasta, henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 5 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdasta ja henkilöstön edustajiksi nimettyjen virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden arviointia koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä 6.12.2002 tehdystä komission päätöksestä. Nämä määräykset sisältävät erityisiä sääntöjä, jotka koskevat henkilöstön edustajiksi nimitettyjen virkamiesten arvioimista ja pääosaston etusijapisteiden myöntämistä heille. Toiseksi kantaja korostaa, että henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 5 artiklan 5 kohdan c alakohdassa asetetaan henkilöstön muiksi edustajiksi valittujen, nimettyjen tai valtuutettujen henkilöiden arvioinnin edellytykseksi tilapäisen arviointiryhmän kuuleminen. Kolmanneksi hän väittää, että hallinnon edustajan tehtävät henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I tarkoitetuissa elimissä kuuluvat erottamattomana osana asianomaisten virkamiesten tavanomaisiin tehtäviin.
- 231 Komissio vastaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan sanamuodossa poissuljetaan nimenomaisesti kaikenlainen sellaisten toimintojen ”kaksinkertainen mukaanlukeminen”, jolla suosittaisiin tiettyjä virkamiehiä.
- 232 Lisäksi se korostaa, että yksikään vuonna 2003 ylennetyistä oikeudellisen yksikön jäsenistä ei saanut ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä edustustehtävistä tai siitä, että he olisivat olleet henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I tarkoitetun elimen jäseniä. Se päättelee tästä, että kantajalla ei ole intressiä väittää, että edellä mainittujen määräysten soveltaminen näihin erityistilanteisiin ei olisi ollut laillista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 233 Aluksi on muistutettava siitä, että jotta lainvastaisuusväite voitaisiin tutkia, edellytetään sitä, että yleisluonteista toimea, jonka lainvastaisuuteen vedotaan,

voidaan soveltaa joko välittömästi tai välillisesti kanteen kohteena olevaan asiaan, ja sitä, että riidanalaisen yksittäispäätöksen ja yleisluonteisen toimen välillä on välitön oikeudellinen yhteys (asia T-60/99, *Townsend v. komissio*, tuomio 3.2.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-11 ja II-45, 53 kohta ja asia T-343/02, *Schintgen v. komissio*, tuomio 22.4.2004, Kok. H. 2004, s. I-A-133 ja II-605, 25 kohta).

234 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että kantaja ei ole saanut yhtään ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävää etusijapistettä tätä koskevasta nimenomaisesta pyynnöstä huolimatta (ks. edellä 28 kohta), minkä hän riitauttaa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä (ks. jäljempänä 308 kohta).

235 Näin ollen on katsottava, että päätökset, joilla vahvistettiin yhteensä 20 etusijapistettä kantajalle ja joilla häneltä evättiin ylennys, perustuvat henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaan ja sen liitteeseen I ja että esitetty lainvastaisuusväite on siten tutkittava kaikilta osin riippumatta siitä merkityksettömästä seikasta, että kukaan oikeudellisen osaston palkkaluokan A 5 virkamiehistä ei saanut ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä vuoden 2003 ylennyskierröksellä.

236 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 1 kohdan mukaan ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävillä etusijapisteillä palkitaan ainoastaan kyseisten täytäntöönpanoa koskevien päätösten liitteessä I mainituista ”ylimääräisistä tehtävistä”, joita virkamies on suorittanut toimielimen hyväksi. Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, jossa täsmennetään kolme ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden ”hyväksymisperustetta”, määrätään, että pisteitä voidaan myöntää ainoastaan asianomaisten ”toimivaltaprofiiliin kuulumattomista toimista”. Tästä syystä ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävillä etusijapisteillä voidaan palkita ainoastaan virkamiehen tavanomaisista toiminnoista poikkeavista tehtävistä, jotka eivät kuulu vuosittaisen arvioinnin piiriin ja jotka eivät siten ole ansiopisteiden myöntämisperusteena.

237 On vielä korostettava, että urakehityskertomuksessa erotetaan toisistaan yhtäältä toiminta, josta palkitaan ansiopisteillä ja pääosaston etusijapisteillä, ja toisaalta

tehtävät, joista voidaan myöntää ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä. Virkamiesten ”tärkeimmät aikaansaannokset” on kirjattava urakehityskertomuksen 5.1 kohtaan, ja muu toiminta, jota on harjoitettu ”yksikössä, pääosastossa tai komissiossa niiden työohjelman lisäksi” on lueteltava 5.2 kohdassa. Nämä kaksi otsikkoa johtavat yhteiseen numeraaliseen arviointiin, joka muutetaan ansiopisteiksi. Sitä vastoin ylimääräisistä tehtävistä, joista on kyse henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I, annetaan arvosana ainoastaan 6.6 kohdassa, joka seuraa edellä mainittua yhteenvetoa.

- 238 Lisäksi tehtäviä, joita hoitavat virkamiehet, jotka on osoitettu kokopäiväisesti tai osaaikaisesti henkilöstön edustajiksi ammattiyhdistyselimiin ja henkilöstösäännöissä määrättyihin elimiin, arvioidaan erityisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 5 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdan nojalla. Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen tarkoituksena on sisällyttää kyseiset tehtävät virkamiehen säännölliseen arviointiin. Nämä tehtävät johtavat siten ansiopisteiden myöntämiseen edellä mainittujen täytäntöönpanoa koskevien päätösten 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Ne voivat lisäksi johtaa pääosaston etusijapisteiden myöntämiseen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla. Niiden perusteella ei kuitenkaan voida myöntää ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä, koska ne kuuluvat asianomaisten virkamiesten ”toimivaltaprofiiliin”.
- 239 Sitä vastoin tehtävät, joita henkilöstön valitsevat, nimeämät tai valtuuttamat virkamiehet tai hallintoa edustavat virkamiehet hoitavat satunnaisesti henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I tarkoitetuissa elimissä, eivät lähtökohtaisesti kuulu tavanomaisiin toimintoihin ja siten asianomaisten toimivaltaprofiiliin. Se, että sen yksikön arvioijalla ja arvioinnin vahvistajalla, johon henkilöstön valitsevat, nimeämät tai valtuuttamat virkamiehet on osoitettu, on velvollisuus selvittää ja ottaa huomioon kyseisten virkamiesten urakehityskertomuksen laatimisen yhteydessä tilapäisen arviointiryhmän lausunto ja henkilöstön edustajien ylennysehdotukset, ei sinänsä kumoa edellä mainittua päätelmää.
- 240 Lisäksi on korostettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I vahvistetut taulukot toiminnasta, jonka perusteella ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä myönnetään,

sisältävät joka kerta luvun 0. Tästä seuraa, että mikäli oletetaan, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I mainitusta toiminnasta voitaisiin palkita myös pääosaston etusijapisteillä, oikeussäännöt mahdollistavat joka tapauksessa sen, että nimittävä viranomainen välttää sen, että ansiot lasketaan kahteen kertaan, antamalla nolla ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävää etusijapistettä kyseisestä toiminnasta.

- 241 Edellä esitetystä seuraa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaa koskeva lainvastaisuusväite on hylättävä perusteettomana.

Viides lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohtaan, jonka väitetään olevan syrjivä

Asianosaisten lausumat

- 242 Kantaja esittää lainvastaisuusväitteen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohdasta henkilöstösääntöjen 45 artiklan sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen perusteella.
- 243 Kantaja väittää, että kyseisellä määräyksellä otetaan käyttöön ”erityinen mekanismi”, jolla asetetaan parempaan asemaan sellaisten pääosastojen ja osastojen virkamiehet, joilla on vähemmän kuin neljä virkamiestä tietyssä palkkaluokassa. Näillä pääosastoilla ja osastoilla on näet edelleen käytettävissään kymmenen pääosaston etusijapistettä, joten niillä ei ole velvollisuutta noudattaa 14 ansiopisteen keskiarvoa, ja niiden virkamiehet voivat saada enemmän pääosaston etusijapisteitä kuin muut virkamiehet.
- 244 Komissio korostaa aluksi, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohta ei koske ansiopisteitä. Tämän jälkeen se väittää, että tämä määräys on välttämätön kantajan esittämien periaatteiden

noudattamisen kannalta, koska ilman sitä sellaisten pääosastojen tai osastojen virkamiehet, joissa on vähän henkilöstöä, asetettaisiin järjestelmällisesti heikompaan asemaan, sillä he eivät voisi saada 6–10 etusijapistettä, jotka kuuluvat kiintiöön, joka annetaan pääosaston käyttöön ja jaetaan niiden tehokkaimpien virkamiesten kesken, jotka ovat osoittaneet poikkeuksellisia ansioita täyttämällä 3 kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetut edellytykset (jäljempänä suuret pääosastojen etusijapisteet). He eivät voisi missään tapauksessa koskaan saada kymmentä pääosaston etusijapistettä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 245 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että yhdenvertaisuusperiaatteen nojalla erilaisia tapauksia ei saa kohdella samalla tavoin, ellei tällainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltavissa (ks. edellä 89 kohdassa mainittu asia Breton v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 99 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 246 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan ”kullakin pääosastolla on käytettävissään jaettavaksi etusijapistekiintiö, joka on suuruudeltaan 2,5 kertaa niiden virkamiesten lukumäärä, jotka ovat vielä ylennettävissä, kun otetaan huomioon heidän palkkaluokkansa”. Lisäksi näin jaettujen pääosaston etusijapisteiden myöntämiseen sovelletaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdassa määriteltyä jakoperustetta, jonka mukaan 50 prosenttia jaetaan tehokkaimpien virkamiesten kesken siten, että heille jaetaan 6–10 pistettä (suuret pääosastojen etusijapisteet), ja loput 50 prosenttia jaetaan muiden virkamiesten kesken, joille kullekin voidaan myöntää enintään neljä pääosaston etusijapistettä.
- 247 On kiistatonta, että tällaisen säännön tiukka soveltaminen pääosastoihin, joilla on kussakin palkkaluokassa vain vähän henkilöstöä, johtaa mekaanisesti siihen, että sen yksiköissä työskenteleville virkamiehille jaettavien pääosaston etusijapisteiden määrää vähennetään huomattavasti, selvästi viimeksi mainittujen vahingoksi.

- 248 Vaikuttaa siis siltä, että kyseiset virkamiehet ovat objektiivisesti eri tilanteessa kuin virkaveljensä, joilla on virka suurissa pääosastoissa tai yksiköissä, mikä selittää ja perustelee sen, että heitä kohdellaan eri tavalla.
- 249 Samoin nimenomaan kantajan mainitsemien yhdenvertaisen kohtelun ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen noudattamiseksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos pääosastolla tai yksiköllä on vähemmän kuin neljä virkamiestä tietyssä palkkaluokassa, käytettävissä oleva etusijapisteiden kokonaismäärä on kymmenen, eikä niiden myöntämiseen sovelleta henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdassa määriteltyä jakoperustetta. On ilmeistä, että ilman riidanalaista toimenpidettä edellä mainitun pääosaston tai yksikön virkamiehellä ei olisi juurikaan mahdollisuutta saada suuria pääosastojen etusijapisteitä, eikä hän voisi koskaan saada niitä kymmentä.
- 250 Lopuksi on korostettava, että pääosaston etusijapisteiden myöntäminen sellaisten pääosastojen ja yksiköiden virkamiehille, joilla ei ole vähintään neljää virkamiestä palkkaluokkaa kohti, perustuu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityisten ansioiden tunnustamiseen, eikä ole osoitettu, että riidanalaisella toimenpiteellä mentäisiin pidemmälle kuin mitä todellinen yhdenvertainen kohtelu edellyttää.
- 251 Edellä esitetyn perusteella henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohtaa koskeva lainvastaisuusväite on hylättävä perusteettomana.

2. Kanneperuste, jonka mukaan valituksista ja ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden ja täydentävien erityisten etusijapisteiden myöntämisestä tehtyjä päätöksiä ei ole olemassa

- 252 Kantaja esittää komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamiin vastauksiin esittämässään huomautuksissa kanneperusteen,

jonka mukaan ”vastaaja ei ole tehnyt asianmukaisia” päätöksiä valituksista ja ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden ja täydentävien erityisten etusijapisteiden myöntämisestä. Hänen mielestään komissio on ainoastaan ilmoittanut päätöksistä hallinnollisissa tiedonannoissa ja viitannut niiden väitettyyn tekemiseen. Kantaja päättelee tästä, että näitä päätöksiä ei ole olemassa ja että päätöstä, jolla hänelle on myönnetty yhteensä 20 etusijapistettä, ansioituneimpien virkamiesten luetteloa ja ylennettävien virkamiesten luetteloa rasittavat näin ollen sääntöjenvastaisuudet siltä osin kuin ne perustuvat olemattomiin valmisteleviin toimiin. Joka tapauksessa päätös olla ottamatta häntä edellä mainittuihin luetteloihin on hänen mukaansa sääntöjenvastainen. Hän vetoaa toissijaisesti olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen.

253 Kantaja väittää, että tämän kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät, koska se perustuu menettelyn aikana esiin tulleisiin seikkoihin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että tämän kysymyksen tutkiminen ei ole tarpeen. Tämän kanneperusteen voidaan näet tulkita perustuvan olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen tai sellaisten päätösten puuttumiseen, jotka olisi pitänyt tehdä ylennyskierroksen yhteydessä. Tällaisia perusteluja voidaan esittää menettelyn kaikissa vaiheissa (ks. olennaisten menettelymääräysten rikkomisen osalta asia C-291/89, Interhotel v. komissio, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2257, 14 kohta; asia T-154/98, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 26.10.2000, Kok. 2000, s. II-3453, 46 kohta; ks. päätöksen puuttumisen osalta asia T-15/89, Chemie Linz v. komissio, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. II-1275, 395 kohta).

254 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja katsoo, että valituksista ja ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden ja täydentävien erityisten etusijapisteiden myöntämisestä tehtyjä päätöksiä ei ole olemassa, ja nojautuu siihen, että allekirjoitettuja päätöksiä ja kirjallisia asiakirjoja ei ole olemassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa tässä yhteydessä siitä, että se on esittänyt komissiolle kaksi kirjallista kysymystä päivämäärästä, jona nimittävä viranomaisen oli hylännyt kantajan valitukset ja evännyt häneltä ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteeet. Komissio on ilmoittanut vastauksissaan, että nämä päätökset oli tehty 20.11.2003, mutta se ei ole liittännyt niistä jäljennöstä vaan viitannut hallinnollisiin tiedonantoihin nro 82-2003 ja Sysper 2 -järjestelmän välityksellä 16.12.2003 annettuihin tiedoksiantoihin.

- 255 Komissio on suullisessa käsittelyssä täsmentänyt, että se on muuttanut ylennysmenettelyt ja erityisesti ylennyskomiteoiden ehdotusten ja lausuntojen käsittelyn tietokonepohjaiseksi. Tämä väite on jatkoa tiedonannolle SEC(2001) 1617, jossa yhdistettiin arviointia ja ylennystä koskevien uusien sääntöjen käyttöönotto "tietokonepohjaisen työkalun" käyttöönottoon. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan tämän työkalun tärkeys määräämällä, että ansioituneimpien virkamiesten luettelot ja ylennyskomiteoiden ehdotukset samalla sijalla olevien virkamiesten tilanteen ratkaisemisesta on julkaistava komission intranetissä. Komissio on lisäksi esittänyt, että riidanalaiset päätökset perustuivat sähköiseen allekirjoitukseen, jonka vastuussa oleva viranomainen kirjasi tätä varten laadittuun numeeriseen asiakirjaan. Kantaja ei ole kiistänyt sitä, että tämä on todellisuudessa menettelytapa. Henkilöstösääntöissä ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevassa päätöksessä ei myöskään aseteta mitään muotovaatimuksia kyseisten päätösten tekemiselle. Erityisesti henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa, jossa määrätään, että virkamiehet voivat "valittaa" nimittävälle viranomaiselle "toimenpiteestä", ei poissuljeta sitä, että tällainen toimi voitaisiin ilmaista muulla tavoin kuin paperilla (ks. suullisen toimen osalta yhdistetyt asiat 316/82 ja 40/83, Kohler v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 9.2.1984, Kok. 1984, s. 641, 9 ja 10 kohta ja asia T-51/01, Fronia v. komissio, tuomio 16.4.2002, Kok. H. 2002, s. I-A-43 ja II-187, 31 kohta).
- 256 Näistä seikoista ilmenee, että vaikka valituksista tai ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävistä etusijapisteistä, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävistä siirtymäkauden etusijapisteistä ja täydentävistä erityisistä etusijapisteistä tehdyistä päätöksistä ei ole muodollisesti laadittu useita erillisiä kirjallisia päätöksiä, nimittävä viranomainen ja pääosastot ovat kuitenkin tehneet nämä päätökset täydentävien erityisten etusijapisteiden osalta.
- 257 Näin ollen oikeudelliset päätelmät, jotka kantaja tekee allekirjoitettujen päätösten ja kirjallisten asiakirjojen puuttumisesta, eivät ole perusteltuja niiden puuttumisen sen enempää kuin olennaisten menettelymääräysten rikkomisenkaan osalta.
- 258 Tästä seuraa, että kanneperuste, joka perustuu siihen, että ei ole olemassa päätöksiä, jotka olisi tehty valituksesta ja ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävistä etusijapisteistä, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävistä siirtymäkauden etusijapisteistä ja täydentävistä erityisistä etusijapisteistä, on hylättävä kokonaisuudessaan.

3. *Kanneperusteet, jotka koskevat henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen täytäntöönpanon lainvastaisuutta*

- 259 Kantaja riitauttaa ensinnäkin päätöksen, jolla pääosaston etusijapisteet on evätty hänen osaltaan. Hän arvostelee nimittävän viranomaisen 12.2.2004 tekemän sen päätöksen perusteluja, jolla hylättiin hänen tekemänsä valitus hänelle myönnettyjen pääosaston etusijapisteiden lukumäärästä. Hän väittää myös, että komissio ei ole ottanut huomioon yhteyttä, joka vallitsee ansiopisteiden lukumäärän ja pääosaston etusijapisteiden lukumäärän välillä. Kantaja väittää niin ikään, että komissio ei ole todellisuudessa vertaillut ansioita. Hän vetoaa vielä siihen, että pääosaston etusijapisteitä myönnettäessä asetettiin etusijalle se, miten pitkään asianomainen oli palvellut kyseisessä palkkaluokassa. Hän väittää myös, että komission päätös ei perustu minkäänlaiseen hänen henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyvään seikkaan. Lisäksi kantaja katsoo tulleen syrjityksi verrattuna virkamiehiin, jotka työskentelevät yksiköissä, joissa ansioille on annettu suurempi merkitys. Hän väittää myös, että komissio ei ole noudattanut itse itselleen vahvistamia sääntöjä.
- 260 Kantaja arvostelee toiseksi tapaa, jolla on suoritettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan mukaisesti järjestetty valitusmenettely, jonka päätteeksi hän ei saanut yhtään valituksen perusteella myönnettävää etusijapistettä. Hän vetoaa ensinnäkin siihen, että johtajien ehdotusta ei ole ollut olemassa. Tämän jälkeen hän riitauttaa sen, että ura-alueen A virkamiesten ylennyskomitea ei ole perustellut nimittävälle viranomaiselle hänen valituksensa osalta antamia suosituksia. Hän väittää myös, että nimittävä viranomaisella ei ole todellisuudessa käyttänyt etuoikeuksiaan.
- 261 Kantaja riitauttaa kolmanneksi päätöksen siitä, että hänelle ei ole myönnetty yhtään etusijapistettä ylimääräisten tehtävien perusteella. Hän arvostelee tältä osin sitä, että ylennyskomitean suosituksia ei ole perusteltu. Hän väittää myös, että nimittävä viranomaisella on tyytynyt hyväksymään nämä suositukset. Lopuksi hän arvioi, että se on luonnehtinut virheellisesti hänen toimintaansa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan kannalta.
- 262 Kantaja riitauttaa neljänneksi sen, että hänelle ei ole myönnetty ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä, ja vetoaa perustelujen puuttumiseen.

263 Viidenneksi kantaja riitauttaa ylennettävien virkamiesten luettelon ja katsoo, että nimittävä viranomais on jättänyt vertailematta itse ylennysehdokkaiden ansioita.

Kanneperusteet, joilla riitautetaan päätös myöntää kantajalle vain yksi pääosaston etusijapiste

Perusteluvollisuuden laiminlyönti

– Asianosaisten lausumat

264 Kantaja väittää, että päätöstä myöntää hänelle vain yksi pääosaston etusijapiste ei ole perusteltu riittävästi hänen oman tilanteensa kannalta. Hän huomauttaa tässä yhteydessä, että komissio väittää valituksen hylkäämisestä 15.6.2004 tekemässään päätöksessä voivansa perustaa pääosaston etusijapisteiden myöntämisen muihin kuin urakehityskertomuksesta ilmeneviin tietoihin. Se on kuitenkin kantajan mukaan pidättäytynyt täsmentämästä näitä seikkoja.

265 Komissio vastaa, että nimittävän viranomaisen on perusteltava päätös ylennyksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä mutta että se ei ole tältä osin velvollinen paljastamaan tekemänsä vertailua hylätylle ehdokkaalle. Se voi tyytyä toteamaan, että on olemassa lailliset edellytykset, jotka henkilöstösäännöissä on asetettu ylennysten sääntöjenmukaisuudelle. Nimittävä viranomais on komission mukaan täyttänyt tämän velvollisuuden muistuttamalla siitä, että se voi nojautua muihin virkamiesten hallinnollista ja henkilökohtaista tilannetta koskeviin tietoihin, joilla voidaan suhteuttaa arviointia, joka on tehty yksinomaan arviointikertomusten perusteella (ks. asia T-221/96, Manzo-Tafaro v. komissio, tuomio 5.3.1998, Kok. H. 1998, s. I-A-115 ja II-307, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 266 Aluksi on todettava, että kantajan perustelut ovat kaksiselitteiset. Niitä voidaan tulkita siten, että niillä kyseenalaistetaan yksinomaan 15.6.2004 tehdyn päätöksen perustelujen riittävyys. Siinä tapauksessa kantajan kohteena ei ole perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys vaan oikeudellinen virhe tai arviointivirhe, jonka komissio on tehnyt perustaessaan päätöksen myöntää kantajalle vain yksi pääosaston etusijapiste virheellisiin seikkoihin.
- 267 Koska kanneperuste, joka koskee yhteisön toimen perustelujen puuttumista tai riittämättömyyttä, on joka tapauksessa kohdistettu oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvaan seikkaan, joka yhteisöjen tuomioistuinten on tutkittava viran puolesta ja jonka asianosaiset voivat näin ollen esittää kaikissa oikeudenkäynnin vaiheissa, on tutkittava, onko komissio perustellut riittävällä tavalla päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin yksi pääosaston etusijapiste (asia C-166/95 P, komissio v. Daffix, tuomio 20.2.1997, Kok. 1997, s. I-983, 24 kohta; asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 67 kohta ja asia T-45/98, Krupp Thyssen Stainless ja Acciai speciali Terni v. komissio, tuomio 13.12.2001, Kok. 2001, s. II-3757, 125 kohta).
- 268 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa määrätyn perusteluvollisuuden tarkoituksena on ilmaista riittävät perustelut, jotta yhtäältä henkilöt, joita toimenpide koskee, kykenevät arvioimaan heille vastaisen toimenpiteen perusteltavuutta ja sitä, onko kanteen nostaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tarkoituksenmukaista, ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kykenee toisaalta valvomaan toimenpiteen laillisuutta (asia 195/80, Michel v. parlamentti, tuomio 26.11.1981, Kok. 1981, s. 2861, 22 kohta; yhdistetyt asiat T-178/95 ja T-179/95, Picciolo ja Caló v. alueiden komitea, tuomio 18.3.1997, Kok. H. 1997, s. I-A-51 ja II-155, 33 kohta ja edellä 147 kohdassa mainittu asia Napoli Buzzanca v. komissio, tuomion 57 kohta). Lisäksi perustelujen riittävyttä arvioidaan riidanalaisen toimen luonteen perusteella (yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, Kok. Ep. IX, s. 307, 71 kohta ja yhdistetyt asiat T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela ja Tecnagrind v. komissio, tuomio 7.11.2002, Kok. 2002, s. II-4547, 168 kohta) ja sen tosiseikkoja koskevan ja oikeudellisen

asiayhteyden perusteella, jossa se on hyväksytty (asia C-350/88, Delacre ym. v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. I-395, 16 kohta ja edellä 147 kohdassa mainittu asia Napoli Buzzanca v. komissio, tuomion 60 kohta).

- 269 Tässä tapauksessa on siis tutkittava, täyttääkö yhden pääosaston etusijapisteen myöntämisestä tehty päätös henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan vaatimukset.
- 270 Tässä yhteydessä on muistettava, että pääosaston etusijapisteistä tehtävät päätökset ovat valmistelevia toimia (ks. edellä 97 kohta) ja että niitä ei tarvitse sinänsä perustella. Nimittävällä viranomaisella on kuitenkin velvollisuus perustella päätöksensä etusijapisteiden kokonaismäärän vahvistamista koskevasta päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä (ks. edellä 147 kohta).
- 271 On vielä täsmennettävä, että perustelujen riittävyttä on arvioitava niihin väitteisiin liittyvien olennaisten seikkojen kannalta, joihin kyseinen toimielin vastaa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-39/92 ja T-40/92, CB ja Europay International v. komissio, tuomio 23.2.1994, Kok. 1994, s. II-49, 122 kohta ja asia T-143/03, Smit v. Europol, tuomio 1.3.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-39 ja II-171, 42 kohta).
- 272 Koska kantaja oli valituksessa kyseenalaistanut sen päätöksen laillisuuden, jolla hänelle oli myönnetty ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste, valituksen hylkäämisen perustelujen pitäisi tästä syystä liittyä pääosaston etusijapisteiden myöntämiseen sovellettaviin edellytyksiin ja siihen, miten niitä sovelletaan kantajan omaan tilanteeseen.
- 273 Sen jälkeen, kun nimittävä viranomainen oli todennut yleisesti, että sillä oli oikeus nojautua paitsi ehdokkaiden ansiopisteisiin myös heidän ansioitaan koskeviin muihin seikkoihin, se selitti valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä, että

vain yhden pääosaston etusijapisteiden myöntäminen kantajalle ”kuului ylennysstrategiaan, jonka [oikeudellinen yksikkö] oli omaksunut vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta – – ja jonka mukaan se optimoisi virkamiestensä ylennysten määrän – – . Vuonna 2003 voimassa olleen siirtymäkauden järjestelyn mukaan virkamiehet, jotka olivat palvelleet pisimpään kyseisessä palkkaluokassa (ja joiden siirtymäkauden etusijapisteiden määrä oli siis enintään seitsemän, ja yhdessä tapauksessa virkamiehellä oli myös neljä täydentävää erityistä etusijapistettä) ja joilla oli sama määrä ansiopisteitä, saivat automaattisesti suuremman ylennyspisteiden kokonaismäärän. Kun suuret pääosaston etusijapisteeet myönnettiin viimeksi mainituille, joilla oli jo paljon pisteitä, [oikeudellinen yksikkö] poisti siten heidät vuoden 2004 ylennyskierron virkamiesten luettelosta niiden virkamiesten eduksi, joita ei ollut ylennetty ja joihin [kantaja] kuului”.

274 Komissio viittaa valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä myös vuoden 2003 ylennyskierron koskeviin oikeudellisen yksikön suuntaviivoihin. Näiden suuntaviivojen liitteessä 1 B täsmennetään, että suuret pääosaston etusijapisteeet samoin kuin täydentävät erityiset etusijapisteeet myönnettiin ”vuoden 2003 ylennysten ratkaisemiseksi” (suuntaviivojen liite 1 B). Lisäksi kyseisestä liitteestä ilmenee, että oikeudellinen yksikkö käytti vuoden 2003 ylennyskierron osalta pääasiallisena perusteena pääosaston etusijapisteiden myöntämiselle tietyssä palkkaluokassa olevien virkamiesten ”ansiopisteiden ja [pääosaston] siirtymäkauden etusijapisteiden kokonaismäärää”. Tämä kokonaismäärä edusti oikeudellisen yksikön mukaan sitä, että ”ansiot ja se, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, otetaan tasapainoisesti huomioon”. Jos tietyssä palkkaluokassa eri virkamiehillä ”oli [tämän perusteella] sama kokonaispistemäärä, ansiot [oli] asetettava sen edelle, miten pitkään asianomainen oli palvellut kyseisessä palkkaluokassa”.

275 Komissio viittaa valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä lopuksi siihen, että on välttämätöntä ”siirtyä järjestelmään, joka perustuu pitkän aikavälin ansioiden huomioon ottamiseen”. Se viittaa tässä yhteydessä muun muassa edellä 213 kohdassa mainitussa asiassa Leonhardt vastaan parlamentti annetun tuomion 51 kohtaan.

276 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä esitetyt perustelut täyttävät velvollisuudet, jotka henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa asetetaan nimittävälle viranomaiselle. Tässä päätöksessä selitetään näet riittävällä tavalla perusteet, jotka oikeudellinen yksikkö oli

vahvistanut pääosaston etusijapisteiden myöntämiselle ja niiden soveltamiselle kantajan yksilölliseen tilanteeseen. Erityisesti valituksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä ilmenevät ne muut seikat kuin ansiopisteet – kuten se, miten pitkään ylennyskelpoiset virkamiehet ovat palvelleet kyseisessä palkkaluokassa – jotka ovat vaikuttaneet pääosaston etusijapisteiden myöntämisestä tehtyyn päätökseen. Kantaja kykenee siten saamaan valituksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä selville syyt, joiden vuoksi komissio on antanut hänelle vain yhden pääosaston etusijapisteiden, ja lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa.

277 Tästä syystä henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan rikkomista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 ja 13 artiklan rikkominen, urakehitysmahdollisuuksien periaatteen loukkaaminen, ilmeinen arviointivirhe ja harkintavallan väärinkäyttö

– Asianosaisten lausumat

278 Kantaja huomauttaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla ”tehokkaimmille” virkamiehille myönnetään 50 prosenttia pääosaston etusijapisteistä, 6–10 pistettä virkamiestä kohti. Kantaja korostaa saaneensa vain yhden pääosaston etusijapisteiden, vaikka hänelle oli hyvitetty 16 ansiopistettä hänen urakehityskertomuksensa perusteella ja hänellä oli siten paras arvosana oikeudellisessa yksikössä. Hänen olisi siten pitänyt saada yhdeksän tai kymmenen pistettä 37:stä oikeudellisen yksikön jakamasta suuresta pääosaston etusijapisteestä. Lisäksi hän katsoo, että koska neljä palkkaluokkaan A 5 kuuluvaa virkamiestä, jotka olivat saaneet suuria pääosaston etusijapisteitä, oli saanut heikompi arvosanoja kuin 16 ansiopistettä, nimittävä viranomaisena ei ole verrannut ansioita asianmukaisesti.

279 Kantajan mukaan myös oikeudellisen yksikön suuntaviivoista ilmenee, että oikeudellinen yksikkö on myöntänyt pääosaston etusijapisteet ”ansiopisteiden ja

siirtymäkauden etusijapisteiden kokonaismäärän” perusteella. Lisäksi hallinnollisista tiedonannoista nro 48-2003 ilmenee, että suuria pääosaston etusijapisteitä saaneet virkamiehet olivat saaneet kuusi tai seitsemän pääosaston siirtymäkauden etusijapistettä. Kantaja päättelee tästä, että aika, jonka asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, on asetettu etusijalle, vaikka se voidaan ottaa huomioon vain toissijaisesti. Lisäksi edellä mainituista suuntaviivoista ja 15.6.2004 tehdystä nimittävän viranomaisen päätöksestä ilmenee kantajan mukaan, että tavoitteena ei ole ollut yksilöllisistä ansioista palkitseminen vaan sellaisten virkamiesten ylentäminen, joilla on suurin määrä siirtymäkauden pisteitä, jotta ”optimoidaan oikeudellisen yksikön henkilöstön ylennysmahdollisuudet ajanjaksolla 2003–2005”. Kantaja päättelee tästä, että ansioihin perustuvasta ylentämisestä on tullut ylentämistä, joka perustuu siihen, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, ja että menettelyä rasittaa harkintavallan väärinkäyttö.

280 Komissio vastaa, että määräyksillä, joilla säännellään vuoden 2003 ylennyskierrosta, on tarkoitus ottaa huomioon virkamiesten suoritukset vuosien varrelta. Etusijapistejärjestelmä kuvaa tätä tavoitetta. Urakehityskertomukset eivät sitä vastoin anna täydellistä kuvaa virkamiesten ansioista. Ne kuvaavat vain yhtä vuotta heidän urallaan. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ei komission mukaan myöskään määrätä suurten pääosaston etusijapisteiden myöntämisestä virkamiehille, jotka ovat saaneet eniten ansiopisteitä viimeisimmän urakehityskertomuksensa jälkeen. Niitä myönnetään vain niille virkamiehille, jotka ovat osoittaneet henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan i ja ii alakohdassa kuvattuja poikkeuksellisia ansioita. Kyseisen 6 artiklan 3 kohdan ii alakohdassa viitataan virkamiesten erityisen ahkeraan työskentelyyn ja loistaviin tuloksiin, jotka ilmenevät ”heidän urakehityskertomuksistaan”. Monikkomuodon käyttäminen heijastaa halua perustaa pääosaston etusijapisteet ”pitkän aikavälin ansioihin”. Tästä seuraa, että komissio sai jakaa ne ansiopisteiden perusteella mutta myös muiden ansioihin liittyvien seikkojen perusteella. Tilanne oli komission mukaan sellainen tässä tapauksessa.

281 Komissio väittää tämän jälkeen, että sen täytyy esittää näyttö ansioiden vertailusta vain siinä tapauksessa, että kantaja esittää joukon riittävän yhtäpitäviä indisioita, jotka osoittavat sen, että tätä tutkimusta ei ole tehty. Ansiopisteiden ja pääosaston etusijapisteiden välisen korrelaation puuttuminen ei ole tällainen joukko indisioita, koska pääosaston etusijapisteet eivät voi perustua yksinomaan ansiopisteiden määrään. Yhden virkamiehen ansiot eivät komission mukaan voi myöskään estää sitä, että toisten virkamiesten samanarvoiset tai suuremmat ansiot otetaan huomioon.

- 282 Komissio väittää vielä, että siirtymäkauden etusijapisteiden pitäisi mahdollistaa siirtyminen uuteen ylennysjärjestelmään siten, että otetaan virkamiesten sitkeyden palkitsemisen tavoitteen mukaisesti huomioon se, miten pitkään he ovat palvelleet kyseisessä palkkaluokassa. Se esittää myös, että niiden vaikeuksien vuoksi, joita liittyy siihen, että arviointikertomuksia ei ollut yhdenmukaistettu edellisessä järjestelmässä, oli välttämätöntä jakaa ansiopisteet siten, että palkitaan pitkäaikaisista ansioista ”objektiivisen mittapuun” mukaan. Tämä mittapuu on niiden vuosien määrä, jotka asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, sellaisena kuin sitä käytetään rajoitetusti pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämiseen.
- 283 Komission mukaan edellä esitetystä seuraa, että ansiopisteiden ja siirtymäkauden etusijapisteiden summa, joka on pääosaston etusijapisteiden laskentaperusteena, kuvaa pitkän aikavälin ansioita eikä pelkästään sitä, miten pitkään asianomainen on palvellut palkkaluokassa.
- 284 Komissio väittää edellä 213 kohdassa mainitussa asiassa Leonhardt vastaan parlamentti annettuun tuomioon (55 kohta) viitaten edelleen, että sen ei tarvitse ottaa kaikilta osin huomioon arvosanoja, jotka on annettu virkamiehille vanhan järjestelmän aikana, koska muutoin ylennysjärjestelmän uudistukselta poistettaisiin kokonaan käytännön merkitys.
- 285 Komissio kiistää tämän jälkeen harkintavallan väärinkäytön sillä perusteella, että siirtyminen on välttämätöntä järjestää ja että on oltava mahdollista ottaa huomioon jäännösryhmän tilanne.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 286 On muistettava, että henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevilla päätöksillä otettiin vuoden 2003 ylennyskierrökselta lähtien käyttöön

ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden aikaisempaa objektiivisemmän ja yksinkertaisemmän vertailun mahdollistamiseksi ylennysjärjestelmä, joka perustuu ansioiden numeraaliseen määrittämiseen, jolle on ominaista ansiopisteiden ja etusijapisteiden vuosittainen myöntäminen virkamiehille. Etusijapisteisiin kuuluvat henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklassa tarkoitetut pääosaston etusijapisteet.

287 Kantaja kyseenalaistaa nyt käsiteltävällä kanneperusteella sen päätöksen laillisuuden, jolla hänelle myönnettiin vuoden 2003 ylennyskierroksella vain yksi pääosaston etusijapiste. Kantajan mukaan komissio on rikkonut henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklaa, kun se on asettanut ensisijaiseksi pääosaston etusijapisteiden myöntämisen perusteeksi sen, miten pitkään ylennyskelpoiset virkamiehet ovat palvelleet kyseisessä palkkaluokassa.

288 Aluksi on muistutettava siitä, että pääosaston etusijapisteillä pyritään henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla palkitsemaan ”ansioituneimpina pidettäviä virkamiehiä”. Tämän määräyksen mukaan kyseessä ovat virkamiehet, jotka ”ovat edistäneet tuloksiin pääsyä – – tavalla, joka ylittää heidän omat tavoitteensa” (i alakohta) tai jotka ovat ”työskennelleet erityisen ahkerasti ja saavuttaneet loistavia tuloksia tehtäviä hoitaessaan heidän urakehityskertomuksistaan ilmenevällä tavalla” (ii alakohta). Suuret pääosaston etusijapisteet eli pääosaston etusijapisteet 6–10 jaetaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti ”sellaisien tehokkaimpien virkamiesten kesken, jotka ovat osoittaneet erityisiä ansioita”, kun puolestaan ”pienet” pääosaston etusijapisteet eli pääosaston etusijapisteet 0–4 jaetaan kyseisen määräyksen mukaisesti ”niiden muiden virkamiesten kesken, joita pidetään [6 artiklan 3 kohdassa] mainittujen edellytysten valossa ansioituneina”.

289 Seuraavaksi on korostettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklassa ei viitata millään tavoin siihen, että se, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, olisi pääosaston etusijapisteiden myöntämisperuste.

290 Tästä seuraa, että pääosaston etusijapisteiden myöntämisen on perustuttava kyseisten virkamiesten erityisiin ansioihin liittyviin seikkoihin, ja suuret pääosaston etusijapisteet on varattu virkamiehille, joilla on poikkeukselliset ansiot. Ei ole tarpeen antaa ratkaisua siitä, voiko se, miten pitkään asianomainen on palvellut

kyseisessä palkkaluokassa, olla pääosaston etusijapisteiden toissijaisena myöntämisperusteena ja miltä osin se voi olla niiden myöntämisperusteena, koska tämä peruste ei missään tapauksessa voi olla ratkaiseva tekijä pääosaston etusijapisteiden myöntämiselle (ks. vastaavasti asia 298/81, Colussi v. parlamentti, tuomio 24.3.1983, Kok. 1983, s. 1131, 22 kohta; edellä 101 kohdassa mainittu asia Vainker v. parlamentti, tuomion 16 ja 17 kohta; asia T-280/94, Lopes v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 29.2.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-77 ja II-239, 138 kohta ja asia T-163/01, Perez Escanilla v. komissio, tuomio 11.7.2002, Kok. H. 2002, s. I-A-131 ja II-717, 29 kohta).

291 Nyt käsiteltävän kanneperusteen perusteltavuuden tutkimiseksi on muistutettava siitä, että jotta voitaisiin arvioida ansiot, jotka on otettava huomioon ylennyspäätöksen yhteydessä henkilöstösääntöjen 45 artiklan nojalla ja näin ollen myös etusijapisteiden myöntämispäätöksen yhteydessä, hallinnolla on laaja harkintavalta, ja yhteisöjen tuomioistuinten valvonnan on rajoitettava koskemaan vain sitä, onko tämä pysyttäytynyt sellaisissa rajoissa, joita ei voida arvostella, ja onko tämä pidähtynyt käyttämästä harkintavaltaansa ilmeisen väärin, kun otetaan huomioon seikat ja keinot, joiden perusteella hallinto on saattanut tehdä arviointinsa (asia 282/81, Ragusa v. komissio, tuomio 21.4.1983, Kok. 1983, s. 1245, 9 kohta; asia 324/85, Bouteiller v. komissio, tuomio 4.2.1987, Kok. 1987, s. 529, 6 kohta ja edellä 89 kohdassa mainittu asia Breton v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 98 kohta).

292 Komissio on selittänyt tässä tapauksessa valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä, että ”pääosaston etusijapisteiden myöntäminen [kantajalle] kuului osana ylennysstrategiaan, jonka [oikeudellinen yksikkö] oli omaksunut vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta – – ja jonka mukaan se optimoisi virkamiestensä ylennysten määrän – –”. Se lisäsi, että ”virkamiehet, jotka olivat palvelleet pisimpään kyseisessä palkkaluokassa (ja joiden siirtymäkauden etusijapisteiden määrä oli siis enintään seitsemän, ja yhdessä tapauksessa virkamiehellä oli myös neljä täydentävää erityistä etusijapistettä) ja joilla oli sama määrä ansiopisteitä, saivat automaattisesti suuremman ylennyspisteiden kokonaismäärän” ja saivat siten suuria pääosaston etusijapisteitä. Se selitti vielä, että ”strategia, jonka mukaan pyrittiin ylentämään virkamiehiä, joilla oli suurin määrä [pääosaston] siirtymäkauden etusijapisteitä/ täydentäviä erityisiä etusijapisteitä – samalla kun heidän ansionsa otettiin luonnollisesti huomioon – oli hyväksyttävä”.

- 293 Valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä viitataan vielä vuoden 2003 ylennyskierrosta koskeneisiin oikeudellisen yksikön suuntaviivoihin. Kyseisten suuntaviivojen liitteessä 1 B täsmennetään, että suuret pääosaston etusijapisteet ja täydentävät erityiset etusijapisteet myönnetään ”vuoden 2003 ylennysten ratkaisemiseksi” (suuntaviivojen liite 1 B). Kyseisestä liitteestä ilmenee lisäksi, että oikeudellinen yksikkö käytti vuoden 2003 ylennyskierroksella tärkeimpänä perusteena pääosaston etusijapisteiden myöntämiselle tietyssä palkkaluokassa olevien virkamiesten ”ansiopisteiden ja [pääosaston] siirtymäkauden etusijapisteiden kokonaismäärää”. Kyseinen kokonaismäärä edusti oikeudellisen yksikön mukaan sitä, että ”ansiot ja se, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, otetaan tasapainoisesti huomioon”. Jos tietyssä palkkaluokassa eri virkamiehillä ”oli [tämän perusteella] sama kokonaispistemäärä, ansiot [oli] asetettava sen edelle, miten pitkään asianomainen oli palvellut kyseisessä palkkaluokassa”.
- 294 Komissio on vahvistanut vastinekirjelmässään, että ”pääosaston etusijapisteet on annettu oikeudellisen yksikön sisällä kunkin virkamiehen ansiopisteiden + [pääosaston] siirtymäkauden etusijapisteiden kokonaismäärän perusteella”, mutta korostanut samalla, että ”pääosaston ansiopisteiden laskentaperusteena olevan ansiopisteiden ja [pääosaston] etusijapisteiden summan tarkoituksena on – – pitkän aikavälin ansioiden kuvaaminen”.
- 295 Siitä, onko pääosaston etusijapisteiden myöntämisestä kantajalle tehty päätös henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan edellytysten mukainen, on todettava, että menetelmästä, jota oikeudellinen yksikkö on käyttänyt pääosaston etusijapisteiden myöntämiseen, on seurannut, että palkkaluokkaan A 4 ylennyskelpoiset virkamiehet, joilla oli kaiken kaikkiaan vähemmän ansiopisteitä kuin kantajalla mutta jotka olivat palvelleet pidempään palkkaluokassaan, saivat enemmän pääosaston etusijapisteitä kuin kantaja.
- 296 Siten kantaja, jolla oli yhteensä 16 ansiopisteitä, sai vain yhden pääosaston etusijapisteen, kun neljä oikeudellisen yksikön palkkaluokan A 5 virkamiestä, joilla oli yhteensä 14 tai 15 ansiopistettä, sai suuria pääosaston etusijapisteitä, vaikka heidän ansionsa, sellaisina kuin niitä oli arvioitu heidän urakehityskertomuksissaan, olivat vähäisemmät kuin kantajan. Näillä neljällä virkamiehellä, jotka olivat palvelleet toiseksi, kolmanneksi, neljänneksi ja viidenneksi pisimpään oikeudellisen yksikön palkkaluokassa A 5, ansiopisteiden ja pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden kokonaismäärä oli vähintään 21 (vähintään 14 ansiopistettä ja seitsemän pääosaston siirtymäkauden etusijapistettä), kun tämä summa oli kantajalla, joka oli palvellut vähemmän aikaa kyseisessä palkkaluokassa, 19 (16 ansiopistettä ja kolme pääosaston siirtymäkauden etusijapistettä).

- 297 Tästä seuraa, että pääosaston etusijapisteiden myöntäminen kantajalle ei perustu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan perusteiden soveltamiseen. Hallinto ei näet ole myöntänyt pääosaston etusijapisteitä asianomaisten virkamiesten erityisten tai poikkeuksellisten ansioiden tutkimisen perusteella vaan matemaattisesta laskelman eli ansiopisteiden ja pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden summan perusteella, ja viimeksi mainittujen pisteiden määrä vastaa väistämättä niiden vuosien määrää, jotka asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa (ks. edellä 206 kohta). Oikeudellisen yksikön vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta soveltamalla pääosaston etusijapisteiden myöntämisperusteilla ei missään tapauksessa palkita ”ansioituneimpia virkamiehiä”, kuten henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdassa edellytetään, mistä on siis tässä tapauksessa se objektiivinen seuraus, että virkamiehet, joilla on vähemmän ansiopisteitä kuin kantajalla, on asetettu etusijalle sen vuoksi, että he ovat palvelleet pidempään kyseisessä palkkaluokassa, koska heidän pääosaston siirtymäkauden etusijapisteidensä ja kantajan pääosaston siirtymäkauden kolmen etusijapisteen välinen ero oli suurempi kuin heidän ansiopisteidensä ja kantajan 16 ansiopisteen välinen ero.
- 298 Komission väitteestä, jonka mukaan pääosaston etusijapisteiden myöntäminen perustuu pitkäaikaisiin ansioihin eikä siihen, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, on huomautettava aluksi, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklassa määrätään siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämisestä, ”jotta ansiot kyettäisiin ottamaan asianmukaisesti huomioon pitkältä aikaväliltä”. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklaan ei sitä vastoin sisälly pääosaston etusijapisteiden osalta mitään nimenomaista viittausta tällaiseen perusteeseen.
- 299 On kuitenkin täsmennettävä, että kuten komissio korostaa, henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut erityiset ansiot, joiden vuoksi pääosaston etusijapisteiden myöntäminen on perusteltua, eivät välttämättä ilmene yksinomaan asianomaisten virkamiesten viimeisistä urakehityskertomuksista. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan ii alakohtaan sisältyy näet viittaus urakehityskertomuksiin – monikkomuodossa – jotta ansioituneimmat virkamiehet kyettäisiin erottamaan muista pääosaston etusijapisteiden jakamista varten.
- 300 Oikeudellisen yksikön käyttämä menetelmä, jonka mukaan pääosaston etusijapisteen vahvistetaan ansiopisteiden ja pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden perusteella, ei ole sopiva tätä tarkoitusta varten. Ansiopisteitä, jotka on otettu huomioon, kun kantajalle on annettu vain yksi pääosaston etusijapiste, on hänen ylennyskier-

rosta edeltävän urakehityskertomuksensa perusteella 16. Mahdollisia ansioita, jotka mainitaan aikaisemmissa arviointikertomuksissa, ei ole myöskään otettu huomioon pääosaston siirtymäkauden etusijapisteitä määritettäessä. Nämä pääosaston siirtymäkauden etusijapisteet myönnetään näet henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan perusteella automaattisesti ”yksi piste palkkaluokassa palveltua vuotta kohti, kuitenkin yhteensä enintään seitsemän pistettä”.

301 Lopuksi komissio viittaa siihen, että on välttämätöntä ”siirtyä järjestelmään, jossa otetaan huomioon pitkäaikaiset ansiot”. Se viittaa tässä yhteydessä muun muassa edellä 213 kohdassa mainitussa asiassa Leonhardt vastaan parlamentti annetun tuomion 51 kohtaan. On kuitenkin muistettava, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kyseisessä tuomiossa myöntänyt sen, että hallinto voi väliaikaisesti ja tietyin rajoituksin luopua niiden pysyvien sääntöjen ja periaatteiden tiukasta soveltamisesta, joita tavanomaisesti sovelletaan, tällä pyritään yksinomaan vastaamaan pakottavaan tarpeeseen, joka liittyy siihen, että siirrytään vanhasta ylennysjärjestelmästä uuteen, ja ottamaan huomioon rajoitteet, joita väistämättä aiheutuu siirtymisestä hallintomallista toiseen. On kiistatonta, että pääosaston etusijapisteet ovat pysyvä eivätkä väliaikainen uuden ylennysjärjestelmän osa, joten viittauksella edellä mainitussa asiassa Leonhardt vastaan parlamentti annettuun tuomioon ei ole merkitystä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa sivumennen siitä, että se, että otettiin huomioon ansiot, joita oli kertynyt palkkaluokassaan virkamiehille, jotka olivat komissiossa virassa kyseisen järjestelmän tullessa voimaan, oli myös perustelu sille, että annettiin kolmeen eri luokkaan kuuluvia siirtymäkauden pisteitä.

302 Edellä esitetyn perusteella päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin yksi pääosaston etusijapiste, ratkaisi kantajan ansiopisteiden ja pääosaston siirtymäkauden etusijapisteiden summa, mikä on henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 3 kohdan perusteiden vastaista. Vastaavasti päätös, jolla vahvistetaan kantajan ylennyspisteiden kokonaismäärä, on lainvastainen siltä osin kuin sillä annetaan kantajalle yksi pääosaston etusijapiste.

303 Ei ole tarpeen tutkia muita väitteitä, jotka kantaja esittää tästä päätöksestä. Ne eivät näet voisi johtaa päätöksen laajempaan kumoamiseen, koska ne koskevat samaa pisteryhmää.

Kanneperuste, jolla riitautetaan sen päätöksen laillisuus, jolla kantajalta on evätty kokonaan valituksen perusteella myönnettävät etusijapisteet

- 304 Kantaja riitauttaa lähinnä sen, miten pitkään hänen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan perusteella tekemänsä valituksen käsittely on kestänyt. Hän arvostelee myös sitä, että ylennyskomitean suositusta ei ole perusteltu. Hän väittää lopuksi, että nimittävä viranomainen ei ole todellisuudessa tutkinut hänen valitustaan.
- 305 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että valitus on henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan tehtävä viiden työpäivän kuluessa ”8 artiklassa tarkoitetun ansioituneimpien virkamiesten luettelon julkaisemisesta”. Kyseinen luettelo puolestaan laaditaan sen jälkeen ”kun etusijapisteet on jaettu 6 artiklan mukaisessa menettelyssä”. Valituksen kohteena ovat siten pääosaston etusijapisteistä tehdyt päätökset. Tätä päätelmää ei kyseenalaista se, että kantaja täydentää valitustaan esittämällä, miksi hänen pitäisi saada täydentäviä erityisiä etusijapisteitä.
- 306 Valituksen perusteella myönnettävien etusijapisteiden epäminen kantajalta vahvistaa siten päätöksen siitä, että hänelle myönnetään vain yksi pääosaston etusijapiste. Näin ollen kanneperusteita, joita on esitetty tästä viimeksi mainitusta päätöksestä, on tulkittava siten, että myös ne on kohdistettu valituksen hylkäämiseen. Edellisen kanneperusteen tutkiminen osoittaa, että päätöstä myöntää yksi pääosaston etusijapiste rasittaa ilmeinen arviointivirhe ja että se on henkilöstösääntöjen 45 artiklan, henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan ja urakehitysmahdollisuuksien periaatteen vastainen. Samat sääntöjenvastaisuudet rasittavat siten päätöstä evätä kantajalta valituksen perusteella myönnettävät etusijapisteet.
- 307 Näin ollen tässä tapauksessa ei ole tarpeen tutkia kanneperusteita, joissa arvostellaan erikseen kantajan valituksen tutkimista.

Kanneperuste, joka on kohdistettu siihen, että kantajalta evättiin ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet

- 308 Kantaja riitauttaa sen, että häneltä on evätty ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet, ja nojautuu siihen, että ylennyskomitean suosituksia ei ole perusteltu, henkilöstösääntöjen 45 artiklaan, henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaan, yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja harkintavallan väärinkäyttöön.

Ylennyskomitean suositusten perustelujen puuttuminen

– Asianosaisten lausumat

- 309 Kantaja, joka ei ole saanut yhtään ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävää etusijapistettä, arvostelee ura-alueen A virkamiesten ylennyskomiteaa siitä, että tämä ei ole perustellut tätä koskevia ehdotuksiaan.

- 310 Komissio vastaa, että valmistelemaa toimea ei tarvitse perustella.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 311 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää väitettä perusteettomana edellä 144 ja 145 kohdassa mainituista syistä.

Nimittävä viranomainen ei ole käyttänyt toimivaltaa, joka sille on annettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklalla

– Asianosaisten lausumat

312 Kantaja väittää, että nimittävä viranomainen on tyytynyt hyväksymään pariteettikomitean ehdotukset ja että se ei ole ottanut huomioon luennoitsijan/esitelmöitsijän tehtäviä eikä edustustehtäviä, joita hän on hoitanut.

313 Komissio vastaa, että nimittävä viranomainen on todellakin verrannut niiden virkamiesten henkilökansioita, jotka olisivat voineet saada etusijapisteitä ylimääräisten tehtävien perusteella, mutta että se päätti tämän tutkimuksen perusteella olla antamatta niitä kantajalle. Se lisää, että mikään ei estänyt nimittävää viranomaisesta noudattamasta ylennyskomiteoiden ehdotuksia, kuten se on tässä tapauksessa tehnyt.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

314 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 3 kohdan mukaan ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävistä etusijapisteistä tehdään ehdotuksia jokaisen toimivaltaisen ylennyskomitean pariteettityöryhmässä. Sen jälkeen, kun nämä komiteat ovat ”hyväksyneet” nämä ehdotukset, ne toimitetaan nimittäväälle viranomaiselle päätöksentekoa varten.

315 Nimittävä viranomainen teki ratkaisunsa 20.11.2003. Se, että se on tässä yhteydessä ottanut nimiinsä ylennyskomiteoiden suosituksen, ei riitä osoittamaan, että se ei olisi todellisuudessa käyttänyt toimivaltaansa. Nimittävä viranomainen voi näet yhtyä ylennyskomiteoiden arviointeihin.

- 316 Kantaja on joka tapauksessa kohdistanut valituksensa muun muassa siihen, että häneltä on evätty ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet. Nimittävä viranomaisen hylkäsi kantajan valituksen sellaisin perusteluin, jotka osoittavat, että tämä pisteiden ryhmä on todellisuudessa tutkittu. Se näet totesi, että esitelmätilaisuudet ja muut toiminnot, joihin kantaja viittasi, liittyivät läheisesti sekä hänen tehtäviinsä että oikeudellisen yksikön alaan. Nimittävä viranomaisen huomautti edelleen, että oikeudellisen yksikön ”avoimuusryhmä”, johon kantaja kuuluu, on epävirallinen elin. Se arvioi tästä syystä, että tätä komiteaa ei voitu rinnastaa pariteettikomiteaan, koska henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä oleva ylimääräisten tehtävien luettelo on tyhjentävä. Nimittävä viranomaisen totesi lopuksi, että kantajan vuosien 2001–2002 urakehityskertomuksessa ei mainittu mitään ylimääräistä tehtävää niitä koskeneen otsikon alla.
- 317 Näin ollen väite, jonka mukaan nimittävä viranomaisen ei olisi todellisuudessa käyttänyt toimivaltaansa, on perusteeton.

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan rikkominen, johon nimittävän viranomaisen väitetään syyllistyneen

– Asianosaisten lausumat

- 318 Kantaja väittää edustavansa palkkaluokkaan A 5 kuuluvia virkamiehiä oikeudellisen yksikön avoimuusryhmässä. Hän on lisäksi pitänyt luentoja ja esitelmätilaisuuksia sekä toimielimen ulkopuolella että virkaveljilleen tavanomaisten tehtäviensä lisäksi. Lisäksi kantaja katsoo, ettei sillä, että hän on saanut näitä luentoja ja esitelmätilaisuuksia varten tarvitsemansa tiedot oikeudellisessa yksikössä hoitamiensa tehtävien ansiosta, ole merkitystä. Hän arvostelee tämän jälkeen oikeudellista yksikköä siitä, että tämä ei ole ilmoittanut kyseisiä tehtäviä ylennyskomitealle eikä maininnut niitä hänen vuosien 2001–2002 urakehityskertomuksessaan. Lopuksi kantaja väittää, että virkamiehet ovat saaneet ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä samankaltaisista ja jopa vähemmän tärkeistä tehtävistä kuin ne, joita hän on hoitanut. Hän vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

kehottamaan komissiota esittämään nimettömän luettelon palkkaluokkaan A 5 kuuluvista virkamiehistä, jotka ovat saaneet ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä ”luennoitsijan/esitelmäsihtijän” tehtävistä ja edustamisesta, siten, että hoidetut tehtävät kuvataan konkreettisesti. Hän vaatii myös, että komissiota kehoitettaisiin selittämään, miten nämä tehtävät mahdollisesti eroavat asianomaisten toiminnasta toimielimen sisällä.

- 319 Komissio korostaa, että nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta ylennysmenettelyn yhteydessä. Tämän jälkeen se vetoaa siihen, että oikeudellisen yksikön avoimuusryhmä on vain epämuodollinen elin, joka ei ole rinnastettavissa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I mainittuihin komiteoihin. Tästä seuraa komission mukaan, että ura-alueen A virkamiesten ylennyskomitealla ei ollut valtuuksia myöntää etusijapisteitä kantajalle tästä osallistumisesta. Se, että kantaja on toiminut luennoitsijana/esitelmäsihtijänä, ei komission mukaan myöskään anna hänelle oikeutta ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviin etusijapisteisiin. Jaettavien pisteiden vähäinen määrä merkitsee sitä, että niitä voidaan antaa ainoastaan virkamiehille, jotka ovat henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklassa vahvistettujen perusteiden perusteella ansioituneimpia. Se, että jollain virkamiehellä on ansioita, ei poissulje sitä, että toisilla olisi vastaavia tai suurempia ansioita.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 320 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdassa jätetään nimittävälle viranomaiselle laaja harkintavalta. Siinä asetetaan ensinnäkin ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden jakamiselle kolme edellytystä. Ne liittyvät siihen, onko kyseisiä tehtäviä suoritettu toimielimen hyväksi, kuuluvatko ne asianomaisen toimivalta-alueeseen ja onko tämä hoitanut ne menestyksellisesti. Näiden edellytysten täyttymistä selvitettyä nimittävällä viranomaisella on harkintavaltaa. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan vielä jaettava pistekiintiö ylennyskelpoisten virkamiesten lukumäärän perusteella. Sen jakaminen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I vahvistettujen taulukoiden mukaisesti siinä mainituille eri toimintoille merkitsee myös valintaa, joka perustuu harkintakelpoisten ansioiden arviointiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että sen valvonta voi koskea ainoastaan sitä, että hallinto

on harkintavaltaansa käyttäessään pysynyt hyväksyttävissä rajoissa ja että se ei ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen väärin (ks. edellä 291 kohta).

- 321 Kantajan avoimuusryhmässä hoitamista tehtävistä on aluksi muistutettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I luetellaan tyhjentävästi toimielimen hyväksi suoritettavat ylimääräiset tehtävät, joiden perusteella voidaan myöntää etusijapisteitä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan nojalla. Koska henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I ei mainita toimintaa avoimuusryhmässä, nimittävä viranomainen ei ole tehnyt oikeudellista virhettä eikä ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole myöntänyt kantajalle yhtään ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävää etusijapistettä sen perusteella, että hän on kuulunut kyseiseen ryhmään.
- 322 Tämän jälkeen on todettava kantajan hoitamista luennoitsijan/esitelmäitsijän tehtävistä, että tällaisten tehtävien perusteella voidaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteen I perusteella myöntää yksi ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävä etusijapiste. Kantajan tehtäväkuvauksessa mainitaan kuitenkin ”tiedottaminen [tietyistä] oikeudellisista seikoista – sisäinen tiedottaminen”. Lisäksi hänen vuosia 2001–2002 koskevassa urakehityskertomuksessaan täsmennetään, että hänen tehtävänä on ”tiedottaa komissiolle ja sen yksiköille riita-asioiden kehityksestä ja yhteisön oikeudesta [sekä] jakaa yhteisön oikeuden tietämystä ja kokemusta muille”. Tästä seuraa, että nimittävä viranomainen ei ole tehnyt oikeudellista virhettä eikä ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että kantajan pitämät luennot ja hänen virkaveljilleen pitämänsä esitelmät kuuluivat hänen tavanomaisiin tehtäviinsä. Näin ollen nimittävä viranomainen on menetellyt perustellusti arvioidessaan, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta esti sen, että kantajaa olisi palkittu myöntämällä yksi ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävä etusijapiste.
- 323 Kantaja vetoaa vielä toimielimen ulkopuoliseen toimintaan. Kyseessä ovat kaksi esitelmätilaisuutta yhteisön kilpailuoikeudesta ja Euroopan hallinto-oikeudesta espanjalaisissa yliopistoissa, osallistuminen televiestinnän alan oikeudelliseen tutkimushankkeeseen Italian viranomaisten pyynnöstä ja julkaisu taloudellisista yleishyödyllisistä palveluista. Kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt mitään todisteita, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että nämä tehtävät suoritettiin ”toimielimen

hyväksi” henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti. Lisäksi nimittävä viranomainen on voinut katsoa 15.6.2004 tekemässään päätöksessä, että oikeudellinen yksikkö ei ollut maininnut kantajan nimeä niiden virkamiesten luettelossa, jotka voivat sen mielestä saada etusijapisteitä ylimääräisten tehtävien perusteella. Nimittävä viranomainen on lisäksi voinut huomauttaa, että oikeudellinen yksikkö ei ollut myöskään ilmoittanut edellä mainittuja tehtäviä urakehityskertomuksen otsikon ”ylimääräiset tehtävät” alla. Kantaja arvostelee tätä laiminlyöntiä, mutta tätä arvostelua ei voida tutkia, koska hän kyseenalaistaa vuosien 2001–2002 urakehityskertomuksen, jota hän ei ole riitauttanut ajoissa. Kantaja vetoaa myös siihen, että hän on maininnut kyseiset tehtävät urakehityskertomuksen siinä osassa, joka hänen itsensä piti täyttää. Tämä maininta ei ole kuitenkaan ratkaiseva, koska hän tarkastelee omaa toimintaansa luonnollisesti kuitenkin subjektiivisesti.

324 Lopuksi kantajan vaatimusta, jonka mukaan komission pitäisi toimittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä saaneiden nimetön luettelo, jossa pitäisi lisäksi mainita tehtävät, joiden perusteella ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet on myönnetty, ja selitykset sille, miksi on katsottu, että nämä tehtävät eivät koske asianomaisten tavanomaisia tehtäviä, ei voida hyväksyä. Kantaja ei näet ole osoittanut, että tehtävät, joiden perusteella ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä olisi hänen mielestään pitänyt antaa, täyttivät kaikki henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdan hyväksymisedellytykset. Vaikka lisäksi oletettaisiin, että joku virkamiehistä on saanut yhden etusijapisteiden ylimääräisten tehtävien perusteella henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävien tehtävien hoitamisesta, tästä ei missään tapauksessa seuraa, että päätös evätä kantajalta ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet olisi lainvastainen.

325 Tästä seuraa, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste on perusteeton.

Harkintavallan väärinkäyttö

– Asianosaisten lausumat

326 Kantaja katsoo, että ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden myöntämistä on rasittanut harkintavallan väärinkäyttö. Hän väittää, että

”luennoitsijan/esitelmöitsijän” tehtävät on otettu huomioon vain satunnaisissa tapauksissa ja mielivaltaisesti, vaikka henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteessä I luokitellaan ne tärkeysjärjestyksessä neljännelle sijalle. Hän huomauttaa myös, että niitä ei ole otettu näiden henkilöstösääntöjen täytäntöönpanoa koskevien päätösten vuoden 2004 versioon, koska ”luennoitsijan tai esitelmöitsijän tehtävät ja virkamiehen tavanomainen toiminta on vaikea erottaa toisistaan”.

- 327 Vastaajan mukaan sen kanneperusteen edellisiin osiin antamat vastaukset osoittavat, että kantajan toiminta luennoitsijana/esitelmöitsijänä on otettu riittävällä tavalla huomioon ja että ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet on jaettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklassa mainittujen perusteiden mukaisesti. Myöskään se, että kyseiset tehtävät on poistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteestä I ylennyskierrokselta 2004 lähtien tämän perusteen soveltamiseen liittyvien vaikeuksien vuoksi, ei vastaajan mukaan osoita sitä, että harkintavaltaa olisi käytetty väärin.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 328 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että harkintavallan väärinkäyttöä koskevalla käsitteellä on yhteisön oikeudessa täsmällinen merkitys, ja sillä tarkoitetaan tilannetta, jossa hallintoviranomainen käyttää valtuuksiaan muuhun tarkoitukseen kuin siihen, jota varten ne on sille annettu. Harkintavaltaa on käytetty väärin päätöstä tehtäessä ainoastaan silloin, kun objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että päätös on tehty muussa kuin päätöksessä esitetystä tarkoituksesta (asia C-121/01 P, O’Hannrachain v. parlamentti, tuomio 5.6.2003, Kok. 2003, s. I-5539, 46 kohta; asia T-118/95, Anacoreta Correia v. komissio, tuomio 11.6.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-283 ja II-835, 25 kohta ja asia T-389/02, Sandini v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 14.10.2004, Kok. H. 2004, s. I-A-295 ja II-1339, 123 kohta).

- 329 Harkintavallan väärinkäyttö on siten täysin erillinen kumoamisperuste, jota ei voida johtaa henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen

9 artiklan ja sen liitteen I soveltamista koskevasta virheestä. Lisäksi edellä olevien perusteiden tutkiminen on osoittanut, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaa on sovellettu asianmukaisesti. Myöskään se, että luennoitsijan/esitelmöitsijän tehtävät on poistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen liitteestä I ylennyskierrokselta 2004 lähtien, ei osoita sitä, että ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden epäamisellä kantajalta vuoden 2003 ylennyskierroksen aikana olisi pyritty johonkin salattuun tavoitteeseen, eikä varsinkaan yleisemmin sitä, että tähän otsikkoon kuuluvia määräyksiä olisi sovellettu häneen virheellisellä tavalla.

- 330 Väite ei siis ole perusteltu. Sama pätee näin ollen koko kanneperusteeseen, joka on kohdistettu päätökseen evätä kantajalta kokonaan ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet.

Kanneperuste, joka on kohdistettu siihen, että kantajalta on evätty ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävät siirtymäkauden etusijapisteet

Asianosaisten lausumat

- 331 Kantaja väittää, että ura-alueen A virkamiesten ylennyskomitean päätöstä ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden jakamisesta ei ole perusteltu. Nimittävän viranomaisen hänen valituksestaan tekemää päätöstä ei hänen mukaansa myöskään ole perusteltu.
- 332 Komissio vastaa, että valmistelevaa toimea ei tarvitse perustella ja että kantajan valituksen hylkäävässä päätöksessä esitetyt selitykset ovat riittäviä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

333 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että ylennyskomiteoilla on ainoastaan toimivalta ehdottaa ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettäviä siirtymäkauden etusijapisteitä (ks. edellä 84 kohta). Niillä ei ole edellä 143 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitetystä syistä velvollisuutta perustella ehdotuksiaan. Kantaja ei voi myöskään arvostella nimittävää viranomaista siitä, että se ei ole perustellut sitä, miksi se on evännyt häneltä ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävät siirtymäkauden etusijapisteet 15.6.2004 tekemällään päätöksellä. Hän ei ole näet väittänyt valituksessaan, että hänelle pitäisi myöntää tällaisia pisteitä, eikä esittänyt mitään yksityiskohtaisia perusteluja tältä osin. Lisäksi nimittävän viranomaisen päätös sisältää siirtymäkauden määräysten täytäntöönpanon perustelut. Myös hallinnollisissa tiedonannoissa nro 34-2003 oli jo ilmoitettu, että ”ylennyskomiteat – – voivat ehdottaa enintään kahden pisteen myöntämistä virkamiehille, joiden tilanne sitä edellyttää”, ja hallinnollisissa tiedonannoissa nro 82-2003 oli täsmennetty tärkeimmät tapaukset, jotka olivat olleet niiden myöntämisen perusteena.

334 Kanneperuste on näin ollen perusteeton.

Kanneperuste, joka on kohdistettu ylennettävien virkamiesten luetteloon

Asianosaisten lausumat

335 Riippumatta kanneperusteista, joilla riitautetaan valmistelevien ja ylennettävien virkamiesten luettelon laillisuuteen vaikuttavien toimien sääntöjenmukaisuus, kantaja arvostelee luettelon pätevyyttä myös suoraan. Hän väittää, että nimittävä viranomainen on jättänyt vertailematta ehdokkaiden ansioita, kun se on antanut ratkaisun ylennyksistä, ja että se on ainoastaan hyväksynyt ylennyskomitean laatiman ansioituneimpien virkamiesten luettelon.

336 Komission mukaan nimittävää viranomaista ei ole kielletty noudattamasta ylennyskomiteoiden antamia ehdotuksia, eikä kantaja ole osoittanut, että se ei olisi todellisuudessa käyttänyt harkintavaltansa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

337 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että tämä komitea hyväksyi 13.11.2003 henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitetun ansioituneimpien virkamiesten luettelon 7.7.2003 julkaistun luettelon perusteella ja sen ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden, valituksen perusteella myönnettävien etusijapisteiden ja ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden myöntämistä koskevien ehdotusten perusteella. Nimittävä viranomainen hyväksyi ylennettävien virkamiesten luettelon 20.11.2003 näiden ehdotusten mukaisesti. Sekä ansiopisteiden ja etusijapisteiden myöntämisperusteet että henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevilla päätöksillä käyttöön otetut menettelyt suhteuttavat ansioiden arviointia ja vähentävät tekijöitä, jotka saisivat nimittävän viranomaisen poikkeamaan ylennyskomiteoiden ehdotuksista.

338 Missään tapauksessa ura-alueen A virkamiesten ylennyskomitean ja nimittävän viranomaisen näkemysten yhteneväisyys ei riitä osoittamaan sitä, että se ei olisi todellisuudessa käyttänyt toimivaltaansa.

339 Kanneperuste on näin ollen perusteeton.

4. *Kumoamisen ulottuvuus*

340 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että väitteet, jotka kohdistuvat päätökseen myöntää kantajalle vain yksi pääosaston etusijapiste, ovat perusteltuja (edellä 286 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Tällä tavoin todetut sääntöjenvastaisuudet rasittavat päätöstä, jolla hänelle on annettu yhteensä vain 20 etusijapistettä.

- 341 On kuitenkin tutkittava, rasittavatko nämä sääntöjenvastaisuudet myös vuoden 2003 ylennyskierroksella palkkaluokkaan A 4 ylennettyjen virkamiesten luetteloa tai joka tapauksessa sitä, että kantajan nimeä ei ole kirjattu siihen.
- 342 Tähän kysymykseen annettava vastaus riippuu siitä, voisivatko toimenpiteet, joita komission pitäisi toteuttaa korjatakseen edellä mainitut sääntöjenvastaisuudet, johtaa siihen, että kantaja ylittäisi ylennyskynnyksen, joka vahvistettiin vuoden 2003 ylennyskierroksen osalta 31 pisteeksi hallinnollisissa tiedonannoissa nro 69-2003.
- 343 Tässä tapauksessa kantajalla on 16 ansiopistettä ja kolme pääosaston siirtymäkauden etusijapistettä. Hän voisi myös saada enintään kymmenen pääosaston etusijapistettä henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 4 kohdan a alakohdan perusteella. Lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että nimittävä viranomainen voi myöntää valituksen perusteella myönnettäviä ”täydentäviä (pääosaston kiintiöön kuulumattomia)” etusijapisteitä. Komissio on täsmentänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin antamissaan vastauksissa, että ”tällainen valitus on tutkittava – –, vaikka asianomainen pääosasto olisi antanut asianomaiselle virkamiehelle kymmenen pääosaston etusijapistettä eli suurimman mahdollisen pistemäärän”. Se on lisäksi todennut, että valituksen perusteella myönnettäviä etusijapisteitä voitiin antaa ”rajoituksetta”. Tämä tulkinta vastaa sitä ensisijaista asemaa, joka henkilöstösääntöjen 45 artiklassa annetaan nimittävälle viranomaiselle virkamiesten ansioiden arvioimiseksi mahdollista ylennystä varten. Se selittää lisäksi, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 artiklan 1 kohdan ja hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 mukaiset tavoitekeskiarvo ja sitä koskevat seuraamukset vaikuttavat vain vähän viranomaisen harkintavaltaan (edellä 168 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- 344 Näin ollen ei voida poissulkea sitä, että kantaja voisi saavuttaa edellä mainitun ylennyskynnyksen.
- 345 Tästä seuraa, että on hylättävä 20.11.2003 tehdyt päätökset, joilla nimittävä viranomainen on yhtäältä vahvistanut kantajalle vuoden 2003 ylennyskierroksen yhteydessä myönnettyjen etusijapisteiden kokonaismääräksi 20 ja toisaalta kieltänyt kirjaamasta häntä palkkaluokkaan A 4 ylennettävien virkamiesten luetteloon.

- 346 Kantaja vaatii kuitenkin ansioituneimpien palkkaluokan A 5 virkamiesten luettelon ja palkkaluokkaan A 4 ylennettävien virkamiesten luettelon kumoamista kokonaan. Hän vetoaa siihen, että toisin kuin aikaisemmassa järjestelmässä, vuoden 2003 ylennyskierröksellä tehdyistä päätöksistä aiheutuu vaikutuksia ylennyskierröksen päättymisen jälkeenkin etusijapisteiden pääomittamisjärjestelmän vuoksi. Hän väittää myös, että lainvastaisuusväitteet, jotka hän on esittänyt henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevista päätöksistä, valmistelevien toimien puuttuminen ja ansioiden vertailematta jättäminen rasittavat koko menettelyä ja kaikkia virkamiehiä, joita se koskee.
- 347 Edellä 87 kohdasta ja sitä seuraavista kohdista ilmenee kuitenkin, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitettu ansioituneimpien virkamiesten luettelo on valmisteleva toimi, jota ei sinänsä voida kumota.
- 348 Lisäksi tutkimuksesta, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt edellä 125–256 kohdassa, ilmenee, että kantajan vaatimus, joka koskee ylennettävien virkamiesten luettelon kumoamista kokonaan henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevien päätösten lainvastaisuuden tai valmistelevien toimien puuttumisen vuoksi, perustuu joka tapauksessa virheelliseen lähtökohtaan, koska lainvastaisuusväitteet ja kyseinen kanneperuste eivät ole perusteltuja.
- 349 Lisäksi 141 virkamiestä käsittävän ylennettävien virkamiesten luettelon kumoaminen kokonaan olisi liiallinen seuraamus (ks. vastaavasti asia 24/79, Oberthür v. komissio, tuomio 5.6.1980, Kok. 1980, s. 1743, 13 kohta; asia T-68/91, Barbi v. komissio, tuomio 10.7.1992, Kok. 1992, s. II-2127, 36 kohta; edellä 220 kohdassa mainittu asia Rasmussen v. komissio, tuomion 52 kohta ja asia T-281/01, Huygens v. komissio, tuomio 6.7.2004, Kok. H. 2004, s. I-A-203 ja II-903, 141 kohta). Tämän arvioinnin kanssa ei ole ristiriidassa se vakiintuneeseen käytäntöön kuuluva seikka, että päätökset, joita on tehty riidanalaisen ylennyskierröksen yhteydessä, eivät menetä vaikutuksiaan ylennyskierröksen päätyttyä, koska kantaja voisi tulevaisuudessa kilpailla niiden virkamiesten kanssa, joiden ylentämistä ei ole kumottu.

Prosessinjohtotoimet

- 350 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään useista prosessinjohtotoimista.
- 351 Hän vaatii ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ”kehottamaan vastaajaa esittämään nimettömän luettelon, josta ilmenevät kullekin palkkaluokkaan A 5 kuuluvalla oikeudellisen yksikön virkamiehelle myönnetyt siirtymäkauden etusijapisteet, ansiopisteet ja pääosaston etusijapisteet”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että tämä toimenpide on tarpeeton, kun otetaan huomioon edellä 296 kohdassa esitetyt toteamukset.
- 352 Toiseksi kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ”kehottamaan vastaajaa esittämään sellaisen ehdotuksen pääosaston etusijapisteiden myöntämisestä kantajalle, joka johtaja Santaolalla Gadean, jonka alaisuudessa kantaja työskentelee, olisi pitänyt tehdä, tai minkä tahansa asiakirjan, jossa tällainen ehdotus mainitaan”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrännyt tästä toimesta oikeudenkäynnin aikana.
- 353 Kolmanneksi kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ”kehottamaan vastaajaa esittämään nimettömän luettelon palkkaluokkaan A 5 kuuluvista virkamiehistä, jotka ovat saaneet ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettäviä etusijapisteitä ”luennoitsijan/esitelmoitsijan” tehtävistä ja edustamisesta, siten, että hoidetut tehtävät kuvataan konkreettisesti. Hän vaatii myös, että ”komissiota kehoitettaisiin selittämään, miten nämä tehtävät mahdollisesti eroavat asianomaisten toiminnasta toimielimen sisällä”. Edellä 324 kohdassa esitetyistä syistä tätä vaatimusta ei tarvitse hyväksyä.

Oikeudenkäyntikulut

- 354 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja on hävinnyt asian, se on veloitettava kantajan vaatimusten mukaisesti korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Komission päätökset, joilla kantajan ylennyspisteiden kokonaismääräksi on vahvistettu 20 pistettä eikä häntä ole kirjattu palkkaluokkaan A 4 ylennettyjen virkamiesten luetteloon vuoden 2003 ylennyskierroksella, kumotaan.**
- 2) Kanne hylätään muilta osin.**

3) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä lokakuuta 2006.

E. Coulon

kirjaaja

M. Vilaras

jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	II - 4150
Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet	II - 4160
Asianosaisten vaatimukset	II - 4163
Tutkittavaksi ottaminen	II - 4165
1. Ylennysjärjestelmä	II - 4166
2. Ylennyskierroksen kulku	II - 4168
3. Asianomaiselle vastainen toimi	II - 4175
4. Kanteen nostamisen määräajat	II - 4179
Pääasia	II - 4185
1. Henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevien päätösten tiettyjä määräyksiä koskevat lainvastaisuusväitteet	II - 4185
Ensimmäinen lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 2 artiklaan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 3, 6, 7, 9, 10, 12 ja 13 artiklaan	II - 4186
Väite, jonka mukaan ansiopisteet eivät ole ratkaisevia	II - 4186
– Asianosaisten lausumat	II - 4186
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4187
Perustelujen puuttuminen	II - 4190
– Asianosaisten lausumat	II - 4190
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4190
Henkilöstösääntöjen 26 artiklan rikkominen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevalla päätöksellä	II - 4192
– Asianosaisten lausumat	II - 4192
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4193
	II - 4251

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 13 artiklaan perustuvien kanteiden tehokkuus	II - 4194
– Asianosaisten lausumat	II - 4194
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4195
Hyvän hallinnon periaatteen ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden loukkaaminen	II - 4195
Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 ja 7 artiklaan, luettuna hallinnollisten tiedonantojen nro 99-2002 valossa, jossa määrätään pääosastojen harkintavaltaa rajoittavasta tavoitekeskiarvosta, kohdistettu toinen lainvastaisuusväite	II - 4196
Asianosaisten lausumat	II - 4196
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4197
Kolmas lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artiklaan, jossa annetaan kantajan mukaan liian suuri merkitys sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa, ja joka on epätasällinen ja jossa jätetään nimittävän viranomaisen toimivalta huomiotta	II - 4204
Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 12 artikla siirtymäkauden määräyksenä	II - 4204
– Asianosaisten lausumat	II - 4204
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4205
Väite, jonka mukaan siirtymäkauden etusijapisteissä annetaan ratkaiseva merkitys sille, miten pitkään asianomainen on palvellut kyseisessä palkkaluokassa	II - 4205
– Asianosaisten lausumat	II - 4205
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4207
Ylennyskomiteoiden toimivallan puuttuminen ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden osalta	II - 4212
– Asianosaisten lausumat	II - 4212
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4213
Neljäs lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklaan ja sen liitteessä I oleviin 1, 2, 3, 5 ja 6 kohtaan, joiden väitetään johtavan tiettyjen työsuoritusten yliarviointiin.	II - 4213
Asianosaisten lausumat	II - 4213
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4214

Viides lainvastaisuusväite, joka on kohdistettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 7 artiklan 2 kohtaan, jonka väitetään olevan syrjivä	II - 4217
Asianosaisten lausumat	II - 4217
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4218
2. Kanneperuste, jonka mukaan valituksista ja ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävien etusijapisteiden, ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävien siirtymäkauden etusijapisteiden ja täydentävien erityisten etusijapisteiden myöntämisestä tehtyjä päätöksiä ei ole olemassa	II - 4219
3. Kanneperusteet, jotka koskevat henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen täytäntöönpanon lainvastaisuutta	II - 4222
Kanneperusteet, joilla riitautetaan päätös myöntää kantajalle vain yksi pääosaston etusijapiste	II - 4223
Perusteluvollisuuden laiminlyönti	II - 4223
– Asianosaisten lausumat	II - 4223
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4224
Henkilöstösääntöjen 45 artiklan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 6 ja 13 artiklan rikkominen, urakehitysmahdollisuuksien periaatteen loukkaaminen, ilmeinen arviointivirhe ja harkintavallan väärinkäyttö	II - 4227
– Asianosaisten lausumat	II - 4227
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4229
Kanneperuste, jolla riitautetaan sen päätöksen laillisuus, jolla kantajalta on evätty kokonaan valituksen perusteella myönnettävät etusijapisteet	II - 4235
Kanneperuste, joka on kohdistettu siihen, että kantajalta evättiin ylimääräisten tehtävien perusteella myönnettävät etusijapisteet	II - 4236
Ylennyskomitean suositusten perustelujen puuttuminen	II - 4236
– Asianosaisten lausumat	II - 4236
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4236
Nimittävä viranomainen ei ole käyttänyt toimivaltaa, joka sille on annettu henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklalla	II - 4237
– Asianosaisten lausumat	II - 4237
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4237
	II - 4253

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 9 artiklan rikkominen, johon nimittävän viranomaisen väitetään syyllistyneen	II - 4238
– Asianosaisten lausumat	II - 4238
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4239
Harkintavallan väärinkäyttö	II - 4241
– Asianosaisten lausumat	II - 4241
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4242
Kanneperuste, joka on kohdistettu siihen, että kantajalta on evätty ylennyskomiteoiden suosituksesta myönnettävät siirtymäkauden etusijapistet	II - 4243
Asianosaisten lausumat	II - 4243
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4244
Kanneperuste, joka on kohdistettu ylennettävien virkamiesten luetteloon	II - 4244
Asianosaisten lausumat	II - 4244
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4245
4. Kumoamisen ulottuvuus	II - 4245
Prosessinjohtotoimet	II - 4248
Oikeudenkäyntikulut	II - 4249